

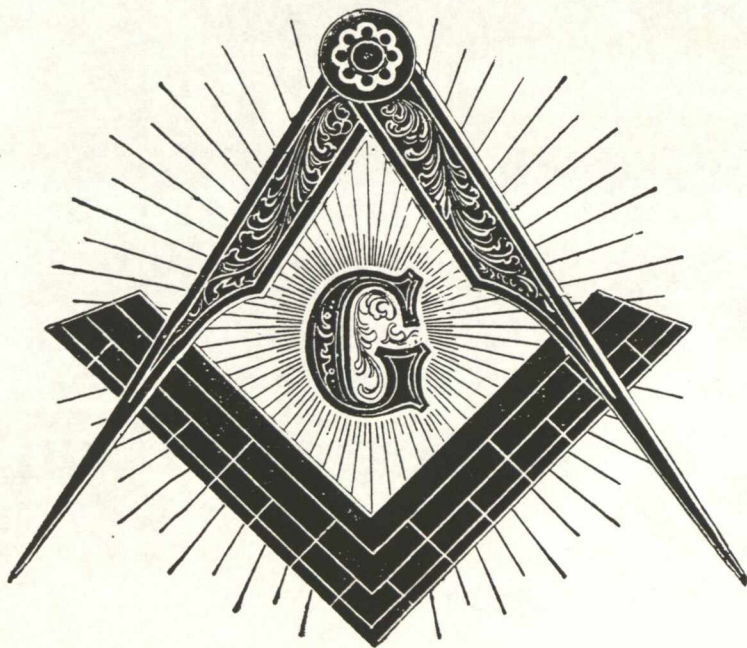
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

ΤΕΚΤ. Π. ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ ΤΗΣ Ε. Σ. ΕΤΟΔΕ "ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ."

ΤΕΥΧΟΣ Δ'

ΕΤΟΣ 5912

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΑΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

1912

“ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ”

ΤΕΚΤ . . . ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΙΜΗΝΙΑΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΤΗΔΡΟΜΗ ΟΣΤΡΑΚΑ ΔΕΚΑ (10)

Συντάκτης: ἀδ.: Κ. ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ ἢ Ἐκδότης: ἀδ.: Α. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ, 30

ΑΘΗΝΑΙ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ :

1. Ἡ Οικογένεια.
2. Ἡ φιλικὴ εἰσαγωγή ἐν σχέσει πρὸς τὸν τεκτονισμὸν (συνέχεια) ὑπὸ ἀδ.:
Ρουνοπούλου.
3. Σύντομος ἱστορία τοῦ τεκτονικοῦ τάγματος.
4. Αἱ τεκτονικαὶ ἀρεταὶ ὑπὸ ἀδ.: Δ. Ι. Καλογεροπούλου.
5. Προσφάνησις τοῦ ἐνδ.: ἀδ.: Μεγ.: Διδ.: Κ. Ἀγγελοπούλου ἐπὶ τῇ
ἐγκαταστάσει τῆς Σ.: Στ.: Ἡσίοδος.
6. Τεκτονικὸν ἡμερολόγιον.
7. Δόχος πανηγυρικός πρὸς τιμὴν Ἰωάν. τοῦ Προδρόμου ὑπὸ Σ. Κ. Νάγου.
8. Σύντομος ἀναμνηστικὸν γενομένων μυήσεων ἐν ταῖς Σ.: Στ.: ὑπὸ τὴν αἰγίδα
τῆς Γαλ.: Μεγ.: Ἀν. τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν 1 ἔξαμην. τοῦ 1912.
9. Ἡ ἐξέλιξις τοῦ παγκόσμιου τεκτονισμοῦ.
10. Κίνησις τοῦ Ἑλληνικοῦ τεκτονισμοῦ.

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Σήμερον ἐπιζωατεῖ ἡ συνήθεια καὶ ἡ τάσις νὰ ἀποδεικνύωσι τὰ πάντα διὰ τῆς ἐπιστήμης. Ἐὰν ἤθελέ τις νὰ ἀναλύσῃ τὴν σημερινὴν κοινωνικὴν ζωὴν, θὰ ἔπρεπεν ἴσως τῇ βοήθειᾳ τῆς βιολογίας νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ πρώτου κυττάρου, ἵνα δυναθῇ καὶ ταξινομήσῃ τὴν ἐξέλιξιν τῆς κοινωνίας μέχρι σήμερον. Ὑποθέτω ὁμως, ὅτι καὶ τοιοῦτοτρόπως δὲν θὰ ἔφθιανεν εἰς σποινδαῖον συμπέρασμα, διότι ἡ ἐξέλιξις ἀπὸ τοῦ πρώτου κυττάρου, μέχρι τοῦ σημερινοῦ λογικοῦ καὶ κοινωνικῶς αἰσθανομένου ἀνθρώπου καλύπτεται ὑπὸ τοιοῦτου σκότους, ὥστε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξαχθῶσι λογικὰ καὶ βάσιμα συμπεράσματα ἐξ ἄλλων δὲ ἀπλαῖ ὑποθέσεις δὲν ἐπαρκοῦν. Ἡ φαντασία ἀπατᾷ καὶ οὐδὲν ἀποδεικνύει.

Ἡ διὰ τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως ἀναπαράστασις τοῦ ἀνθρωπίνου γένους πρέπει νὰ εὔρῃ στερεωτέραν βάσιν, αὕτη δὲ εἶναι ἡ οἰκογένεια, ἣ εἶναι τις περαιτέρω εἰσδύση εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀνθρωπότητος ὡς κοινωνίας, εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ μητρὸς καὶ τέκνου. Μήτηρ καὶ τέκνον ἀνήκον ὁμοῦ κατὰ τοὺς παλαιωτάτους χρόνους ἤδη καὶ ἐξηρτῶντο πάντοτε ἀπ' ἀλλήλων. Ἡ μεταξὺ τῶν δύο τούτων σχέσις εἶναι τὸ κοινωνιοβιολογικὸν κύτταρον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἰδρυθῆι ἡ ἀνθρωπότης καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου ἤρχισεν ὁλόκληρος ἡ λειτουργία τῆς ἐξελίξεως μέχρι τῆς σημερινῆς μορφῆς. Ἐκ τῆς μητρικῆς οἰκογενείας ἡ προϊούσα ἐξέλιξις τῆς ἐννοίας τοῦ δικαίου, ἐσημάτισε τὴν πατρικὴν οἰκογένειαν. Ὁ πατὴρ ἐγένετο ἡ κεφαλὴ τῆς οἰκογενείας μὲ τὰ πολλαπλὰ καθήκοντα τῆς προστασίας, τῆς διατροφῆς, τῆς ἀντιπροσωπείας ἐν τῷ δικαίῳ. Ἡ ἐκ τῆς οἰκογενείας προελθοῦσα καὶ ἀρχικῶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν τῆς ζωῆς παραχθεῖσα σκέψις περὶ τῆς κοινωνίας ἐπέφερε τέλος κατὰ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῆς τὸν σχηματισμὸν τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ κράτους. Τὸ κράτος ὑπὸ τὴν ἐννοίαν ταύτην εἶναι ἡ ἔνωσις τῶν οἰκογενειῶν εἰς μίαν μεγαλειτέραν κοινότητα, εἰς τὴν ὁποίαν μετεβιβάσθη μέρος τοῦ δικαίου καὶ τῶν καθηκόντων τῶν οἰκογενειῶν. Ἡ οἰκογένεια ὅθεν εἶναι τὸ θεμελιῶδες κύτταρον τῆς κοινοτικῆς ζωῆς καὶ τοῦ κράτους. Ἡ οἰκογένεια ὡς ἐκ τούτου ἔχει μεγίστην σημασίαν. Ἐν τῇ οἰκογενείᾳ ἀναπτύσσεται ὁ ἀνθρώπος, ἐκεῖ λαμβάνει τὰς πρώτας καὶ διὰ τὸν περαιτέρω βίον του ἀναγκαίας ἐντυπώσεις, ἐκεῖ διαπλάσσεται ὡς μέλος

τῆς κοινωνίας, ἐκεῖ πρέπει νὰ τῷ ἐμποτισθῶσιν αἱ ἠθικαὶ θεμελιώδεις βάσεις, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρέπει αὐτὸς βραδύτερον νὰ οἰκοδομήσῃ τὴν ζωὴν του ἐπὶ ἰδίᾳ πλέον εὐθύνη. Ἡ ἔννοια ὡς μέλους οἰκογενείας ἦτο παλαιότερον πολὺ μεγαλειότερα, διότι ὄσῳ περισσότερα μέλη εἶχεν ἡ οἰκογένεια, τόσῳ εὐρωστωτέρα ἦτο, καθ' ὅσον ἡ δύνατο νὰ ἐπιβάλλῃ εὐκολώτερον τὸν σεβασμὸν τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς. Οὕτω πρέπει νὰ ἐννοηθῇ, ὅτι παλαιότερον αἱ οἰκογένειαι ἦσαν μεγάλα σωματεῖα καὶ αἱ συγγενικαὶ σχέσεις ἦσαν στενότεραι εἰς εὐρύτερον κύκλον. Ἡ κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ ἐξέλιξις σὺν τῷ χρόνῳ ἐπέφερον μεταβολὴν εἰς τοῦτο, τὸ δίκαιον περιώρισε τὴν δύναμιν τῆς οἰκογενείας, ὡς ἐκ τούτου ἐξέλιπον τὰ καθήκοντα τῆς οἰκογενείας διὰ τὴν οἰκογένειαν. Ταῦτα περιορίσθησαν εἰς μικρὸν κύκλον τοῦ ὁποίου ἡ ἀκτίς ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ βαθμοῦ τῆς συγγενείας. Ἡ σημασία τῆς οἰκογενείας ὡς ἠθικοῦ πυρῆνος δὲν ἐξέπεσεν ἔνεκα τούτου, ἀλλὰ τοῦναντίον ἔτι μᾶλλον ἀνυψώθη. Ὅσῳ μικρότερος εἶναι ὁ κύκλος, τόσῳ περισσότερο καὶ ἐντονώτερον δύναται νὰ ἐπιρεασθῇ ἡ συγκεντρωσις ἐπιτρέπει τὴν ἀνάπτυξιν μεγαλειότερων δυνάμεων. Οὕτως ἡ οἰκογενειακὴ ζωὴ ἐγένετο ἡ βᾶσις τῆς πολιτειακῆς ζωῆς, ἡ οἰκογένεια δὲ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ οἰκογένεια σχηματίζει δι' ἑαυτὴν μίαν κοινωνικὴν ζωὴν, ἐν αὐτῇ ἀναπτύσσεται ἡ ἠθικὴ εὐθύνη διὰ τὸν ἀρχηγὸν καὶ τὰ μέλη αὐτῆς. Ἐκ τούτου προήλθον τὰ οἰκογενειακὰ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα συντείνουσιν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἐκ τοῦ κράτους ἀνεξαρτησίας τῆς οἰκογενείας καὶ τὴν προαγωγὴν αὐτῆς. Ἡ οἰκογένεια φροντίζει διὰ τὴν συντήρησιν τῶν μελῶν αὐτῆς πρὶν ἢ τὸ κράτος ἐπέμβῃ, ἡ οἰκογένεια παιδαγωγεῖ τὰ μέλη αὐτῆς πρὶν ἢ τὸ κράτος ἐπέμβῃ ὡς παιδαγωγός! Τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ἔχουσιν ὅμως καὶ δικαιώματα, π. χ. τὴν συντήρησιν αὐτῶν δυστιχούντων κλπ. Ἐξ ὅλων τῶν τμημάτων τοῦ δικαίου ἔνεκα τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς μεγίστης ἀξίας τῆς οἰκογενείας διὰ τὴν πρόοδον τοῦ κράτους καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τὸ οἰκογενειακὸν δίκαιον ἀνεπτύχθη ἐνωρίτερον. Τοῦτο σκοπεῖ τὴν διατήρησιν τῆς οἰκογενείας ὡς ζωικοῦ πυρῆνος τοῦ κράτους, τὴν ἰσχυροποίησιν αὐτῆς. Τὸ ρωμαϊκὸν δίκαιον ἐνασχολούμενον λεπτομερῶς περὶ τῆς οἰκογενείας, εἶναι ἐν ἰσχύϊ καὶ σήμερον. Καὶ τὸ κληρονομικὸν δίκαιον πρέπει νὰ συγκαταριθμηταὶ εἰς τὸ οἰκογενειακόν, διότι κανονίζει τὴν διανομὴν τῆς περιουσίας εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας.

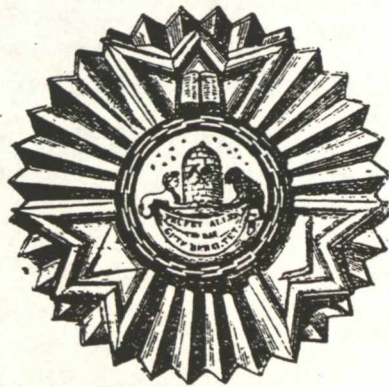
Ἡ οἰκογένεια ὅμως ἐξεπλήρωσε πᾶν ὅ,τι ἔπρεπε ν' ἀπαιτήσῃ τις παρ' αὐτῆς ὡς ζωικοῦ κυττάρου τοῦ κράτους καὶ ὡς συντελεστοῦ τοῦ πολιτισμοῦ; ἡ ἀπάντησις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ἀρνητικὴ ἢ ἐξέλιξις τῆς ζωῆς τῶν λαῶν καὶ τοῦ πολιτισμοῦ δεικνύει πάντοτε τὴν οἰκογένειαν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐγεννήθησαν ἐκεῖνοι οἵτινες προήγαγον τὴν ἀνθρωπότητα. Τίς δὲ δὲν σκέπτεται τότε τὴν ἰδίαν τοῦ οἰκογενείαν, τίς δὲν αἰσθάνεται τὴν μαγεῖαν τῆς στενῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς; Πόσον ὠραῖον, μορφωτικὸν καὶ τονωτικὸν ἦτο, ὅταν ἂ πατὴρ, μήτηρ καὶ τέκνα ὁμοουσύντες ἐκάθητο μαζί, ἢ ὑπὸ τὸ φῶς πενιχρᾶς λυχνίας κατεγίνοντο εἰς διαφόρους ὠφελίμους ἐργασίας; Πόσον τότε ἡ παιδικὴ ψυχὴ συνεκινεῖτο, πόσαι θεμελιώδεις διὰ τὴν ψυχὴν ἀρχαὶ δὲν ἐτίθεντο ἐκεῖ, πόσον προήγετο ἡ ἀγάπη; εὐτυχῆς ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶχεν εὐτυχῆ νεότητα, ὁ ὁποῖος ὑπὸ τῶν γονέων του περιποιούμενος καὶ καθοδηγούμενος εἰσέρχεται εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, εὐτυχῆς ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ συγγενεῖς του παρέμειναν ἐν ἀγάπῃ καὶ ἐμπυστοσύνη.

Ἡ σημερινὴ ζωὴ μὲ τὴν ἀένναον κίνησιν, μὲ τὴν ἀσέβειάν της, μὲ τὰς ιδέας της περὶ ἀποκτήσεως χρημάτων, μὲ τὴν λατρείαν τοῦ ἐγὼ καὶ τὴν μείωσιν

τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς αὐθεντίας χαλαρώνει σοβαρῶς τὰ θεμέλια τῆς οἰκογενείας, καὶ ἤδη κατέστρεψε σοβαρὰ θεμέλια ἢ κατέστησεν αὐτὰ ἐτοιμόρροπα. Δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ σημερινὴ οἰκογένεια εὐρίσκεται εἰς τέλειον μετασχηματισμὸν καὶ ἀποσύνθεσιν. Ἡ ἐκ τῆς μικρᾶς ἐργασίας εἰς τὴν μεγάλην, ἢ ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν χειρῶν εἰς τὴν διὰ τῶν μηχανῶν ἔχει χαλαρῶση παλαιὰς καὶ ἀπὸ μακροῦ χρόνου δεδοκιμασμένης οἰκογενειακᾶς συνηθείας. Συγγένειαι ἐξ αἵματος τρίτου καὶ τετάρτου βαθμοῦ εἶναι σήμερον σχεδὸν ἄνευ σημασίας, διότι αὐταὶ ἀπεχωρίσθησαν καὶ ἀπώλεσαν τὸ αἶσθημα ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν. Ἡ βιομηχανικὴ πρόοδος καὶ σοσιαλιστικὴ ἐξέλιξις τῆς κοινωνίας κατεσυνέτριψαν τὴν οἰκογένειαν. Ὅ,τι δὲ παρέμεινεν εἶναι ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν παλαιὰν ἐν μέρος, εἶναι μᾶλλον πλαίσιον ἢ εἰκὼν, μᾶλλον φλοιὸς ἢ πυρὴν. Ποῦ εἶναι τὸ οἰκογενειακὸν εἰδύλλιον τῶν πατέρων μας; Παρῆλθε δυστυχῶς, ἢ δὲ νεολαία γελᾷ διὰ τὴν παρελθούσαν κατάστασιν καὶ δὲν κοπιᾷ νὰ ἐξακριβώσῃ τὸ δίκαιον τῆς ὑπάρξεώς της. Καὶ ἐὰν ἡ σημερινὴ οἰκογένεια εἶναι ὁ τόπος τῆς συγκεντρώσεως τῶν μελῶν αὐτῆς, ποῦ εἶναι ὁμοῦς ἡ μεγάλη ἐκείνη τράπεζα, πέραξ τῆς ὁποίας οἱ γονεῖς καὶ τὰ τέκνα ἐκάθητο καὶ ἐξωτερικῶς ἀκόμη ἀνεγνωρίζοντο ὡς ἐνιαῖόν τι; Ποῦ ἔχει ὁ πατὴρ καιρὸν νὰ συνομιλῇ μὲ τὰ τέκνα του, νὰ χαίρῃ μετ' αὐτῶν καὶ νὰ προπαρασκευάζῃ αὐτὰ διὰ τὴν ζωὴν; Λέγουσι τῇ ἀληθείᾳ ὅτι ἡ κατανάλωσις τῆς ἐργασίας ἐγένετο μεγαλειτέρα, ὅτι κατανάλωσκη αὕτη πάρα πολὺ δύναμιν καὶ χρόνον, οὕτως ὥστε ὁ πατὴρ ἀπομακρύνεται τῆς οἰκογενείας, ἀλλ' ὁμοῦς δὲν ἐσκέφθησαν τὸν ἄνδρα, ὁ ὁποῖος ἐπισκέπτεται τακτικῶς τὸ καφενεῖον, ὁ ὁποῖος ἀνήκει εἰς πολυαίριθμα σωματεῖα, ἐκεῖ θεωρεῖται καὶ θαυμάζεται ὡς ἐνεργητικὸς ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ὁμοῦς μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἀναζητεῖ τὸν οἶκόν του, ὅπου πάντες κοιμῶνται καὶ αὐτὸν ἢ ἀνάγκη τοῦ ὕπνου ἐμποδίζει ἀπὸ πάσης σπουδαίας ἐργασίας; Ἐὰν οὗτος δὲν ἦτο ἐγωῖσθης καὶ δοῦλος τῆς ματαιοδοξίας του, θὰ ἠδύνατο νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν οἰκογένειάν του καὶ νὰ σπείρῃ σπόρους ἀγαθῶν εἰς τὰς καρδίας τῶν ἰδικῶν του! Ὅστις ἀναγινώσκει τὰς ἡμερησίας ἐφημερίδας πρέπει νὰ ἐκπλαγῇ διὰ τὸ πλῆθος τῶν διασκεδάσεων, αἵτινες ἐφευρίσκονται ἵνα παρασύρῃσι πάντας, γέροντας καὶ νέους ἐκ τῆς οἰκογενείας των. Ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος δὲν ἀνθίσταται εἰς τὴν ἀπόλαυσιν, ἄνευ ἀπολαύσεως, ἔστω καὶ παροδικῶς, ἢ ζωὴ δὲν θὰ εἶχεν ἀξίαν τινα διὰ τοιαύτας κενότητος. Ἐπειτα δὲ ὁμιλοῦσι περὶ χαλαρώσεως τῶν οἰκογενειακῶν δεσμῶν, ἐὰν ἡ ὑπομονητικὴ σύζυγος ἀρχίξῃ τὴν ἀντίστασιν κατὰ τοῦ συζύγου της, ὅστις τέλος μόνον τὴν Κυριακὴν καὶ ἴσως ἐν χειροτέρᾳ ψυχικῇ καταστάσει βλέπει τὰ παιδιά του ἔξυπνα. Ὁ σπουδᾶζων τὰς περὶ διαζυγίων δίκας θὰ ἴδῃ τρομακτικὰς εἰκόνας τοιοῦτου εἶδους. Τὸ αἶσθημα τῆς εὐθύνης ἐν τῇ οἰκογενείᾳ ἠλαττώθη οὐσιωδῶς ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ παρελθόν. Ἡ κοινωνικὴ σκέψις, ἥτις εἰς πολλὰς κεφαλὰς ἐνσωματοῦται εἰς τοῦτο, ὅτι τὸ κράτος ὀφείλει νὰ ἀναλάβῃ τὰ βάρη τῆς ζωῆς καὶ οὕτως ἕκαστος δύναται νὰ ἐλαττώσῃ τὸ βάρος τῶν καθηκόντων του, ἔχει τὸ μέρος του εἰς τὸ προαναφερθὲν συμβάν. Κατὰ πρῶτον ἔρχεται αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, ἔπειτα δὲ οἱ συγγενεῖς του! Πόσα πρόσωπα δὲν τρέφονται τῇ βοηθείᾳ φιλανθρωπικῶν σωματείων, διὰ τὰ ὁποῖα οἱ συγγενεῖς δὲν θέλουσι νὰ φροντίσωσι, οἱ ὁποῖοι ὁμοῦς αἰσθάνονται ἑαυτοὺς προωρισμένους νὰ διατρανώσωσι σπουδαῖον πρόσωπον ἐν τῇ κοινωνίᾳ; Πόσοι δὲν ἐπιθυμοῦσι νὰ παρακωλυθῶσιν εἰς τὰς διασκεδάσεις των, ὅταν καὶ στενώτατοι συγγενεῖς κεῖνται βαρέως ἀσθενεῖς ἐπὶ τῆς κλίνης; Διὰ πόσους ἢ οἰκογένεια δὲν εἶναι τι

ἢ μόνον τὸ πλάσιον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ διατηρῆται χάριν τοῦ κόσμου, οἱ ὁποῖοι ὅμως ἐνδομύχως θεωροῦσι τὴν οἰκογένειαν ὡς μέσον κωλύον τὴν πρόοδον τοῦ ἐγώ των. Πολλὰ νεωτεριστικὰ φαινόμενα, ὡς ἡ αὔξησης τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διαζυγίων, ἡ αὔξησης τῶν εἰς διάφορα ὄρφανοτροφεῖα καὶ λοιπὰ ἰδρύματα ἀνατρεφόμενων παιδίων, ἡ αὔξησης τῶν φυλακῶν καὶ φρενοκομείων εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς καταστάσεως τῆς οἰκογενείας, τῆς μειώσεως τοῦ αἰσθήματος τῆς εὐθύνης. Ποῦ φέρει ἡ φορὰ τῆς ἐποχῆς, οὐδεὶς δύναται νὰ τὸ γνωρίζῃ. Ἐὰν ὅμως δὲν τειθῶσι φραγμοί, βαδίζει πρὸς τὸ βάραθρον, ἡ ἠθικὴ κατάπτωσης ἀπειλεῖ καὶ θὰ ἐπιφέρει τὴν καταστροφὴν ὀλοκλήρων λαῶν. Ἡ ἱστορία σαφῶς ὁμιλεῖ περὶ αὐτῶν.

Πρέπει ἡμεῖς οἱ τέκτονες νὰ παραμείνωμεν ἀδρανεῖς ἀπέναντι τῆς τοιαύτης καταστάσεως; Ὅχι! Ὅστις εἶναι ἀληθινὸς τέκτων καὶ ἐπιζητεῖ τὴν ἰδίαν του τελειοποίησιν καὶ εἶναι ἀπὸ πεποιθήσεως ἠθικός, δὲν δύναται νὰ κλείσῃ τοὺς ὀφθαλμούς του, προκειμένου περὶ τῶν ὑψηλῶν τούτων ἀγαθῶν ἐκάστου καὶ ὀλοκλήρου τοῦ λαοῦ. Διατηρήσωμεν ἡμεῖς αὐτοὶ τὸ ὑψηλὸν ἰδεῶδες τῆς οἰκογενείας, ἐπιμεληθῶμεν νὰ εἴμεθα ἐν τῇ ἰδίᾳ μας οἰκογενεῖᾳ τὸ πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν κέντρον, ὅπως τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ἡμῶν καταστῶσι θεμελιώδεις λίθοι τοῦ πολιτισμοῦ. Καὶ τότε δίδομεν τὸ καλὸν παράδειγμα εἰς τὰ πλήθη, ἐνεργοῦντες παντοῦ ἐκεῖ, ἔνθα ἐργάζονται εἰς τὴν διατήρησιν τῆς οἰκογενείας, καὶ ἐπεμβαίνοντες πάντοτε ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ καθήκοντος. Εἶναι ἐκτάκτως σπουδαῖον, ὅταν οἱ γονεῖς ἔχουσι καλὰ τέκνα, διὰ τὰ τέκνα ὅμως εἶναι ἐπίσης σπουδαῖον, ἐὰν εἶχον καλοὺς γονεῖς.

Η ΦΙΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΝ

ΤΠΟ

ΜΙΧ. ΡΟΥΝΟΠΟΥΛΟΥ

Σελ.: τῆς Σ.: Στ.: «Φοῖνιξ», ἐν Ἀν.: Πειραιῶς καὶ Μέλους τῆς Μεγ.: Ἀν.: τῆς Ἑλλάδος

(Συνέχεια.)

Καὶ τοιοῦτος μὲν ὁ βαθμὸς τῶν ἱερέων τὸν ὁποῖον ὡς τὸν σπουδαιότερον τῶν φιλικῶν, ἐγνώρισα ὑμῖν κάπως λεπτομερέστερον. Ἀπομένουν ἤδη οἱ λοιποὶ τέσσαρες βαθμοί, τοῦ ὑπὸ ἔρευαν ὀργανισμοῦ, δηλαδὴ οἱ βαθμοὶ τῶν *Ποιμένων*, *Ἀρχιποιμένων*, τῶν *Ἀφιερωμένων* καὶ τῶν *Ἀρχηγῶν* τῶν *Ἀφιερωμένων*, εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ὁποίων θέλω ἐλάχιστα ἀσχοληθῆ καθόσον οὐδὲν ἐνδιαφέρον παρουσιάζουν διὰ τὸ θέμα ἡμῶν, πενιχρότατα δὲ ἀφ' ἐτέρου καὶ αἱ περὶ αὐτῶν μέχρις ἡμῶν διασωθεῖσα: πληροφορία.

Ποιμένες.

Ἦσαν βαθμοῦχοι ἀνώτεροι τῶν ἱερέων προδιβαζόμενοι δι' ἄλλου Ποιμένος. Τὸ ἀνγνωριστικὸν Δελτίον παριστᾷ πρηνῆ τὴν Ἡμισέληνον καὶ ἐπ' αὐτῆς τὸν Σταυρὸν ἐκατέρωθεν δὲ δύο λογχοφόρους σημαίας, ἡ μίᾳ τῶν ὁποίων ἔφερε τὸν ἀκοίμητον ὀφθαλμὸν, τεκτονικὸν καὶ τοῦτο σύμβολον, ἡ δὲ ἑτέρα ἄγκυραν εἰς ἣν περιελύσσετο ὄφις τοῦ ὁποῖου ἡ κεφαλὴ ἔκλινε πρὸς μίαν μέλισσαν. Τὸ ἐφοδιαστικὸν τοῦ βαθμοῦ τούτου περιεῖχε τὰς ἑξῆς συστάσεις: «*Τὸν Ἱερέα κατηχηθέντα παρὰ τοῦ Ἱερέως Χ γνωρίσας ἄξιον ἐσύστησα. Καὶ δυνάμει τῆς νέας ὑπογραφῆς ἀδείας τῶν ἐδέχθη Ποιμένα καὶ ὡς τοιοῦτον εἰδοποιῶ τὸν μέγαν Ἀρχηγόν.*» Συστήνω».

Ἀρχιπομένες.

Εἰς τὸν βαθμὸν τούτον προήγοντο οἱ εὐδρόκως ὑπηρετήσαντες ὡς ποιμένες καὶ ἄξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ἀνωτέρων τῶν γενόμενοι. Ὑπῆρξεν ὁμως περιορισμένης χρήσεως βαθμὸς τελειοποιηθεὶς ἐν Βουκουρεστίῳ μὴ λαθῶν δὲ μεγάλῃν ἔκτασιν ὡς οἱ ἄλλοι.

Οἱ Ἀφιερωμένοι.

Ἦτο ὁ προτελευταῖος βαθμὸς τῶν Φιλικῶν ὅστις συνήθως ἀπενέμετο εἰς εἰδικὰς περιστάσεις. Ὁ μουύμενος ἀφοῦ ἐπὶ πολὺ ἐδοκιμάζετο κατὰ τὸν χαρακτήρα καὶ τὸ ἦθος αὐτοῦ ὠρκίζετο μακρὸν καὶ ὠραιότατον ὄρκον παρεμφερῆ πρὸς τὸν τοῦ Ἱερέως. Ἀπήντα μετὰ ταῦτα εἰς πλείστας ὄσας ἐρωτήσεις τοῦ τυπικοῦ τοῦ βαθμοῦ του κατὰ τεκτονικὸν τρόπον τεθειμένας καὶ μετὰ ταῦτα ὤμνυε δεύτερον ὄρκον τὸν λεγόμενον ὄρκον τῆς ἀφοσιώσεως ὅστις κατέληγεν ὡς ἐξῆς: «Σὺ »λοιπὸν ἀδελφὲ δέξου τὴν ἀφιέρωσίν μου τὴν ὅποιαν τώρα καὶ διὰ πάντα προσ»φέρω εἰς τὸ γένος μου ὑπὸ τὰς προσταγὰς αὐτῆς τῆς κορυφῆς καὶ ἀγνώστου »ἀρχῆς τῆς Ἑταιρίας μὲ ὄλον μου τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν κατάστασιν». Προσέθετε δὲ ὁ ὀρκιζόμενος: «Δέξου με λοιπὸν ἀδελφὸν ἀφιερωμένον εἰς αὐτὸν τὸν ἱερὸν Δεσμὸν».

Ὁ κατηγὼν ἀπήντα: «Δέχομαι». Ὁ κατηχούμενος ἐξηκολούθη «Καὶ ἐπι»»θεβαιώσιν καὶ ἐγγύησιν διὰ τὴν ἀφιέρωσίν μου». Ὁ κατηγὼν προσέθετε: «Καὶ »ἐπιθεβαιῶ καὶ ἐγγυῶμαι». Μεθ' ὃ κατὰ μίμησιν τῆς τεκτονικῆς ἀφιέρωσεως ἐκτύπα αὐτὸν τρεῖς εἰς τὴν πλάτην διὰ ξίφους ὅπερ μετὰ ταῦτα παρέδιδε τῇ μουυμένῳ λέγων αὐτῷ τὰ ἐξῆς: «Τὸ ξίφος τοῦτο συμβολίζει τὴν τιμὴν σου καὶ τῆς Πατρί»»δος σου. Ἡ Πατρίς σοὶ τὸ δίδει νὰ τὸ μεταχειρισθῆς δι' αὐτὴν μὲ τὴν ἀδειάν »της ὀμως. Αὐτὸ εἶναι τὸ τιμιώτερον καὶ ἀκριθέστερον ἐνέχυρόν της. Διὰ τελευ»»ταιαν φορὰν ἐκτυπήθης δι' αὐτοῦ εἰς τὴν πλάτην. Ἀπὸ τὸ ἐξῆς μόνον μὲ τὸ »στήθος θὰ τὸ ἀντιμετωπίζης».

Ὁ μουύμενος μετὰ ταῦτα ἐλάμβανε τὸ «Ἐφοδιαστικόν»¹ τοῦ βαθμοῦ του τὸ ὅποῖον εἶχε τύπον ἐκκλησιαστικοῦ ἐγγράφου διατυπούμενον ὡς ἐξῆς:

»Ἐγὼ ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ...² μαρτυρῶ ὅτι ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ...³ ἐξω»»μολογήθη εἰς ἐμὲ ὅλα τὰ ἁμαρτήματά του τὰ ὅποια ὡς ἁμαρτωλὸς καὶ ὡς ἄν»»θρωπος ἔπταισε. Ὑπήκουσε δὲ καὶ ἔβαλε εἰς προᾶξιν μὲ ὄλην τὴν ἐπιμέλειαν »ὄλας τὰς διαταγὰς τὰς ὁποίας τὸν διώρισα. Εἰς τοῦτο τῷ δίδω τὸ παρὸν ὡς ἀπό»»δειξιν τῆς καλῆς καὶ χριστιανικῆς διαγωγῆς του».

Τὸ ἀνωτέρω ἐφοδιαστικὸν ὑπεγράφετο διὰ τοῦ ἰδιαιτέρου τοῦ σημείου ὡς ἱερέως, γνωστοῦ εἰς τοὺς ἀνωτέρους του,⁴ καὶ οὕτω ἔληξεν ἢ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον εἰσοδογῆ.

Ἀρχηγοὶ Ἀφιερωμένων.

Ὁ τελευταῖος βαθμὸς τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Ἀφιερωμένων ἀπενέμετο δυσχε»»ρέστατα εἰς λίαν περιορισμένον ἀριθμὸν καὶ εἰς μέλη τοῦ Φιλικοῦ Δεσμοῦ πολυ»»χρονίως δοκιμασθέντα καὶ ἐξαιρετικὰς προσενεγκόντα τῇ Ἑταιρίᾳ ὑπηρεσίας.

Ὁ ὄρκος τῶν μουυμένων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον περιεῖχεν ἀποκάλυψιν τῶν

¹) Δελτίον ἀναγνωρίσεως.

²) Ἐτίθετο ἐν ῥαλογηρικόν ὄνομα.

³) Ἐσημειοῦτο τὸ ὄνοματεπώνυμον τοῦ μουυμένου.

⁴) Ἰδὲ βαθμὸν Ἱερέως.

γενομένων βεβαιώσεων εἰς τοὺς ὄρκους τῶν προηγουμένων βαθμῶν καὶ ἰδίως τοῦ Ἱερέως καὶ τοῦ Ἀφιερωμένου. Μετὰ τὴν ὀρκωμοσίαν του ὁ μυσούμενος ὑπεβάλλετο εἰς μακρὰν ἔρευαν τῶν ἰδεῶν του περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ἑταιρίας, τῶν μέσων πρὸς πρόοδόν της καὶ τῶν ἐνεργειῶν του εἰς πᾶσαν περίστασιν ἀνάγκης ἢ κινδύνου. Τὴν ἐπομένην τέλος τοῦ ἐδίδοτο τὸ ἐφοδιαστικὸν τοῦ βαθμοῦ του τὸ ὁποῖον ἐγράφετο ὀπισθεν τοῦ ἐφοδιαστικοῦ ὅπερ εἶχε λάβει εἰς τὸν προηγούμενον βαθμὸν τῶν ἀφιερωμένων.

Τὸ ἐφοδιαστικὸν τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Ἀφιερωμένων ἐγράφετο ὑπὸ τὸν ἐξῆς τύπον:

«*Αἰκλιβιάδης*»¹⁾ «*Ἀρχηγὸς τῶν Ἀφιερωμένων, στρατιώτης τοῦ Ἱεροῦ Λόχου*
«*τῆς Φυλακῆς τοῦ Θεσιασθηρίου μὲ τὴν δύναμιν τῆς ἀφιερωσύνης μου, δέχομαι*
«*τὸν... διὰ σύντροφόν μου εἰς τὸν Ἱερὸν Λόχον*».

Τὸ ἐφοδιαστικὸν ὑπεγράφετο καὶ πάλιν διὰ τοῦ σημείου τοῦ Ἱερέως.

(Ἀκολουθεῖ)

¹⁾ Ἡ ἕτερον οἰονδήποτε ἀρχαῖον συνήθως ὄνομα εἶχε ὁ κατηχῶν. Τὸ ὄνομα τοῦτο ὡς προηγουμένως ἐλέχθη ἐλάμβανε κατὰ τὴν μῆσιν του εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἱερέως. Ὁ Γρηγόριος δικαίως κατὰ τὸ διασωθὲν ἐφοδιαστικὸν του ἔφερε τὸ ὄνομα *Εὐαγόρας*.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΕΚΤΟΝΙΚΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ

(Συνέχεια).

Ἐν τῷ κανονισμῷ τούτῳ τῶν οἰκοδόμων εὐρίσκομεν πολλὰς συγκινητικὰς διατάξεις τῆς ἀγαθῆς αὐτῶν προαιρέσεως. Ἀπηγορεύετο π. χ. αὐστηρῶς ἡ ἐπίκρισις ἀποθανόντων ἀδελφῶν ὡς καὶ τῶν ἔργων αὐτῶν, ἐπίσης καὶ ἡ διδασκαλία τῆς τέχνης ἀντὶ πληρωμῆς, ἀπηγορεύετο εἰς τοὺς ἀρχιεργάτας νὰ ἐκδιώκωσιν ἐκ τῆς ἐργασίας μαθητὴν τινα, πρὶν ἢ συμβουλευθῶσιν ἑτέρους δύο ἀρχιεργάτας καὶ πρὶν ἢ δόσωσι τὴν συγκατάθεσίν των εἰς τοῦτο οἱ πλεῖστοι τῶν μαθητῶν ἐργατῶν. Τὰς μεταξὺ τῶν ἀρχιεργατῶν φιλονικίας ὄφειλον νὰ διαλύωσι διαιτηταὶ ἐκ τῆς συντεχνίας.

Σπουδαῖον καὶ κύριον πρόσωπον εἰς τὰς ἀδελφότητας ταύτας ἔπαιζεν ἡ ἀδελφικὴ σύμπνοια. Μηνιαίως συνεκαλοῦντο συνελεύσεις, περατούμεναι πάντοτε διὰ συμποσίου. Καθ' ἕκαστον ἔτος ἐωρτάζετο παρ' ἑκάστης συντεχνίας ἡ κυρία ἑορτὴ αὐτῶν, καὶ ὡς τοιαύτη εἶχεν ὀρισθῆ ἡ τοῦ Ἰωάννου προδρομοῦ. Κατὰ τοὺς μετέπειτα χρόνους συνεδρίαζον κεχωρισμένως οἱ διδάσκαλοι καὶ μαθηταί, οἱ μὲν πρῶτοι κατὰ τριμηνίαν ἢ ἑξαμηνίαν, οἱ τελευταῖοι μηνιαίως. Ἐκάστη συνεδρία ἤρχιζε καὶ ἐπερατοῦτο δι' ὀρισμένων ἐρωτήσεων καὶ ἀπαντήσεων μεταξὺ τοῦ προϋσταμένου καὶ τῶν ὀρισμένων αὐτοῦ βοηθῶν. Εἰς τὸν ἀποδημοῦντα μαθητὴν ἐδιδάσκοντο τὰ πρὸς ἀναγνώρισιν μυστικὰ σημεῖα τοῦ βαθμοῦ του ὡς καὶ ἡ ἰδιαιτέρα μεταξὺ τῶν κτιστῶν χειραψία. Διὰ τῶν σημείων τούτων ὁ ἀποδημῶν μαθητὴς ἀνεγνωρίζετο πανταχοῦ ὡς ἀδελφὸς οἰκοδόμος καὶ εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἐκμανθάνῃ τὴν τέχνην δωρεάν. Ὅταν ὁ μεταναστεύων μαθητὴς ἐφθανε εἰς οἰκίσκον τινα, ἐνθα κατειργάζοντο οἱ οἰκοδόμοι τὰ ὑλικά, ἔκλειε κατὰ πρῶτον τὴν θύραν τοῦ οἰκίσκου τούτου, ἵνα δυναθῆ καὶ κρούσῃ κατὰ τὸν ἰδιάζοντα εἰς τοὺς κτίστας τρόπον, εἰσῆρχετο κατόπιν καὶ ἠρώτα ἐὰν ἐργάζωνται γερμανοὶ οἰκοδόμοι. Εὐθὺς ἐκενοῦτο ὁ οἰκίσκος, οἱ μαθηταὶ ἔκλειον αὐτὸν καὶ ἐτοποθετοῦντο ἐν σχήματι ὀρθῆς-γωνίας. Καθ' ὅμοιον τρόπον ἐτοποθετεῖ τοὺς πόδας του ὁ μεταναστεύων, ἐπλησίαζε διὰ τριῶν βημάτων καὶ ἔλεγεν «ὁ Θεὸς χαιρετίζει τὸν τίμιον κτίστην». Τὸν χαιρετισμὸν τούτου ἠκολούθουν ἑτεροὶ ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις, μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων καὶ ἡ ἐπομένη «Τίς σὲ ἀπέστειλε;» - «ὁ σεβαστός μου διδάσκαλος καὶ ἅπανα ἡ ἀδελφότης τῶν οἰκοδόμων τῆς πόλεως. Χ.» - «Πρὸς τί;» - «Πρὸς διδασκαλίαν καὶ τιμότητα.» «Πότε ἀρχεται αὕτη;» - «Ἀφ' ἧς στιγμῆς τιμίως καὶ πιστῶς ὑπέστην τὸν χρόνον

της μαθήσεως». - «Πότε περατοῦται αὕτη;» - «Ὅταν ὁ θάνατος θραύσῃ τὰς καρδίας ἡμῶν» καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἡ τελετὴ τῆς μνήσεως δὲν εἶναι γνωστὴ. Ὁ συγγραφεὺς Φάλλοβ ἐν τῷ βιβλίῳ «περὶ τοῦ τεκτονισμοῦ καὶ τῶν συμβόλων τῆς γερμανικῆς ἀδελφότητος τῶν οἰκοδόμων» ἀβασανίστως καὶ πολὺ εὐκόλως παρεδέχθη τὴν σημερινὴν τελετὴν τῆς μνήσεως τῶν ἐλευθέρων τεκτόνων ὡς ὁμοίαν τῆς τῶν κτιστῶν. Εἶναι ἀληθές, ὅτι οἱ τότε κτίσται, εἶχον τὰ αὐτὰ σημεῖα ἀναγνωρίσεως καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον τῆς κρούσεως τῆς θύρας, ἀλλ' ἐν τούτοις ἡ τελετὴ τῆς μνήσεως ἐν τῷ ἐλευθεροτεκτονικῷ τάγματι προϋποθέτει ἀναγκαστικῶς τὴν ἠθικὴν μόνον σημασίαν τῆς ἐργασίας τῶν κτιστῶν, ἐπίσης δὲ γνώσεις φιλοσοφικὰς, αἵτινες ἦσαν τελειῶς ἀγνωστοὶ εἰς τοὺς τότε οἰκοδόμους. Πιθανὸν μᾶλλον εἶναι, καὶ συμφωνοῦσι πρὸς τοῦτο πᾶσαι αἱ εἰκασίαι, ὅτι κατὰ τὴν πρόσληψιν τῶν μαθητῶν, τὸ κύριον ζήτημα ἦσαν αἱ χειρονακτικαὶ ἐργασίαι, αἱ τεχνικαὶ ιδιότητες καὶ τὰ μυστικὰ αὐτῶν, ὁ δὲ μνούμενος ἐλάμβανεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ καὶ τὸ σημεῖον τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ χαράσῃ ἐπὶ ἐκάστης ἐργασίας του. Πλὴν τούτων ἐχαράσσοντο ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τούτων τὰ διάφορα σύμβολα τῆς τέχνης τῶν οἰκοδόμων, ἡ σφύρα, ὁ γνώμων, τὸ γωνιάμετρον, ὡς καὶ μυστικαὶ τινες εἰκόνες π. χ. ὁ λάμπων ἀστὴρ, τὸ πυθαγόρειον πεντάγραμμον, αἱ δύο στήλαι τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντος, φύλλα ἀμπέλου κλπ. Τὸ σπουδαιότερον ἐκ τῆς τελετῆς τῆς μνήσεως εἶναι, ὅτι ὁ μνούμενος ὑπεχρεοῦτο νὰ ὀρκισθῇ ὅτι θὰ κρατήσῃ μυστικὰ πάντα ὅσα ἤθελε διδάχθῃ.

Γνήσιαι τέλος εἶναι αἱ ὑποληφθεῖσαι ἡμῖν παραδόσεις περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἔπινον οἱ κτίσται καὶ ὅστις ἐνθυμίζει ὀλίγον τὰ σημερινὰ ἔθιμα τῶν γερμανῶν σπουδαστῶν. Οὐδεὶς π. χ. ἔπρεπε νὰ προσφέρῃ τὸ ποτήριον διὰ τῆς χειρός, ἀλλ' ὄφειλε νὰ ἀφήσῃ αὐτὸ ἐπὶ τῆς τραπέζης, τὸ ποτήριον ἔπρεπε νὰ λαμβάνῃ μόνον διὰ τῆς δεξιᾶς, κατὰ δὲ τὰς τιμητικὰς προδόσεις μόνον διὰ λευκοῦ χειροκτίου.

Αἱ ἀδελφότητες τῶν οἰκοδόμων ὡς ἐκ τῆς καταγωγῆς αὐτῶν ἐκ τῶν χριστιανικῶν μοναστηρίων ὑπεχρεοῦντο ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ νὰ παρακολουθῶσι τὰ ἔθιμα τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας. Ἡ προέλευσις ὅμως αὕτη κατέδειξεν εἰς τοὺς τότε κτίστας τὴν γυνότητα τῶν τότε κληρικῶν. Αἱ παρὰ τὴν αἵματηρὰν καταδίωξιν ἀναφαινόμεναι ἀπανταχοῦ προτεσταντικαὶ κοινότητες, ἐχθρικαὶ πρὸς τὸν παπισμὸν, συνέτεινον ὥστε τὰ μέλη τῶν συντεχνιῶν τῶν κτιστῶν ἰδίᾳ κατὰ τὸν ΙΔ' καὶ ΙΕ' αἰῶνα νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸν κατὰ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἀγῶνα, ἐκδηλούμενον σατυρικώτατα εἰς τὰ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔργα αὐτῶν. Οὕτω βλέπομεν ἐπὶ τῆς πύλης τῆς μητροπόλεως τῆς Βέρνης εἰς μίαν εἰκόνα, εἰκονίζουσαν τὴν δευτέραν παρουσίαν, πάπαν φέροντα τὴν τιάραν νὰ πίπτῃ εἰς τὴν κόλασιν, μεταξὺ δὲ τῶν φυλάκων τῆς πύλης, φρονίμων καὶ μωρῶν παρθένων, τὰς τελευταίας νὰ φέρωσι πύλους καθολικῶν ἀρχιεπισκόπων, καρδινάλιων καὶ ιερέων. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Δοβεράν, ἐν Μεκλεμβούργῳ, ὑπάρχει εἰκὼν. εἰκονίζουσα μύλον, ἐν τῷ ὁποίῳ κατεργάζονται τὰ ἐκκλησιαστικὰ δόγματα. Ἐν Στρασβούργῳ ἄλλη εἰκὼν παριστάνουσα λιτανεῖαν διαφόρων ζώων μὲ ἀνημμένας τὰς λαμπάδας καὶ ὄνον ἀναγινώσκοντα τὴν λειτουργίαν, ἐν Βρανδεμβούργῳ τέλος, εἰκόνα ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀλώπηξ κυρήσσει τὸν θεῖον λόγον εἰς χίνας.

Ἡ διαφώτισις τοῦ λαοῦ εἶναι ὁ κύριος ἐχθρὸς τοῦ κληρικαλισμοῦ· διότι δι' αὐτῆς δὲν γίνονται ἀνεκτὰ πλέον παρὰ τοῦ λαοῦ ἰδιαίτερα δικαίωματά τάξεως τινος ἢ ἐπαγγέλματος. Ὡς ἐκ τούτου οἱ οἰκοδόμοι διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ δόγμα-

τος τῆς διαφωτίσεως τοῦ λαοῦ, ὑπέσκαπτον αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τὰ θεμέλια τῶν ἰδρυμάτων ἐκείνων εἰς τὰ ὁποῖα ὄφειλον τὴν ὑπαρξίν των, καὶ ἐργάζοντο τοιουτοτρόπως ὑπὲρ τῆς ταχείας των διαλύσεως. Ἡ διάλυσις αὕτη ἤρχισε κατὰ τὸν ΙΕ' αἰῶνα, ὅτε ἤρχισεν ἡ κατάπτωσις τοῦ γοθικοῦ ρυθμοῦ καὶ κατέπαινε πᾶσα ἀνεγερσις νέων κτιρίων. Οἱ πλείστοι τῶν κτιστῶν ἐλλείπει ἐργασίας, ἠναγκάσθησαν νὰ μεταβάλλωσιν ἐπάγγελμα γενόμενοι ζωγράφοι, τυπογράφοι κλπ., ἡ δὲ ἀδελφότης αὐτῶν νὰ μεταβληθῆ εἰς τοιαύτας τῶν ἀνωτέρω ἐπαγγελμάτων. Οἱ οἰκοδόμοι εἶχον ἀναμιχθῆ πολλαπλῶς εἰς τὴν διὰ μέσου τῶν αἰῶνων πραγματοποιουμένην κίνησιν, ἣτις ὑπεβοήθησε τὴν προπαρασκευὴν τῆς μεταρρυθμίσεως καὶ ἐργάσθησαν μετὰ ζήλου εἰς τὴν διάδοσιν τῶν κατὰ τῆς κακῆς καταστάσεως τῆς ἐκκλησίας δημοσιευμάτων. Ἀρχηγὸς τῶν συντεχνιῶν τῶν οἰκοδόμων ἦτο τότε ὁ Ἰωάννης Στάουβιτς, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ὅμως ἀπεσπάσθησαν, ὅτε οὗτος ἀπεχωρίσθη τοῦ Λουθηρου, καὶ προσῆλθον πρὸς τοὺς λεγομένους «νεοβαπτιστὰς», πλησίον τῶν ὁποίων παρέμειναν, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἐζήτουν τὴν ἀνάσυστασιν τοῦ ἀρχαίου χριστιανισμοῦ. Τούτων ἕνεκα αἱ συντεχνίαι τῶν οἰκοδόμων ἀπώλεσαν πᾶσαν σπουδαιότητα. Αἱ φρικαλαιότητες τῶν θρησκευτικῶν ἀγῶνων τοῦ ΙΣΤ' καὶ ΙΖ' αἰῶνος, ἐπέφερον μεγάλας βλάβας εἰς τὴν οἰκοδομητικὴν τέχνην, ἰδίᾳ δὲ ἡ κατάληψις τῆς πρωτεύουσης τῶν συντεχνιῶν τῶν κτιστῶν τοῦ Στρασβούργου ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας Λουδοβίκου ΙΔ' ὑπῆρξε κρισιμοτάτη δι' αὐτούς. Ἦτο φησικὸν ὅτι οἱ γερμανοὶ ἡγεμόνες δὲν ἠδύναντο νὰ ἀνεχθῶσι τὴν ἐξάρτησιν τῶν ὑπηκόων των ἐκ συλλόγων τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἕνεκα τούτου ἡ γερμανικὴ βουλή τῷ 1707 ἀπηγόρευσε εἰς τοὺς γερμανοὺς κτίστας πᾶσαν σχέσιν πρὸς τὴν μεγάλην συντεχνιακὴν ἀδελφότητα τοῦ Στρασβούργου. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἀσυμφωνία καὶ ἡ ἀδυναμία τῶν γερμανῶν οἰκοδόμων ἠμπόδιζον αὐτοὺς νὰ ἰδρῶσιν νέαν μεγάλην ἀδελφότητα, ὁ αὐτοκράτωρ ἀφήρесе τὸ 1731 πάντα τὰ δικαιώματα τῶν συντεχνιῶν τούτων καὶ ἀπηγόρευσε εἰς αὐτὰς τὴν χρῆσιν τοῦ ὄρκου πρὸς μυστικὴν διαφύλαξιν τῶν λεπτομερειῶν τῆς οἰκοδομητικῆς τέχνης καὶ τὴν τήρησιν τῶν μυστικῶν συμβόλων ὡς καὶ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ αὐτῶν. Παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ὅμως ταύτην αἱ ἀδελφότητες τῶν οἰκοδόμων ὑφίσταντο μυστικῶς καὶ ὑφίστανται εἰσέτι εἰς τινὰ μέρη, καίτοι ἀπώλεσαν κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους πᾶσαν σημασίαν ἕνεκα τῆς ἐλευθέρως ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἐνῶ δὲ αἱ γερμανικαὶ συνεργατικαὶ αὐταὶ ἐνώσεις διελύθησαν ὑπὸ τῆς πολιτείας, αἱ ἀγγλικαὶ τοιαῦται ἀνεπτύχθησαν σημαντικῶς. Μυθολογικῶς ἀναφέρεται ὅτι ἡ οἰκοδομητικὴ τέχνη ἤρχισεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλφρέδου τοῦ Μεγάλου (871 - 901) καὶ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ Αἰθαλσιαγοῦ, τοῦ ὁποῖου ὁ νεώτατος υἱὸς Ἐδβῖνος συνεκάλεσε συνελεύσεις τῶν οἰκοδόμων καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς κανονισμούς. Οὗτος κατηγορήθη ἐν τέλει ὡς ἐπαναστάτης καὶ κατεδικάσθη εἰς θάνατον ἀπὸ μιᾶς λέμβου εἰς τὴν θάλασσαν. Ἱστορικῶς ἀποδεδειγμένον ὅμως εἶναι, ὅτι σπουδαῖαι οἰκοδομαὶ διηυθύνοντο ἐν Ἀγγλίᾳ, ὡς καὶ ἐν Γερμανίᾳ, κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τοῦ κλήρου, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὡς εἰδικώτατος καὶ μᾶλλον δρᾶσας ἀναφέρεται ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Κανταβριγίας Δόνστων ἀπὸ τῆς ἀναπτύξεως ὅμως τοῦ γοθικοῦ ρυθμοῦ τὴν διεύθυνσιν τῶν συντεχνιῶν τῶν οἰκοδόμων ἀνέλαβον καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ κοσμικοὶ καὶ ἐτελειοποίησαν πιθανῶς γερμανοὶ ἀρχιτέκτονες. Δι' αὐτῶν εἰσήχθη ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἡ γερμανικὴ συνεργατικὴ ἀδελφότης, διότι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εὐρίσκομεν ἐν Ἀγγλίᾳ συνεργατικὰς ἐνώσεις, αἵτινες ἔχουσι τὰ αὐτὰ ἦθη καὶ ἔθιμα

πρὸς τὰς γερμανικάς, ἐπίσης δὲ ὀνόματα κεχαραγμένα ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν, τὰ ὅποια ἀναμφισβητήτως εἶναι γερμανικά.

Οἱ ἄγγλοι οἰκοδόμοι ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς κοινούς κτίστας ὀνόμαζον ἑαυτοὺς, free-masons, ἐλευθέρους τέκτονας. Τὸ ὄνομα τοῦτο εὐρίσκομεν κατὰ πρῶτον ἐν μιᾷ ἀποφάσει τῆς ἀγγλικῆς βουλῆς τοῦ 1350, διότι οἱ ἄγγλοι τέκτονες, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ χειρῶνακτες, ὑπήγοντο εἰς τὴν δικαιοσύνην τῆς ἀστυνομίας καὶ κατεπιέζοντο ὑπὸ τοῦ στέμματος καὶ τῶν εὐγενῶν ἤτο ἐπίσης ἀπηγορευμένον εἰς αὐτοὺς νὰ συνέρχωνται καὶ νὰ μεταχειρίζωνται μυστικά σημεῖα πρὸς ἀναγνώρισιν.

Οἱ παλαιοὶ ἄγγλοι ἐλευθεροτέκτονες παρὰ τὰς καταπιέσεις ταύτης ὑφίσταντο καὶ εἶχον κανονισμούς, οἵτινες ἐν μέρει ὑφίστανται εἰσέτι. Ἐθεώρουν ἑαυτοὺς ἴσους ὡς εταίρους καὶ δὲν ἀνεγνώριζον εἰς τὰς στοάς των τὰς διαφορὰς τῶν διδασκάλων καὶ μαθητῶν. Διδάσκαλος ὀνομάζετο ὁ ἐλευθέρως ἐκλεγείς προϊστάμενος στοᾶς, μέλη τῆς ὁποίας ὅμως οὐδέποτε προσελαμβάνοντο μαθητευόμενοι. Τὰ μέλη τῆς στοᾶς δὲν ἐφρόντιζον μόνον διὰ τὴν τεχνικὴν αὐτῶν τελειοποίησιν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἠθικὴν τοιαύτην, ἣσαν ἀνεξίτηλα, καὶ ἐπροστάτεον ἀλλήλους ἐν ταῖς ἀτυχίαις καὶ δυστυχίαις, ὀνομάζοντο δὲ ἀδελφοί.

Ἡ θέσις τῶν ἄγγλων τεκτόνων σὺν τῷ χρόνῳ ἐκαλλιτέρευσεν. Ὁ Ἐδουάρδος Γ' (1327 - 76) ἤτο ὁ πρῶτος ἄγγλος βασιλεὺς, ὅστις ἐφάνη εὐμενῆς πρὸς αὐτοὺς, καίτοι δὲν ἠδυνήθη νὰ μεταβάλῃ πάσας τὰς κατ' αὐτῶν καταπιεστικὰς ἀποφάσεις τῆς ἀγγλικῆς βουλῆς. Ἡ ἀπαγόρευσις τῶν συνελεύσεων ἐχαλαρώθη καὶ ἐπετράπη νὰ γίνωνται συνεδριάσεις ἐπὶ παρουσίᾳ ὅμως κυβερνητικοῦ τινος ὑπαλλήλου ἢ τοῦ δημάρχου· καὶ αἱ λοιπαὶ ἐπιβληθεῖσαι βραδύτερον ἀπαγορεύσεις δὲν ἐφηρμόσθησαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον. Ἐκ τοιαύτης ὅμως ἀθλίας καταστάσεως ἀνεπτύχθη ὡς ἐν τοῖς ἐπομένοις θέλομεν ἶδει, ἐταιρεία ἔχουσα τὸ αὐτὸ ὄνομα, τὰ αὐτὰ ἔθιμα καὶ μυστικά πρὸς τοὺς ἀρχαίους οἰκοδόμους, ἣτις ἔλαβε τοιαύτην διάδοσιν διὰ τὴν ὁποίαν ἐλάχισται ἐταιρεῖαι δύνανται νὰ κανηθῶσιν.

(ἀκολουθεῖ)

ΑΙ ΤΕΚΤΟΝΙΚΑΙ ΑΡΕΤΑΙ

[Ὁμιλία γενομένη ἐν τῇ Σ. Σ. «Ἀθῆνᾶ» τὴν 9 Μαΐου 1912].

Τὸ πρῶτον καθήκον τοῦ ἐρχομένου ἐκ τοῦ βεδήλου κόσμου, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀφθονοῦν αἱ κακίαι καὶ τὰ ψεῦδη, τὰ συμφέροντα καὶ αἱ ἀνάγκαι, καὶ μουμένου εἰς τὰ πνευματικὰ δόγματα τοῦ τεκτονισμοῦ, εἶναι νὰ ἀπογομνοῦται πάσης πονηρᾶς ἐπηρείας προερχομένης ἐκ τοῦ χυδαίου ἀνταγωνισμοῦ τῆς βιοπάλης καὶ νὰ ὑψοῦται εἰς ἀνωτέραν ἀτμόσφαιραν, εἰς ἰδανικωτέραν ἀντίληψιν περὶ τῆς ἀνθρωπίνης υπάρξεως. Ἐὰν γενομένοι τέκτονες, ἐξακολουθοῦμεν νὰ εἴμεθα οἱ καὶ ἐν τῷ ἀμυήτῳ κόσμῳ καὶ νὰ κομίζωμεν ἐδῶ τὰ μικρόδια τῆς κακίας, τότε ὁ τεκτονισμὸς δὲν ἔχει λόγον υπάρξεως. Ματαιοπονοῦμεν θέλοντες νὰ οἰκοδομήσωμεν μετὰ τὸν πηλόν, ὃν κομίζομεν ἐκ τοῦ βεδήλου κόσμου. Ἔχομεν ἀνάγκην διὰ τὸ οἰκοδόμημα ἡμῶν ὀγκολίθων ἤτοι χαρακτῆρων, καὶ οἱ χαρακτῆρες σφυρηλατοῦνται ἐδῶ, ἔνθα ἀπηλλαγμένοι τοῦ στενοῦ καὶ ἀποπνικτικοῦ περιβάλλοντος τῆς ὕλης καὶ τῆς πεζότητος, ἀφοσιούμεθα εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης. Ὁμιλῶ διὰ τοὺς ἀληθινούς τέκτονας, τοὺς ἐν συνειδήσει τέκτονας, οἱ ὅποιοι ἐχόμενοι τοῦ ὄρκου αὐτῶν θέλουν νὰ ἐργασθῶν ὑπὲρ τοῦ μεγάλου σκοποῦ τοῦ τεκτονισμοῦ, σκοποῦ ἀπαιτοῦντος θυσίας καὶ αὐταπάρνησιν. Διότι δυστυχῶς ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι πάντες οἱ ἀδελφοὶ δὲν ἐμποροῦνται εἰλικρινῶν διαθέσεων, δὲν ἔχουσι πλήρη τὴν συναίσθησιν τῶν πρὸς τὸν πλησίον, πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν πολιτείαν ὑποχρεώσεων, ἃς ὁ τεκτονισμὸς ἐπιβάλλει, ὡς θεμελιώδεις ὅρους υπάρξεως. Ἀλλὰ τίνες εἶναι αἱ ὑποχρεώσεις αὗται, ποίαν ἐννοίαν περιλαμβάνουσι καὶ τίνα τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπιτελέσεως αὐτῶν;

Ἡ ἐρμηνεία αὕτη θ' ἀποτελέσῃ τὸ θέμα τῆς ὀμιλίας.

Τίνες αἱ κυριώτεραι τεκτονικαὶ ἀρεταί;

Πρώτη ἀρετὴ εἶναι ἡ ἀγάπη, ἀγάπη ἀνευ ὑστεροβουλίας, πρὸς τὸ ὅμοιον πλάσμα. Ἡ ἀγάπη εἶναι ὁ θεμέλιος λίθος πάσης κοινωνίας ἄνευ τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀγάπης, ὁ κόσμος θὰ ἦτο θέατρον κτηνώδους ἀλληλοσπαραγμοῦ. Ἡ ἀγάπη ἡτις εἶναι ἔμφυτον δῶρον τοῦ Δημιουργοῦ, ἀνθος εὐσομον, τὸ ὅποιον θάλλει ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἔχει πιστοὺς συνοδοὺς τὴν ἀλληλοδοξίαν καὶ τὴν ἐλεημοσύνην.

Ἡ ἀγάπη εἶναι τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀπορρέει πᾶν ἀγαθόν. Ἐξ αὐτῆς πηγάζει ἡ πρόοδος καὶ ἐπ' αὐτῆς στηρίζεται ἡ πίστις. Ὁ,τι εἶναι διὰ τὸ πνεῦμα ἡ πίστις - ἀπόρροια φιλοσοφικῆς σκέψεως, εἶναι ἡ ἀγάπη διὰ

τὴν καρδίαν - ἀπόρροια τῶν εὐγενεστέρων ὁρμῶν καὶ τῆς εὐαισθητοτέρας ἐκστάσεως τῆς ψυχῆς. Θὰ ἦτο ἴσως τολμηρὸν ἀλλ' εἶναι ἀληθές ἐὰν εἰπωμεν ὅτι ἀγάπη χωρὶς πίστιν εἶναι ἴσως τι ὑπαρκτόν, ἀλλὰ πίστις χωρὶς ἀγάπην δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ. Μετὰ τῆς ἀγάπης συνυπακούεται ἡ εὐεργεσία. Τὸ ἐλεεῖν εἶναι τὸ μᾶλλον προσεγγίζον ἡμᾶς πρὸς τὸ ὑπέρτατον Ὄν, πρὸς τὸν Ἀρχιτέκτονα τοῦ Σύμπαντος. Τὸ βοηθεῖν ἀδελφὸν πάσχοντα, τὸ ἐνισχύειν αὐτὸν πρὸς ἐπίτευξιν ἀγαθοῦ τινος, τὸ συνδράμειν χήρας καὶ ὄρφανά, ἀναπήρους καὶ νοσοῦντας, εἶναι καθήκον τὸ ὅποιον ἐπιβάλλεται καὶ δικαιολογεῖ τὴν ἀνθρωπίνην ἡμῶν ὑπόστασιν. Ὑπάρχουν δυστυχῶς τόσα δεινὰ εἰς τὸν κόσμον, ὥστε εὐτυχεῖς νὰ εἶναι οἱ ὀλιγώτερον δυστυχεῖς. Εἰς τὴν διαβάθμισιν αὐτὴν ὑπάρχουν στοιχεῖα δυστυχίας, τὰ ὅποια ἔχουν ἀνάγκην ἀρωγῆς καὶ ἀντιλήψεως. Δὲν εἶναι μόνον αἱ βιωτικαὶ ἀνάγκαι, αἱ ὅποια καθιστοῦν ἐν ἄτομον δυστυχές, εἶναι καὶ αἱ σωματικαὶ ἀλγηδόνες, αἱ ὅποια ἔχουν ἀνάγκην περιθάλψεως· εἶναι συγχρόνως καὶ αἱ ἠθικαὶ ἀλγηδόνες, αἱ θλίψεις τῆς ψυχῆς, αἱ ἔχουσαι ἀνάγκην παρηγορίας. Διὰ τοῦτο ἐλεημοσύνη ἀπαιτεῖται διὰ τοὺς πτωχοὺς, ἀλλὰ καὶ εὐσπλαγχνία διὰ τοὺς τεθλιμένους. Πόσα ἠθικαὶ ἐνδόμυχοι θλίψεις εἶναι βαθύτεραι, ὀδυνηρότεραι, διαρκέστεραι τῶν σωματικῶν πόνων! Καὶ ποῖα δύναμις ψυχῆς καὶ ἐντιμότης χαρακτῆρος ἀπαιτεῖται ἵνα φανῶμεν ἐλεήμονες εἰς τοὺς οὕτω πάσχοντας! Ἐλεημοσύνη! Ἰδοὺ μία λέξις ἡ ὅποια ἔχει ἐν ἑαυτῇ τὴν ἑλξιν τῆς μαγείας, μία ἀκτίς χαρᾶς εἰς ἐν σύννεφον θλίψεως. Τίς ἐλεῶν δὲν ἠσθάνθη μίαν εὐχαρίστησιν, μίαν συγκίνησιν, διότι εἴλκυσε τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἐλεουμένου, ἀνακουφίσας αὐτόν. Ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ προσεγγίσῃ ὁ ἄνθρωπος τὸν Θεόν, μόνον διὰ τῆς ἐλεημοσύνης ἢ προσέγγις θὰ ἐπετυγχάνετο. Μέγας συγγραφεὺς εἶπεν: «Ἡ ἀνθρωπότης, ἀναπνέει διὰ τῆς ἐλεημοσύνης». Καὶ δικαίως. Εἶναι αὕτη στοιχεῖον ὑπάρξεως τῆς ἀνθρωπότητος.

Διὰ νὰ κατανοήσωμεν τὴν δύναμιν τῆς ἀγαθοεργίας δεόν νὰ ἀναμετρήσωμεν τὰς συνεπείας αἵτινες θὰ ἐπῆρχοντο, ἐὰν δὲν ἤσκειτο αὕτη. Ποῖον μαῦρον περιβάλλον θὰ ἐδημιουργεῖτο διὰ τοὺς ἀτυχεῖς ἐκείνους ἀποκλήρους τοὺς μὴ δυναμένους νὰ ἐργασθῶσιν, ἐὰν ἀπέλιπεν αὐτοὺς ἡ βοήθεια τῶν εὐπόρων. Ἡ ζῶη θὰ ἦτο διαρκῆς βάσανος, ἡ ἀπελπισία θὰ ὄθει εἰς τὸ ἐγκλημα, ἡ αἰμωγὴ θὰ ἐπλήρου τὸ πᾶν, ἡ αὐτοκτονία θὰ ἦτο ἡ μόνη διέξοδος τῶν δυστυχῶν ἐκείνων ὑπάρξεων. Ἡ ἐλεημοσύνη προλαμβάνει ὅλα αὐτὰ τὰ κακά.

Ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι ἡ πλέον εὐγενής, ἡ πλέον ἰσχυρά, ἡ πλέον ἀγνή τῶν ἀρετῶν. Καὶ διὰ τοῦτο πρὶν ἢ ἀκόμη ἀποκαλυφθῶσιν ἐνταῦθα οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ μουμένου βεδήλου εἰς τὸ φῶς τῆς ἀληθείας, καλεῖται εἰς τὴν ἐνάσκησιν τῆς ἀρετῆς ταύτης, διὰ τῆς προσφορᾶς βοηθήματος ὑπὲρ τῶν πτωχῶν, ὑπὲρ τῆς χήρας καὶ τῶν ὄρφανῶν. Εἶναι, καὶ δικαίως, μεγάλη ἡ σημασία ἣν δίδει ὁ τεκτονισμὸς εἰς τὴν ἐλεημοσύνην. Ὁ τεκτονισμὸς ὅστις κατέρριψεν ὅλα τὰ ὀδοφράγματα τῆς θρησκείας, τῆς γλώσσης, τῆς ἐθνικότητος, τοῦ πλοῦτου, τῆς καταγωγῆς, ἀνακηρύξας ἑαυτὸν παγκόσμιον Ἀλτροῦστικὴν Ἐταιρείαν χωρὶς καμμίαν ἄλλην διάκρισιν ἢ τὴν τῆς ἠθικῆς, δὲν ἦτο δυνατόν ἢ νὰ θέσῃ λίθον θεμέλιον τὴν ἀγάπην, τὴν ἀλληλοδοθήθειαν, τὴν ἐλεημοσύνην. Ἐλεημοσύνην ὅμως μυστικὴν. Ἰδοὺ ὁ ἀληθὴς χαρακτηρισμὸς τῆς ἀγαθοεργίας. Ὁ πρᾶττων τὸ ἀγαθόν, τὸ πρᾶττει, διότι ὀφείλει νὰ τὸ πράξῃ. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ γνωρίζῃ κανεὶς, οὔτε αὐτὸς ὁ ἐλεούμενος, πολὺ δὲ περισσότερον ὁ ἄλλος κόσμος. Ἡ διαφήμις

τοῦ ἐλέους προκαλεῖ τὴν ὑπερηφάνειαν, δεικνύει ἐγωϊσμόν καὶ μικροφιλοδοξίαν. Δι' αὐτὸ ὁ τεκτονισμὸς ἔχει καθιερώσῃ τὴν μυστικότητα ἐν παντί καὶ δὴ ἐν τῇ φιλανθρωπίᾳ. Ἄλλ' ἢ ἐλεημοσύνη ἵνα ἔχῃ τὴν πραγματικὴν ἀξίαν πλήρη, ἵνα ἢ ἀποτελεσματικὴ πρέπει ἐκτὸς τῆς μυστικότητος νὰ ἔχῃ καὶ ἕτερον προσόν. Νὰ εἶναι ἐπίκαιρος. Νὰ ἐξασκῆται ὅταν πρέπει καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ὄντως εἶναι ἄξιοι ἐλέους. Ἐὰν ἔρχεται ἀργότερα, ἀποβαίνει πολλάκις περιττή. Ἐὰν τὸ κακὸν δὲν προλαμβάνεται, καταντᾷ ἢ ἐλεημοσύνη εἰρωνεία. Ἀλλὰ νὰ ἀπονέμεται πρέπει αὕτη εἰς τοὺς ὄντως ἐνδεεῖς καὶ οὐχὶ τοὺς πρόσποιουμένους, διότι ἄλλως ὑποθάλλομεν τὴν ὀκνηρίαν, βραβεύομεν τὸ ψεῦδος καί, τὸ χειρίστον, δημιουργοῦμεν καὶ συντηροῦμεν ἀέργους, ἐνῶ ὁ νόμος τῆς δημιουργίας εἶναι ἢ ἐργασία.

Ἀλλὰ καὶ ἕτερόν τινα χαρακτηρισμὸν τῆς ἐλεημοσύνης δὲν πρέπει νὰ παρίδωμεν. Ἡ ἐλεημοσύνη δέον νὰ προέρχεται ἐξ ἰδίας αὐτοβουλίας, αὐθόρμητος τουτέστιν, ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως ὅτι πράττομεν καθήκον καὶ οὐχὶ κατόπιν ἐπιμόνου παρορμήσεως, ἱκεσιῶν. Ἡ ἐλεημοσύνη χάνει τότε κάθε ἀξίαν.

* *

Ἄρετὴ τεκτονικὴ ἐπίσης θεμελιώδης εἶναι ἢ Δικαιοσύνη, ἢ βᾶσις πάσης εὐνομούμενης πολιτείας, τὸ ἀπαύγασμα τῆς καθαρᾶς συνειδήσεως. Ἡ Δικαιοσύνη προϋποθέτει τὴν ἰσότητά, τὴν ἐλευθερίαν. Τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου ἐτάφη πλέον ὑπὸ τὰ ἐρείπια τὰ ὅποια κάμπτε ἢ Μεσαιωνικὴ ἰσχύς. Ἰσχύει σήμερον, δηλ. πρέπει νὰ ἰσχύῃ τὸ δίκαιον τῆς ἐλευθέρως σκέψεως, τοῦ ὀρθολογισμοῦ, τὸ δίκαιον τὸ ὅποιον καθιέρωσεν ὁ ὑπέρτατος νόμος, ὁ ἐξ ἀποκαλύψεως θεσμοθετηθεὶς, τὸ δίκαιον ἐν τῇ ἀπολύτῳ αὐτοῦ ἐκδηλώσει, ἄνευ περιορισμοῦ τινος ἀπονέμομενον, ἄνευ συγκαταβάσεως ἢ προλήψεως, τὸ δίκαιον τὸ ὅποιον ἱκανοποιεῖ τὸν προσδληθέντα. Ἡ Δικαιοσύνη ἄλλοτε εἶναι Ἄγγελος σκορπίζων μειδιάματα καὶ ἄλλοτε Νέμεσις ὑψοῦσα ἄκαμπτον τὸ ζῆφος τῆς ἐκδικήσεως. Μὴ λησμονῶμεν ὅτι ἢ Δικαιοσύνη ἀπορρέει ἐκ τῆς Σοφίας προαπαιτεῖται δηλονότι ὀρθὴ κρίσις.

Διὰ νὰ εἶναι ὄντως δικαιοσύνη συνεπῶς σεβαστή, δέον νὰ προέρχεται ἐκ χρηστοῦ συνειδότος. Ἡ ζυγὸς τῆς Θέμιδος δέον νὰ ἰσορροπῇ ἐν τῇ ἐκτιμῆσει τῶν ἐκάστοτε περιστάσεων, ἀπονέμουσα ἐκάστῳ τὸ προσήκον. Ἡ Δικαιοσύνη εἶναι ὑπερτάτη ἀρετὴ, διότι παραδειγματίζει, ἔχουσα τέκνα αὐτῆς τὴν Σωφροσύνην καὶ τὴν Ἐπιείκειαν.

Ἐγκεῖται ἐν αὐτῇ τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει τὸ συμπονεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ μετανοεῖν. Ἡ Ἐπιείκεια ὅμως εἶναι ἰδιότης ἐνίοτε ἐλαστικὴ. Ὅπως ἢ ἄκρα δικαιοσύνη ἀποβαίνει ἄκρα ἀδικία, οὕτω καὶ ἢ ἐπιείκεια ἀπὸ δῶρον τῆς Δικαιοσύνης δύναται ν' ἀποδῇ ἢ παραχάραξις αὐτῆς. Πρέπει νὰ εἴμεθα ἐπιεικεῖς, ἀλλὰ τότε μόνον ὅταν διὰ τῆς ἐπιεικειᾶς πρόκειται νὰ ἐμπεδώσωμεν κλονιζομένην τὴν πίστιν, νὰ διορθώσωμεν τὸν χαρακτήρα, ὅστις παρεξέκλινεν ἐκ περιστατικῶν διὰ τὰ ὅποια δὲν ἐνέχεται ἢ πρόθεσις τοῦ δρῶντος.

(Ἐπταὶ τὸ τέλος)

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Σεβ. τῆς Σ. Στ. Ἀθηνᾶ,,

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΕΝΔ.: ΑΔ.: ΜΕΓ.: ΔΙΔ.: Κ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΠΙ ΤΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙ ΤΗΣ Σ.: ΣΤ.: "ΗΣΙΟΔΟΣ,"

Λογίζομαι ἀληθῶς εὐτυχῆς κατὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην - ἐσπέραν χαρᾶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως - προσαγορεύων ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς θέσεως ταύτης, ὡς Μέγας Διδάσκαλος τῶν ἐλευθέρων τεκτόνων τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐξ ὀνόματος τῆς Γαλ. Μεγάλης Ἀνατολῆς καὶ τῶν ἄλλων τῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτῆς ὁμοστέγων ἀδελφῶν, προσαγορεύων μετ' ἀδελφικῆς στοργῆς τὸν ἀδελφὸν Σεβάσμιον, τοὺς ἀξιωματικούς καὶ τοὺς ἀδελφούς τῆς Σεπτῆς Στοᾶς τοῦ Ἡσιόδου, οἵτινες, ὁμοθύμῳ τῇ γνώμῃ, τεκτονικῶς δὲ σκεπτόμενοι, καὶ τοῦ ἀληθοῦς τεκτονισμοῦ τὰ ἰδεώδη θεραπεύοντες, ἔγνωσαν νὰ προσέλθωσι συσσωματωμένοι ἐνθάδε, ὅπως ἐν κοινῇ εἰς ἐξῆς μεθ' ἡμῶν συνεργασία συνεχίσωσι τὴν τεκτονικὴν αὐτῶν σταδιοδρομίαν ὑπὸ τὴν μίαν ταύτην καὶ κοινήν ὄλων τῶν ἐλευθέρων τεκτόνων τῆς Ἑλλάδος κοιτίδα καὶ στέγην.

Ἄν ἐν τῷ παρελθόντι, Ἀδελφοί μου, πάντες ὅσοι πάρεστε ἐνθάδε, καὶ μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, ὁ ἐλληνικὸς τεκτονισμὸς δὲν παρήγαγεν, ὅσα εὐλόγως ἀνεμύνοντο παρ' αὐτοῦ εὐάρεστα ἀποτελέσματα, ἂν οὕτως εἰπεῖν ἐπὶ δεκάδας ἐνιαυτῶν παρέμεινεν εἰς ἐμβρυώδη κατάστασιν, παλαιῶν ἀγωνιωδῶς μεταξὺ φθορᾶς καὶ ἀφθαρσίας, συνεννούμενος ἐνθουσιωδῶς τὴν μίαν ἡμέραν, ὅπως ἀποσυντεθῇ θλιβερῶς τὴν ἄλλην, τοῦτο, κατ' ἐμὴν ταπεινὴν γνώμην, πρέπει ν' ἀποδοθῇ καὶ εἰς ἄλλα μὲν τινα αἰτία, ἀλλ' ἰδίως εἰς τὴν ἑλλειψὶν αἰσθήματος εὐγενοῦς καὶ ὑψηλόφρονος, πνεύματος συνοχῆς καὶ ἁρμονίας τῶν ἀποτελούντων αὐτόν. Ὁμολογῆσωμεν πάντες ἀπεριφράστως, ἐν ἀδελφικῇ πρὸς ἀλλήλους εἰλικρινείᾳ τὰς ἐλλείψεις ἡμῶν. Ἡ εἰλικρινὴς ὁμολογία τῶν ἐλλείψεων εἶνε καὶ ἡ ἀρχὴ συγχρόνως τῆς θεραπείας αὐτῶν.

Ἐν τῷ τεκτονικῷ ἡμῶν ἀκαταρτισμῷ πολὺ δυστυχῶς δὲν παρατηρεῖτο μέχρι πρὸ ὀλίγου ἢ ἀδελφικῆ ἐκεῖνη στοργὴ καὶ ἀμοιβαία ἐκτίμησις, ἢ στεγνὴ ἐκεῖνη ἀφοσίωσις πρὸς ἀλλήλους, ἢ τις εἶναι ὁ κύριος συντελεστῆς μεγάλων πράξεων καὶ μεγάλων ἀποτελεσμάτων ἀλλὰ καὶ τὸ στερεὸν θεμέλιον τῆς τεκτονικῆς ἡμῶν ὑποστάσεως. Ἄν ἐν τῇ ἐνώσει ἐγκρατεῖα ἢ ἰσχύς, ἐν τῇ ἐνώσει τῶν τεκτόνων ἐγκρατεῖα ἢ δικαιολογικὴ βᾶσις τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν. Ὅτι διακρίνει τὰς τεκτονικὰς ἐνώσεις ἀπὸ πάσης ἄλλης ἠθικῆς ἢ κοινωνικῆς ἐνώσεως εἶναι ἀκριδῶς ὁ βαθμὸς οὗτος τῆς πρὸς ἀλλήλους στοργῆς καὶ ἀφοσιώσεως, ὅστις δὲν εὐρίσκει ἄλλῃν-θειο-

τέραν λέξιν νὰ ἐκδηλωθῆ, εἰμὴ δανειζόμενος τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ καὶ ἀδελφικὰς καλλιεργῶν καὶ παράγων σχέσεις μεταξύ τῶν ἀποτελούντων αὐτόν. Ποῖαι ἄλλαι ἐνώσεις ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἔχουσι τοσοῦτον ὑψηλὸν προορισμόν, τείνουσιν εἰς τοσοῦτον εὐγενὲς ἰδεώδες.

Ἄλλ' ἀκριβῶς ἡ εὐγένεια αὕτη τοῦ προορισμοῦ, ὃν ἐπιδιώκει ὁ τεκτονισμός, ἐπιβάλλει ὑψηλὰς καὶ μεγάλας ὑποχρεώσεις εἰς τοὺς ἀποτελούντας αὐτόν. Noblesse oblige. Δὲν κατώρθωσα ἀληθῶς νὰ ἐννοήσω, κατὰ ποῖαν τινὰ ἀεικλίον μοῖραν οἱ Ἕλληνες τέκτονες διδάσκοντες καὶ διδασκόμενοι τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην καὶ ἁρμονικὴν συμβίωσιν, τὴν ἔνωσιν τῶν κοινῶν προσπαθειῶν πρὸς βελτίωσιν μὲν ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλὰ πρὸς ἐξάπλωσιν τῶν ἠθικῶν καὶ μεγάλων ἀρχῶν εἰς τοὺς ἄλλους, δὲν ἐδειξάμεν - ὁμιλῶ ἐν εἰλικρινείᾳ περὶ ὅλων - δὲν ἐδειξάμεν ὅτι ἐμφοροῦμεθα πλήρως ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος ἐκείνου τῆς ἀδελφικῆς ἀλληλεγγύης, ἣτις ἀποτελεῖ, καὶ πρέπει ν' ἀποτελῆ τὸ κυριώτερον ἡμῶν χαρακτηριστικόν.

Ὡς συμβαίνει σχεδόν κατὰ κανόνα εἰς ἄλλα βέβηλα σωματεῖα, ἔνθα μαίνεται καὶ λυμáίνεται τὰς ψυχὰς καὶ τὰς διανοίας ἡ μικρολόγος διχόνοια, καὶ ὁ ἀκηδῆς προσωπικὸς ἐγωϊσμός καὶ εἰς τὸν ἑλληνικὸν τεκτονισμὸν κατὰ τινὰς θλιβερὰς περιόδους τῆς ἱστορικῆς αὐτοῦ ἐξελίξεως παρατηρήθησαν, ὡς μὴ ὠφελε, παροδικὰ τινὰ κρούσματα προσωπικῶν ἐρίδων, αἵτινες ἐπέδρασαν ὀλεθρίως καὶ παρεκώλυσαν ἀναμφιβόλως τὴν ἐπιθυμητὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον.

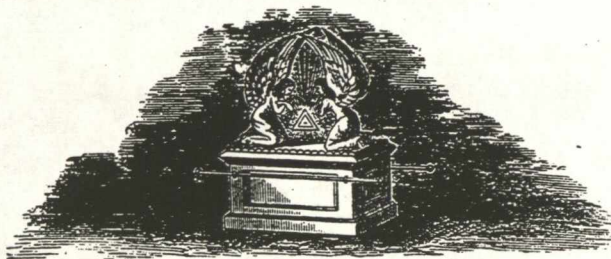
Ἀλλὰ πρὸ πολλοῦ ἤδη εὐτυχῶς ἡ τεκτονικὴ συνείδησις ἀνανήψασα ἐντελῶς, ἐξηγέρθη σύσσωμος κατὰ τῶν τοιούτων παραλυτικῶν καὶ ἀποσυνθετικῶν τάσεων. Πρὸ πολλοῦ ἤδη ὁμοθυμῶς μία καὶ διάτορος πανταχόθεν ἀνεπέμφθη εὐχὴ, καὶ εἰς ἐξεδηλώθη ἀκράτητος πόθος, ὅπως πάντες οἱ Ἕλληνες ἐλευθεροτέκτονες ἐν ἀδελφικῇ ὁμονοίᾳ συσσωματωθῶσιν εἰς ἓν ἰσχυρὸν ἀληθῶς καὶ ἐπιβλητικὸν σωματεῖον, καὶ ὑπὸ μίαν στεγαζόμενοι στέγην, ὑπὸ μίαν νόμιμον ἀρχὴν ἀδελφικῶς συνεργαζόμενοι, ἐνώσωσιν, ἐν τῇ πλήρει καὶ καθαρᾷ ἐπιγνώσει τοῦ ὑψηλοῦ αὐτῶν καὶ εὐγενοῦς προορισμοῦ, τὰς κοινὰς αὐτῶν προσπαθείας πρὸς πραγμάτων τῶν τεκτονικοῦ ἰδεώδους.

Καὶ ἰδοὺ πρῶτοι οἱ προσφιλεῖς ἀδελφοὶ τῆς Σεπτῆς Στοᾶς τῆς Ἀθηνᾶς, ἔδωκαν τὸ λαμπρὸν παράδειγμα ἐνωθέντες μεθ' ἡμῶν καὶ πρὸς γενικὴν ἀπάντων χαρὰν καὶ ἀγαλλίαν. Τούτους προφρόνως ἠκολούθησαν οἱ προσφιλεῖς ἀδελφοὶ τῆς Σεπτῆς Στοᾶς τοῦ Προμηθέως, ἐν ἁρμονίᾳ ἤδη καὶ ἀδελφικῇ ἀφοσιώσει, ἣν δικαίως δύναμαι νὰ χαρακτηρίσω, παραδειγματικὴν, συνεργαζόμενοι ἐν τῷ κοινῷ τούτῳ καὶ ἐνιαίῳ κέντρῳ τοῦ ἐλευθέρου τεκτονισμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ κορυφωμα τῆς τεκτονικῆς ταύτης ἀδελφώσεως καὶ τὸ κορυφωμα ὅλων ἡμῶν τῶν ἐπιθυμῶν καὶ τῶν ἀόκνων προσπαθειῶν ἀποτελεῖ ἡ ἐορταζομένη καὶ πανηγυριζομένη κατὰ τὴν χαρμόσυνον ταύτην ἐσπέραν προσχώρησις τῶν προσφιλῶν ἀδελφῶν τοῦ Ἡσιόδου. Ἡ Σεπτὴ αὕτη Στοὰ καὶ διὰ τὸν σεμνότατον καὶ τεκτονικώτατον τρόπον, κοθ' ὃν ἐλειτούργησε μέχρι σήμερον, καὶ διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀποτελούντων αὐτήν, ἀλλ' ἰδίᾳ καὶ πρωτίστως διὰ τὴν ὑπέροχον καὶ διακεκριμένην θέσιν, ἣν κατέχουσι τὰ μέλη αὐτῆς ἐν τῇ βεβήλω κοινωνίᾳ, τὴν τεκτονικὴν αὐτῶν μόρφωσιν καὶ τὴν πειθαρχικὴν συγκρότησιν, δύναται ἀληθῶς νὰ χρησιμεύσῃ ὡς τέλειον ὑπόδειγμα Στοᾶς, ἄξιον μιμήσεως καὶ ἄξιον πάσης εἰλικρινοῦς ἐκτιμήσεως.

Διὰ τῆς προσχωρήσεως ταύτης, καὶ τῆς μεθ' ἡμῶν ἐνώσεως τοιούτων ἀδελφῶν, δυνάμεθα πάντες ἐν ὑπερηφανείᾳ νὰ καυχηθῶμεν, ὅτι ὁ ἐλληνικὸς τεκτονισμὸς εἰσέρχεται τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν ἀληθῆ ὁδὸν τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς πρόοδου, καὶ ὅτι τὸ λεπτοφυὲς ἀλλὰ καὶ καχεκτικὸν δενδρύλλιον, τὸ ὁποῖον μὲ τόσην στοργὴν καὶ ἀφοσίωσιν ἐκαλλιιεργήσαμεν ἕως ἄρτι, ἀλλὰ καὶ μὲ τόσας ἀμφιβολίας καὶ ἀνησυχίας, θ' ἀναδώσῃ πλέον ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ ταχύτατα τοὺς προσδοκωμένους εὐχύμους καρπούς.

Συγχαίρων ἀπὸ καρδίας ἀδελφικῆς ὡς Μέγας Διδάσκαλος καὶ ἐξ ὀνόματος τῆς Γαλ. Μεγ. Ἀν. τῆς Ἑλλάδος, πάντας τοὺς προσφιλεῖς ἀδελφοὺς τῆς Σεπτῆς Στοᾶς τοῦ Ἡσιόδου, καλῶ πάντας Ἰμάς, ὅσοι πάρεστε ἐνθάδε, ὅπως ἐνούμενοι μετ' ἐμοῦ καὶ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀδελφοῦ Σεβασμίου, τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἡσιόδου, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐνδειξὴν τῆς ἀπλέτου ἡμῶν χαρᾶς ἐπὶ τῷ εὐτυχῇ γεγονότι, κρούσωμεν τρεῖς χαρμωδῶς τὰς χεῖρας.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ (κατὰ τὸ νέον Ἡμερολόγιον).

- 1[᾽] *Ἀπριλίον* 1809. Μύησις τοῦ ἀδ.: Wieland, μεγάλου γερμανοῦ συγγραφέως.
 » 1835. Ἐγκύκλιος τῆς νέας Μεγ.: Ἀν.: τοῦ Βελγίου περὶ τοῦ προγράμματος αὐτῆς.
- 2[᾽] *Ἀπριλίον* 1791. † Ἐν Παρισίοις τοῦ ἀδ.: Μιραμπώ μεγάλου πολιτικοῦ.
 » 1843. Μύησις τοῦ ἀδ.: καθηγητοῦ Humbert, προέδρου τῆς ἑλβετικῆς ὁμοσπονδίας καὶ Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Στ.: «Ἄλπινα».
- 3[᾽] *Ἀπριλίον* 1729. Ἡ πρώτη γαλλικὴ Στοὰ (Παρίσιοι) λαμβάνει τὸν κανονισμὸν αὐτῆς ὑπὸ τῆς Μεγ.: Στ.: τῆς Ἀγγλίας.
 » 1764. Μύησις τοῦ ἀδ.: Κόμητος Κίνιγλ Μεγάλου Διδασκάλου τῆς Ἐπαρχ. Μεγ.: Στ.: τῆς Βοεμίας.
 » 1899. † τοῦ ἀδ.: Κνόμπλαουχ, Μεγ.: Διδ.: τοῦ Ἐκλεκτικοῦ Τάγματος ἐν Φραγκφούρτη.
- 4[᾽] *Ἀπριλίον* 1807... † ἐν Παρισίοις τοῦ ἀδ.: Lalande, μεγάλου ἀστρονόμου, ἱστορικοῦ ἰδρυτοῦ καὶ Μεγ.: Ρήτ.: τῆς Μεγ.: Ἀν.: τῆς Γαλλίας, ἰδρυτοῦ καὶ Σεβ.: τῆς Στοᾶς «αἱ 9 ἀδελφαί», ἐν τῇ ὁποία ἐμύησεν οὗτος τὸν Βολταῖρον.
 » 1817. † τοῦ ἀδ.: Massena, δουκὸς τοῦ Ριβολί, στρατάρχου τῆς πρώτης γαλλικῆς αὐτοκρατορίας, μέλους τῆς Μεγ.: Ἀν.: τῆς Γαλλίας.
- 5[᾽] *Ἀπριλίον* 1691. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Λουδοβίκου Η', δουκὸς τῆς Ἑσσης-Δαρμοτάτης.
 » 1770. † τοῦ ἀδ.: βαρῶνον Μπίρσφελδ, ἰδρυτοῦ τῆς Στοᾶς «αἱ 3 σφαῖραι» καὶ Μεγ.: Διδ.: αὐτῆς, Ρήτ.: κατὰ τὴν μύησιν τοῦ Μεγάλου Φρειδερίκου.
 » 1791. Μύησις τοῦ ἀδ.: κόμητος Χένκελ τοῦ Donnersmark, ὑποστρατήγου Μεγ.: Διδ.: μνήσαντος τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον Ι', ὡς διάδοχον τῆς Πρωσίας.
 » 1814. Γέννησις τοῦ ἀδ.: πρίγκηπος Lichnowsky, γενικοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ Δὸν Κάβλου τῆς Ἰσπανίας.

- 5 Ἀπριλίον 1832. Γέννησις ἐν St. Dié, τοῦ ἀδ.: Jules Ferry, γάλλου πρωθυπουργοῦ.
- 6 Ἀπριλίον 1830. † τοῦ ἀδ.: Λουδοβίκου I, μεγάλου δουκὸς τῆς Ἑσσης Δαρμσπύτης.
- » 1877. Εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Στοᾶς «Μέλλον» ἐν Ἀν.: Προσβούργου κατὰ πρώτην φοράν εἰσέρχεται ἀντιπρόσωπος τῆς ἀστυνομίας, ὅστις μετὰ ταῦτα ἐπὶ μακρὸν χρόνον τακτικῶς ἐλάμβανε μέρος εἰς τὴν ἐργασίαν.
- 7 Ἀπριλίον 1713. Γάμος τῆς Ἑλισάβετ Aldworth, ὀνομαζομένης «the Lady Mason» μιᾶς τεκτονίδος πράγματι μνηθείσης, τῆς ὁποίας ἡ εἰκὼν ὑπάρχει σχεδὸν εἰς ὅλας τὰς ἰρλανδικὰς στοᾶς.
- » 1782. Μύησις ἐν Γοττίνγκη τοῦ ἀδ.: J. N. K. Bischoff, σπουδαίου νομικοῦ καὶ συγγραφέως.
- » 1791. Ἀλέξ. Κόμης Καλιόστρο. περίφημος τέκτων τυχодиώκτης καταδικάζεται ἐν Ρώμῃ εἰς θάνατον, μεταβληθείσης τῆς ποινῆς εἰς ἰσόβια δεσμά.
- » 1820. Γέννησις ἐν Temesvar, τοῦ ἀδ.: Γεωργ. φὸν Κλάπκα, οὐγγου στρατηγοῦ, ἰδρυτοῦ τοῦ Μεγ.: Ἀν.: Οὐγγαρίας καὶ ὑπάτου ταξιάρχου τοῦ 33°.
- » 1867. Αἱ ὑπὸ τῆς Μεγ.: Ἀν.: τῆς Ἰταλίας ἰδρυθεῖσα Στοαὶ ἐν Ἑλλάδι συνευνοῦνται ὑπὸ τὴν Μεγ.: Ἀν.: τῆς Ἑλλάδος.
- 8 Ἀπριλίον 1807. Γέννησις ἐν Wermsdorf, (Σαξωνίας) τοῦ ἀδ.: Gelpke, καθηγητοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας ἐν Βέρνῃ Μεγ.: Διδ.: τῆς Στεγ.: Στ.: τῆς Ἑλβετίας.
- 9 Ἀπριλίον 1787. † τοῦ ἀδ.: φὸν Hymmen, σπουδαίου νομικοῦ, δικαστικοῦ συμβούλου τοῦ Μεγ.: Διδ.: ἀδ.: Φρειδ. πρίγκηπος τῆς Βρουνσβίχης.
- » 1762. † ἐν Βερολίῳ τοῦ ἀδ.: Κόμ. Κλάϊστ, πρῶσσου ἀρχιστρατήγου.
- » 1807. † ἐν Βερολίῳ τοῦ ἀδ.: Fritze, καθηγητοῦ τῆς ἰατρικῆς, πρῶτου διευθυντοῦ τοῦ ἐκεῖ κλινικοῦ ἐργαστηρίου.
- 10 Ἀπριλίον 1755. Γέννησις ἐν Meissen, τοῦ ἀδ.: Jam. Hahnemann, ἰδρυτοῦ τῆς Ὁμοιοπαθητικῆς.
- » 1789. Μύησις ἐν Βρεσλαβία τοῦ ἀδ.: πρίγκηπος Φρειδ. τοῦ Ἀρχαλτ.
- » 1878. † ἐν Παρισίοις τοῦ ἀδ.: Λουκιανοῦ πρίγκηπος Μυράτ ἀνεψιοῦ τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος, Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Ἀν.: τῆς Γαλλίας.
- 11 Ἀπριλίον 1804. Γέννησις ἐν Δρέσδη τοῦ ἀδ.: Otto Erdmann, μεγάλου χημικοῦ.
- » 1852. Ὁ ἀδ.: Erdmann, μνεῖ τοὺς τρεῖς αὐτοῦ υἱοὺς, μεταξὺ αὐτῶν τὸν ἐπίτιμον Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Στ.: τῆς Σαξωνίας Bern. Erdmann, ἐν τῇ Στοᾷ «Ἀπόλλων» ἐν Ἀν.: Λειψίας.
- » 1855. † τοῦ ἀδ.: R. Ficher, ἀρχιδιακόνου, ἐκδότου τεκτονικῶν περιοδικῶν.
- 12 Ἀπριλίον 1765. Ἡ Στοὰ «αἱ 3 σφαιραὶ» λαμβάνει τὸ ὄνομα «Royal York de l'amitié».

- 12 Ἀπριλίου 1777. Γέννησις ἐν Ἀννοβέρῳ (Βιργινία), τοῦ ἀδ.: Henry Clay, ἀμερικανοῦ πολιτικοῦ Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Στ.: Βιργινίας.
- » 1799. † ἐν Λονδίῳ τοῦ ἀδ.: J. von Exter, προσθ.: Μεγ.: Διδ.:
- » 1892. Ἰδρύσις τῆς Στοᾶς «Γκαϊτε» ἐν Ἀν.: Πρεσβούργου.
- 13 Ἀπριλίου 1748. Γέννησις ἐν St. Cloud, τοῦ ἀδ.: Λουδοβίκου Φιλίππου τῆς Ὁρλεάνης.
- » 1832. Μύησις τοῦ ἀδ.: Moser Montefiore, ἔβραίου φιλανθρωποῦ ἐν Στ.: «Mount Morich N° 34» ἐν Ἀν.: Λονδίνου.
- » 1912. Γέννησις ἐν Janer, (Σιλεσίας) τοῦ ἀδ.: Osw. Marbach, σπουδαίου τέκτονος συγγραφέως.
- » 1825. Μύησις ἐν Γκότα τοῦ ἀδ.: μυστικοσυμβούλου Walter, ὅστις ἐμήσε μετὰ ταῦτα τὸν ἀδ.: Ernest B. δούκα τοῦ Καβούργου - Γκότα.
- 14 Ἀπριλίου 1768. Γέννησις ἐν Herzfeld, τοῦ ἀδ.: βαρῶνου Doernberg, ὅστις τὸ 1819 ἔνεκεν προδοσίας τῆς πατρίδος ἀπεκλείσθη ἐκ τῆς Στοᾶς «Ἱερώνυμος Ναπολέων» ἐν Ἀν.: Κάσσελ.
- » 1890. Ἐγκατάστασις τῆς Στοᾶς «Δημοκρατία» ἐν Βουδαπέστη.
- » 1897. † ἐν Ἀμβούργῳ τοῦ ἀδ.: Garvens, Σεβ.: τῆς Στ.: «Ἀβεσαλώμ» διευθυντοῦ τοῦ περιοδ. «Hamburger Logenblatt».
- 15 Ἀπριλίου 1783. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Escher, τελευταίου Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Στοᾶς τῆν Ἑλβετίας, πρὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Μεγ.: Στ.: «Ἀλπίνα».
- » 1840. † τοῦ ἀδ.: Errens, γενικοῦ διοικητοῦ τῶν ὀλλανδικῶν Ἰνδιῶν, σπουδαίου τέκτονος.
- » 1905. Ἀποκάλυψις τοῦ μνημείου τοῦ ἀδ.: Γαμβέτα ἐν Βορδῶ.
- 16 Ἀπριλίου 1829. Μύησις τοῦ ἀδ.: Dr. Crucefix, ἰδρυτοῦ τοῦ πρώτου τεκτ.: γηροκομείου.
- 17 Ἀπριλίου 1790. † ἐν Φιλαδέλφειᾳ τοῦ ἀδ.: Βεν. Φραγκλίνου.
- » 1830. † τοῦ ἀδ.: Χριστ. Λουδοβίκου πρίγκ. τῆς Ἑσσης-Δαρμσταίτης.
- » 1853. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Λεοπόλδου δουκὸς τοῦ Ἀλβανι.
- 18 Ἀπριλίου 1774. Μύησις τοῦ ἀδ.: Χριστοφόρου κόμητος Haugwitz, ἐν Λευφία.
- » 1817. Μύησις ἐν Χάλλη τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας ἀδ.: Gieseles.
- 19 Ἀπριλίου 1837. † ἐν Κιέβῳ τοῦ ἀδ.: πρίγκηπος Ὅστεν - Σάκεν.
- 20 Ἀπριλίου 1884. Ἐγκύκλιος πάπα Λέοντος ΙΓ' (Humanum Genus).
- 21 Ἀπριλίου 1843. † τοῦ ἀδ.: Δουκὸς τοῦ Sussex, υἱοῦ τοῦ βασιλέως Γεωργίου Γ' τῆς Μεγάλης Βρετανίας.
- 22 Ἀπριλίου 1862. Μύησις τοῦ περιφήμου ζωολόγου ἀδ.: Brehm.
- » 1830. † ἐν Κοπενάγη τοῦ ἀδ.: Rahbek, καθηγητοῦ τῆς αἰσθητικῆς καὶ τῆς δανικῆς γλώσσης.
- 23 Ἀπριλίου 1801. Διαταγή τοῦ αυτοκράτορος Φραγγίσκου Α' τῆς Αὐστρίας ὅπως πάντες οἱ ὑπάλληλοι ὀρκισθῶσιν ὅτι εἰς οὐδὲν μυστικὸν σωματεῖον θὰ ἀνήκωσι πλέον.
- » 1821. † ἐν Παρισίοις τοῦ ἀδ.: Μαρκησίου Bournoville, στρατάρχου τῆς Γαλλίας.

- 23 Ἀπριλίον 1896. Μύησις τῶν δανῶν πριγκήπων Χριστιανοῦ, Καρόλου καὶ Χαράλδου-Χριστιανοῦ-Φρειδερίκου.
- 24 Ἀπριλίον 1777. Μύησις τοῦ ἀδ.: Lange, παιδαγωγοῦ, συγγραφέως τοῦ Ροβινσῶνος.
- » 1812. Γέννησις ἐν Λιέγη τοῦ ἀδ.: Frère-Orban, βέλγου πρωθυπουργοῦ.
- » 1862. Μύησις τοῦ ἀδ.: Birsch - Hirschfeld, καθηγητοῦ τῆς ἰατρικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Λειψίας.
- 25 Ἀπριλίον 1817. † ἐν Βιέννῃ τοῦ ἀδ.: Sonnenfels, πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου, προέδρου τῆς Ἀκαδημίας.
- 26 Ἀπριλίον 1774. Ἰδρυσις τῆς Στοᾶς «αἱ β' σημαῖαι» ἐν Λεμπέργῃ.
- 27 Ἀπριλίον 1743. Γέννησις ἐν Labes (Πομμερανία) τοῦ ἀδ.: Neander von Petersheiden, πρώσου στρατηγοῦ, καὶ Μεγ.: Διδ.:.
- » 1784. † τοῦ ἀδ.: δούκος Μάξιμ' τῆς Βουναβίχης κατὰ τὰς ἐργασίας πρὸς διάσωσιν ἐν τῇ πλημμύρᾳ τοῦ ποταμοῦ Ὀδέρου.
- » 1897. † ἐν Καρόλου τοῦ ἀδ.: Λουδοβίκου πριγκήπου τοῦ Βάδεν, Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Στ.: «Royal - York».
- 28 Ἀπριλίον 1738. Ὁ πάπας Κλήμης IB' ἐκδίδει τὴν ἐγκύκλιον «in eminenti» δι' ἧς ἀπειλεῖ τοὺς τέκτονας διὰ φυλακίσεως, στερήσεως τῆς περιουσίας κλπ.
- » 1875. Ἐγκατάστασις ὡς Μεγ.: Διδ.: τοῦ ἀδ.: πριγκήπου τῆς Οὐαλίας, μετέπειτα βασιλέως Ἐδουάρδου Ζ'.
- 29 Ἀπριλίον 1801. † ἐν Weissenfels τοῦ ἀδ.: Heidenreid, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λειψίας.
- 30 Ἀπριλίον 1796. Γέννησις ἐν Nimes τοῦ ἀδ.: Cremieux, γάλλου ὑπουργοῦ, ἰδρυτοῦ τῆς παγκοσμίου ἰσραηλιτικῆς ἐνώσεως, ὑπάτου ταξίαρχου τῆς Γαλλίας.

ΜΑΪΟΣ

- 1 Μαῖον 1738. Γέννησις τοῦ ἀδ.: φὸν Λίτφουρτ, Μεγ.: Διδ.: τῆς ἐπαρχιακῆς Στοᾶς τῆς Φραγκφούρτης καὶ ἰδρυτοῦ τοῦ ἐκλεκτικοῦ συστήματος.
- » 1760. Γέννησις ἐν Bernburg τοῦ ἀδ.: Gren, καθηγητοῦ τῆς χημείας ἐν Χάλλῃ καὶ ἰδρυτοῦ τοῦ περιοδικοῦ «annalen des Physik.»
- » 1772. Μύησις τοῦ ἀδ.: Φιλίππου δούκος τῆς Ὁρλεάνης ὑπὸ τοῦ ἀδ.: δούκος τοῦ Μοντμορανού.
- » 1850. Γέννησις τοῦ ἀδ.: δούκος τοῦ Κόννωτ, Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Στ.: τῆς Ἀγγλίας.
- » 1865. Μύησις τοῦ ἀδ.: Mac Kinley, προέδρου τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἐν τῇ Στοᾷ Hiram 121, ἐν Winchester.
- » 1874. Μύησις τοῦ ἀδ.: Λεοπόλδου Γεωργίου δούκος τοῦ Ἀλμπαν, ἀδ.: τοῦ μακαρίτου βασιλέως Ἐδουάρδου ἐν τῇ Στοᾷ «University Apollo N° 37», ἐν Ὁξφόρδῃ.

- 2 *Μαΐου* 1842. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Felix Hirschfeld, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λευψίας, σπουδαίου παθολόγου.
- 3 *Μαΐου* 1835. Ἐγκατάστασις τοῦ ἀδ.: βαρῶνου Stassart, ὡς πρώτου Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Ἀν.: τοῦ Βελγίου,
» 1891. Ἐκλογή τοῦ ἀδ.: Gerhardt, ὡς Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Ἐθν.: Στ.: τῆς Γερμανίας.
- 4 *Μαΐου* 1725. Γέννησις τοῦ ἀδ.: πρίγκηπος Ἄλφρεχτ τῆς Βρουνσβίκης - Λυνεβούργου.
» 1855. Μύησις τοῦ ἀδ.: πρίγκηπος Φρειδερίκου τοῦ Σάλμ.
- 5 *Μαΐου* 1876. † τοῦ ἀδ.: κόμητος Bantinek, Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Ἐπαρχιακῆς Στοᾶς Ἄννοβέρου.
- 6 *Μαΐου* 1758. Γέννησις ἐν Νικαίᾳ τοῦ ἀδ.: Ἀνδρέα Μασσένα, δουκὸς τοῦ Ριβολί, ἀρχιστρατήγου, μέλους τῆς Μεγ.: Ἀν.: τῆς Γαλλίας.
» 1801. Γέννησις τοῦ ἀδ.: πρίγκηπος Λουκιανοῦ Μυράτ, ἀνεψιοῦ τοῦ Μεγ. Ναπολέοντος, Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Ἀν.: τῆς Γαλλίας.
» 1873. † τοῦ ἀδ.: Dundas of Zetland, Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Στ.: τῆς Ἀγγλίας
- 7 *Μαΐου* 1729. Ἰδρυσις τῆς πρώτης Στοᾶς ἐν Παρισίοις
» 1770. Ὁ δούξ Κάρολος τῆς Βρουνσβίκης ἀποφασίζει τὴν κοίμησιν τῶν τεκν.: Στοῶν ἕνεκα διχογνωμιῶν τῶν μελῶν αὐτῶν.
» 1899. Ἰδρυσις τῆς Μεγ.: Στ.: τῆς Νορβηγίας «Πολικὸς Ἄστηρ».
- 8 *Μαΐου* 1774. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Νικολάου Νοβικώφ, ἰδρυτοῦ τῆς ρωσσοικῆς δημοσιογραφίας Μεγ.: Διδ.: ἐν Μόσχᾳ
- 9 *Μαΐου* 1805. † τοῦ ἀδ.: Σίλλερ ἐν Βαϊμάρῃ.
- 10 *Μαΐου* 1711. Γέννησις τοῦ ἀδ.: δουκὸς τοῦ Βραδεμβούργου, γαμβροῦ τοῦ ἀδ.: Μεγ. Φρειδερίκου, ἰδρυτοῦ καὶ Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Στοᾶς «Ἥλιος» ἐν Βαϊρόιτ.
» 1752. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Pierre Marquis de Beurtonville, στρατάρχου τῆς Γαλλίας.
» 1891. Ἰδρυσις τῆς Μεγ.: Στ.: τῆς Σουηδίας.
- 11 *Μαΐου* 1806. Μύησις τοῦ ἀδ.: Ἐρνέστου βασιλέως τοῦ Ἄννοβέρου, Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Στ.: Ἄννοβέρου.
» 1892. † τοῦ ἀδ.: van der Hayden, Μεγ.: Διδ.: Ἐκλεκτ.: τοῦ σιστήματος.
- 12 *Μαΐου* 1795. Μύησις τοῦ ἀδ.: Γουλιέλμου Φρειδερίκου δουκὸς τοῦ Gloucester, ἄγγλου στρατηγοῦ.
» 1817. Ὁ ἀδ.: Χριστιανὸς Η', βασιλεὺς τῆς Δανίας, λαμβάνει μέρος διὰ πρώτην φορὰν μέρος εἰς τεκν.: ἐργασίας.
» 1819. Μύησις τοῦ ἀδ.: Χριστ.: Μπράϊστρουπ, πρώην ὑπουργοῦ, Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Στ.: τῆς Δανίας.
- 13 *Μαΐου* 1831. † τοῦ ἀδ.: Χρ. Καίρνερ, συμβούλου τῆς ἐπικρατείας, πατρὸς τοῦ ποιητοῦ.
- 14 *Μαΐου* 1731. Μύησις τοῦ ἀδ.: πρίγκηπος Φραγγίσκου Στεφάνου τῆς Λωρραίνης, μετέπειτα αυτοκράτορος Φραγγίσκου I, ἐν Χάγη ὑπὸ ἀπεσταλμένων τῆς Μεγ.: Στ.: τῆς Ἀγγλίας.

- 15 *Μαΐου* 1786. Διάταγμα τοῦ αὐτοκράτορος Ἰωσήφ Β', διὰ τοῦ ὁποῖου διελύθησαν πᾶσαι αἱ βελγικαὶ Στοαί.
- 16 *Μαΐου* 1788. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Ροῦκερτ, μεγάλου γερμανοῦ συγγραφέως.
» 1859. Ἰδρυσις τῆς πρώτης γερμανικῆς Στοᾶς ἐν Βουένος Ἄυρες ὑπὸ τῆς Μεγ.: Ἀν.: τῆς Ἀγγλίας.
- 17 *Μαΐου* 1829. Μύησις τοῦ ἀδ.: Πέτρου φὸν Χουμπέεκ, πρώην ὑπουργοῦ, Ὑπ.: Ταξίαρχ.: 33^ο τοῦ Βελγίου.
» 1860. † τοῦ ἀδ.: Χότιγκερ, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Σν.: Ἀλπίνα τῆς Ἑλβετίας.
» 1892. † τοῦ ἀδ.: φὸν Κλάπκα, οὐγγρου στρατηγοῦ, Ὑπ.: Ταξ.: τῆς Οὐγγαρίας.
- 18 *Μαΐου* 1745. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Ἀδόλφου πρίγκηπος τῆς Βρουνσβίκης.
» 1741. Ἐγκύκλιος τοῦ πάπα Βενεδίκτου ΙΔ' «providas» κατὰ τῶν ἐλευθέρων τεκτόνων.
» 1776. Ὁ ἀδ.: Κάρολος κόμης τῆς Ἔσσης σεβασμιεῖται τῆς Στ.: «Ἀβεσσαλώμ» ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀδ.: δονκὸς τῆς Βρουνσβίκης.
» 1798. Υἱοθεσία ἐν τῇ Στοᾷ «Διάρκεια» τοῦ ἀδ.: κόμητος Χαϊγκελ Ντόννερσμακ, Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Στ.: «αἱ τρεῖς σφραῖραι», πρώσσου στρατηγοῦ, μύησαντος τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον Α'.
- » 1899. Ἐναρξίς τοῦ διεθνoῦς συνεδρίου τῆς εἰρήνης ἐν Χάγη.
- 19 *Μαΐου* 1762. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Ι. Φίχτε μεγάλου φιλοσόφου.
» 1861. Ἰδρυσις τοῦ συλλόγου τῶν γερμανῶν τεκτόνων.
» 1879. † τοῦ ἀδ.: Ἰουλ. Ἄνσμπαχ, δημάρχου Βρυξελλῶν, βουλευτοῦ, σπουδαίου τέκτονος, Σεβ.: τῆς Στ.: «Les amis philanthropes».
- 20 *Μαΐου* 1834. † τοῦ στρατηγοῦ ἀδ.: μαρκησίου Λαφαγιέτ.
» 1837. † τοῦ ἀδ.: Φρειδερίκου πρίγκηπος τοῦ Κάσσελ-Ἐσσης ὀλλανδοῦ στρατηγοῦ.
» 1880. Μύησις τοῦ ἀδ.: Μ. Γκελλέκ, ἐπιτίμου Μεγ.: Γραμμ.: τῆς Μεγ.: Στ.: τῆς Οὐγγαρίας, ἰδρυτοῦ καὶ Σεβ.: τῆς Στ.: «Δημοκρατία».
- 21 *Μαΐου* 1716. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Κωνσταντίνου τῆς Ἐσσης-Ράινφελς, αὐστριακοῦ ἀρχιστρατήγου.
» 1775. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Λουκιανοῦ Βοναπάρτου, ἀδελφοῦ τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος.
» 1776. Μύησις τοῦ ἀδ.: Χορνόβα, μέλους τοῦ τάγματος τῶν Ἰησουϊτῶν, καθητοῦ τῆς ἱστορίας, κοσμήτορος τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Πράγας.
- 22 *Μαΐου* 1821. † τοῦ ἀδ.: Φέδερ, φιλοσόφου, ἀντιπάλου τοῦ Κάντ.
» 1840. Μύησις τοῦ ἀδ.: Γουλιέλμου Α' αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας.
» 1855. † τοῦ ἀδ.: Βίκτωρος Οὐγγῶ.
- 23 *Μαΐου* 1864. Ἐκλογὴ τοῦ ἀδ.: Ἰωσήφ Γαριβάλδη, ὡς Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Ἀν.: τῆς Ἰταλίας

- 24 *Μαΐου* 1774. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Μαράτου, τοῦ διασήμου δημαγωγοῦ τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως.
- 25 *Μαΐου* 1868. Ἰδρυσίς ἐν Βουδαπέστη τῆς Στοᾶς «Ἐνότης» ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Λεβῆς.
- 26 *Μαΐου* 1 . † τοῦ ἀδ.: Ἰωσήφ Γκιλλωτίν, θεωρουμένου ὡς ἐφευρέτου τῆς λαμητόμου, ἰδρυτοῦ τῆς Μεγ.: Ἀν.: τῆς Γαλλίας.
- » 1883. † τοῦ ἀδ.: Ἀβδὲλ Κάδερ, ἄραβος ἀρχηγὸς ἐν Δαμασκῶ.
- 27 *Μαΐου* 1756. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Μαξιμιλιανοῦ Α', βασιλέως τῆς Βαυαρίας.
- » 1819. Γέννησις τοῦ Γεωργίου ἀδ.: Ε', βασιλέως τοῦ Ἀννοβέρου.
- 28 *Μαΐου* 1738. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Γκιλλωτίν (ἴδε 26 Μαΐου) ἐν Saintes τῆς Γαλλίας.
- » 1739. † τοῦ ἀδ.: Ἄνδερσον, ἱεροκήρυκος τῆς ἐκκλησίας τῶν πρεσβυτεριανῶν ἐν Λονδίῳ, συγγραφέας τοῦ βιβλίου τοῦ συντάγματος τῆς Μεγ.: Στ.: τῆς Ἀγγλίας.
- » 1787. † ἀδ.: Λεοπ. Μόζαρτ, πατὸς τοῦ μουσουργοῦ
- 29 *Μαΐου* 1865. † τοῦ ἀδ. Πιέρου Μαγνάν, στρατάρχου τῆς Γαλλίας.
- » 1904. † τοῦ ἀδ.: Φρειδερίκου Γουλιέλμου μεγάλου δουκὸς τοῦ Μεκλεμβούργου - Στρέλιτς, προστάτου τῶν Στοῶν τῆς χώρας του.
- 30 *Μαΐου* 1778. † τοῦ ἀδ.: Βολταίρου, ἐν Παρισίοις.
- 31 *Μαΐου* 1731. † τοῦ ἀδ.: δουκὸς τοῦ Βάρτων ἐν ἡλικίᾳ 24 ἐτῶν Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Στ.: τῆς Ἀγγλίας.
- » 1750. Γέννησις τοῦ ἀδ.: Καρόλου, πρίγκηπος Χάρτεμπεργ, πρόσσου ὑπογοῦ.
- » 1809. † τοῦ ἀδ.: Χαΐδν, μουσουργοῦ ἐν Βιέννῃ.
- » 1853. Ὁ ἀδ.: Ἐλίζα Κέντ Κάνε, ἐξερευνητὴς τοῦ Πόλου, βοηθούμενος ὑπὸ τῶν ἀμερικανῶν τεκτόνων, ἀναχωρεῖ διὰ δευτέραν φορὰν εἰς τὸν Πόλον πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ ἀδ.: Φραγκλίνου.

ΛΟΓΟΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΤΗΝ 8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1912

ΕΝ ΚΟΙΝῃ ΣΥΝΕΔΡΙΑῖ ΤΩΝ Σ. Σ. ΣΤ. « ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ » ΚΑΙ « ΠΑΤΡΙΣ »
ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

ΥΠΟ

Σ. Κ. ΝΑΓΟΥ

ΣΕΒ. ΤΗΣ Σ. Σ. ΣΤ. « ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ »

Ἄδελφοί,

Ἐλαχεν εἰς ἐμὲ ὁ κληρὸς νὰ ἀπαγγείλω τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἐπισήμου ταύτης δύο Σ. Σ. ΣΤ. συνεδρίας, τὴν ὁποίαν ἀφιερῶν αὐτὰ εἰς ἔνδειξιν ἀγάπης, ἣν τρέφουν πρὸς τὸ πνεῦμα Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Ἀληθῶς τὸ ἔργον τὸ ἀνατεθὲν εἰς ἐμὲ εἶναι βαρὺ, διότι προσωπικότητες πνευματικά, ὡς ἡ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἀπαιτοῦν νὰ ἐκδηλωθῇ ἐν ταῖς αὐταῖς συνεδρίαις περισσότερος τοῦ ὑπάρχοντος σεβασμὸς εἰς τὰ παρασκευάσαντα τὰς σημερινὰς ἐλευθερίας τῶν ἀνθρώπων μυστήρια, καὶ νὰ ἐξαρθῇ πλειότερον τὸ ἔργον αὐτῶν, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τόσους αἰῶνας ἐπάλασσε πρὸς τὸ κρατήσαν κατ' αὐτοὺς φοβερὸν σκότος, διὰ νὰ φθάσῃ ἡ ἐξωτερικευθεῖσα τῶν μυστηρίων ἀλήθεια μέχρις ἡμῶν. Πιστὸς εἰς τὴν πεποίθησιν, τὴν ὁποίαν ἔχω ὅτι πάντοτε θὰ μὲ ἐμπνέῃ ἡ ἀλήθεια τῶν μυστηρίων, καὶ θὰ ἐκτοπίζῃ ἐκ τοῦ μέσου τὰ προσκόμματα προβαίνω εἰς τὸ ἀνατεθὲν ἐμοὶ ἔργον, ἐπικαλούμενος πρὸς τούτου ἀμέριστον τὴν ὑμετέραν προσοχήν.

Τὸ ἔργον τῶν προδρόμων τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν μεγάλων μυσταγωγῶν τῶν μυστηρίων αἰετοῦ εἰς τοὺς ἀσχολουμένους νὰ διδαχθῶν τὴν ἀλήθειαν τῆς Φύσεως φαίνεται εἰς τὸν ὀρίζοντα ὡς ἀκτινοβόλος Ἥλιος, ἔχων τὴν δύναμιν νὰ θερμαίνῃ πᾶσαν ψυχὴν, ἥτις ἐπόθησε νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ σκότους, αἱ ὁποῖαι πάντοτε θλίψαι καὶ πικρίαν διὰ τὴν ἀνθρωπότητα δημιουργοῦν.

Ὁλόκληρος ὁ παρελθὼν ἀνθρώπινος κόσμος ἐπηρεάσθη ἀπὸ τὰ ἐρέθη ταῦτα καὶ ὀλόκληρος ἐπλήρωσε διὰ στεναγμῶν καὶ στερήσεων πρὸς αὐτὰ τὰς πολυτιμότερας τῆς ζωῆς του δυνάμεις.

Ἡ χαρὰ, τὴν ὁποίαν φυσικῶς ἦτο προορισμένη νὰ αἰσθάνεται ἡ ἀνθρωπότης, ἡ εἰρήνη, τὴν ὁποίαν διὰ τῶν ἀρμονιῶν τῆς ἡ Φύσεως εἶχε παρασκευάσει δι' αὐτήν, ἡ γλυκύτης τῶν αἰσθημάτων, ἅτινα θὰ ἔτερπον τὰς ψυχὰς αὐτῆς καὶ θὰ τὰς καθίστων μεγαλοουργούς, ἡ ἐξύψωσις τοῦ πνεύματος αὐτῆς μέχρι τῶν σημείων τῆς κατανοήσεως τοῦ ὅλου ἔργου τῆς Φύσεως καὶ τῶν θαυμασίων καὶ ἄρ-

μονικῶς λειτουργουσῶν δυνάμεων Τῆς, ἐπέπρωτο ν' ἀπολεσθοῦν, καί νά μείνῃ αὕτη ξένη πρὸς τὰς χαρὰς τῆς Φύσεως ταύτας.

Νηπιόθεν τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα περιεπλανήθη διὰ τῶν ἐπιδράσεων τοῦ ἐρέβους καὶ εἰσῆλθεν εἰς ὁδοὺς, αἵτινες τῷ ἐδημιούργησαν ὅλας τὰς πικρίας, ὑπὸ τῶν ὁποίων καὶ σήμερον ἐτι διατηρεῖται αἰχμάλωτον. Αἱ ὁδοὶ αἵτινες θὰ ἦγον ταχύτερα τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα εἰς τὴν ἀπολαυτὴν ὄλων τῶν φυσικῶν ἀρετῶν καὶ ὄλων τῶν φυσικῶν ἀπολαύσεων, τὰς ὁποίας αὕτη ἡ μορφή του διὰ τῶν θαυμασιῶν φυσικῶν τῆς λειτουργιῶν ἐγγυᾶται, ἐλησμονήθησαν ὡς ὑπάρχουσαι καὶ εἰσῆλθεν οὕτω τὸ πνεῦμα τῆς γῆς εἰς κράτος ἰδεῶν, ἀναπτυξασῶν παντελῆ λημοσύνην περὶ τῶν φυσικῶν τούτων τῆς προόδου του ὁδῶν.

Οὕτω τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα εὐρέθη περιπεπλεγμένον εἰς χάος σκέψεων καὶ ἰδεῶν, ἀπορευσασῶν ἀπὸ διαφόρους ἀνθρώπους, ζώντας ἐν ἀντιφυσικῇ καταστάσει καὶ οὐδόλως προστατευθέντας ἀπὸ τὰς εὐεργετικὰς διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐπιδράσεις τῶν νόμων τῆς Φύσεως.

Ὁ ἄνθρωπος ἐξετράπη τῆς φυσικῆς ὁδοῦ καὶ ἀπηγεῖτο πλέον ἰσχυρὰ πνευματικῇ δυνάμει διὰ νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ εἰς ταύτην. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ἐδημιουργήθησαν τὰ μυστήρια! Ἀλλὰ τὰ μυστήρια, αἵτινα ἐν παρόδῳ ἐξεπροσώπουν ὅ,τι ἀληθὲς ὑπάρχει ἐν τῇ Φύσει καὶ ὅ,τι ἔχει ὡς σκοπὸν νὰ ἐκπληρώσῃ ὁ ἄνθρωπος, παρουσιάσθησαν ἐν τῇ ἀνθρωπότητι ὑπὸ διαφόρους μορφὰς. Αἱ μορφαὶ τῶν μυστηρίων ὑπῆρξαν δι' ἕκαστον μέρος εἰς τὸ ὁποῖον ἐλειτούργησαν, ἀνάλογοι πρὸς τὸ φυσικὸν περιβάλλον αὐτοῦ, πρὸς τὸ πνευματικὸν περιβάλλον αὐτοῦ καὶ πρὸ παντὸς ἀνάλογον πρὸς τὸ περιβάλλον ἐκεῖνο, πρὸς τὸ ὁποῖον περισσότερο ἐναρμονίζονται αἱ ἀκτίνες τοῦ φωτοδότου Ἡλίου καὶ περισσότερο καθίσταται ἀντιληπτὴ ἡ ἀρμονία τῆς λύρας τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἡλίου. Ἀλλ' ἐὰν αἱ μορφαὶ τῶν μυστηρίων παρουσιάζονται ἀνάλογοι πρὸς τὸ περιβάλλον, ἐν ᾧ δρῶσι, τοῦτο δὲν συμβαίνει καὶ ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν, τὸν ὁποῖον ζητοῦν νὰ πληρῶσι, διότι διετυπώθη ὁ αὐτὸς εἰς ὅλα τὰ μυστήρια.

Οὕτως ὁ ἑλληνικὸς Διόνυσος εἶναι ἐν τῇ ἐξωτερικεύσει του ὁμοίος τῇ ἐννοίᾳ, τὴν ὁποίαν ἐξωτερικεύει εἰς τὰ μυστήρια Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ὁ Χειράμ.

Οἱ καθαρμοὶ τοῦ βαπτίσματος τῶν μυστηρίων τοῦ Ἰωάννου, οἱ καθαρμοὶ οἱ ὁποῖοι προαπητοῦντο διὰ νὰ εἰσέλθῃ τις εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Δήμητρος μυστήρια, οἱ δι' ὕδατος καὶ πυρὸς καθαρμοὶ τῆς μύσεως τοῦ Α!·· συμ!·· βαθ!·· τῶν ἡμετέρων μυστηρίων, τὴν αὐτὴν ἐννοίαν ἀλληγοροῦν.

Καὶ ἐδῶ καὶ ἐν Ἐλευσίῃ καὶ ἐν Ἰουδαίᾳ ὁ εἰσερχόμενος ἔπρεπε νὰ ἀπεκδυθῆ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν ἔχοντα σχέσιν πρὸς τὸ περιπλανώμενον ἀνθρώπινον γένος, ν' ἀπεκδυθῆ τὰς σκέψεις καὶ πράξεις τῆς βεβήλου ἀνθρωπότητος διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Φύσεως, διὰ νὰ μνηθῆ τὰς ἀληθείας Αὐτῆς καὶ ἐναρμονισθῆ πρὸς τὰς λειτουργίας τῶν νόμων Αὐτῆς, ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ὁποίων πρέπει παραιτέρω νὰ ζῆσῃ, ὅπως αἰσθανθῆ τὰς γλυκύτητας τῆς ζωῆς, ἅς οἱ νόμοι οἱ φυσικοὶ ὑπαγορεύουν. Τὰ μυστήρια πανταχοῦ ἐζήτησαν νὰ ἐπαναφέρουν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν φυσικὴν ὁδὸν καὶ ν' ἀποκαταστήσουν αὐτὸν κύριον τῶν φυσικῶν του δικαιοματίων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸν ἀπεξένωσεν ἡ δημιουργηθεῖσα κακία.

Ἡ κακία, ἡ ὁποία εἶναι σχεδὸν σύγχρονος τῆς δημιουργίας τῆς ἀνθρωπίνης μορφῆς, πρέπει κατὰ τὰς δόξας τῶν διαφόρων μυστηρίων, νὰ παταχθῆ, διὰ νὰ ἀναπνεύσῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος. Πρέπει νὰ κτυπηθῆ ἐν τῷ προσώπῳ παντὸς

άνθρώπου, αλλά να διαφυλαχθῆ κατά τὸν Καλλιόστρον ἢ μορφὴ αὐτοῦ. «Τὸ ἐξαφανίζειν τὴν μορφὴν τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἐν αὐτῇ κακίαν, εἶναι θρίαμβος τῆς κακίας», ἐδόξαζον οἱ θεῖοι τῆς Ἐλευσίνος Ἱερεῖς.

Ἀπητήθη ἐντεῦθεν ἡ σπουδὴ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ ἡ πλήρωσις τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς, διὰ τὴν εἰσέλθῃ αὕτη εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ἀπαιτουμένην καὶ ὑπὸ τῆς καθόλου φύσεως καὶ τῆς ἰδίας αὐτῆς. Ἀλλὰ μοι φαίνεται, παρασύρομαι καὶ εἰσέρχομαι εἰς τὰς δοξασίας τῶν μυστηρίων, ἐνῶ σκοπὸν ἔχω νὰ ὁμιλήσω μόνον περὶ αὐτῶν, καθ' ὅσον ἔχουν σχέσιν πρὸς τὸ ἔργον Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, εἰς ἐνδείξιν τιμῆς τοῦ ὁποίου ποιούμεν τὴν πανηγυρικὴν ταύτην συνεδρίαν.

Τὰ μυστήρια, ἔλεγον, ὅτι πανταχοῦ ἐζήτουν νὰ πληρώσουν τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ἀλλ' αἱ μορφαὶ αὐτῶν κατὰ τὰς διαφόρους χώρας παρουσίαζον διαφορὰς. Καὶ τὰ ἡμέτερα μυστήρια, ἐν τῇ ἐξελίξει τῆς μυήσεως αὐτῶν πληροῦν τὸν αὐτὸν σκοπὸν, διαφέρουν ὅμως κατὰ τὴν μορφὴν, ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἑλληνικὰ μυστήρια καὶ κατὰ τι πρὸς τὰ τῆς Ἰουδαίας, ἀπὸ τὰ ὅποια ἀπέρρευσαν. Διὰ τὴν καταδείξω τὸ μέγεθος τοῦ Ἰωάννου, εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰσέλθω ὀλίγον εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν μυστηρίων ἡμῶν, καίτοι ὁ λόγος μου εἶναι πανηγυρικός. Θὰ κάμω τὴν παρέκδοσιν ταύτην, διότι εἶναι ἀνάγκη νὰ καταυγάσῃ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ φῶς τοῦ Ἰωάννου, ὅστις κακῇ τῇ μοίρᾳ κινδυνεύει νὰ λησμονηθῆ παρ' ἡμῶν.

Ἡ Ἰουδαία, ὅπως καὶ ἡ Ἑλλάς, διέθρεψεν ἐπὶ πολὺ εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς μεγάλην προσωπικότητα καὶ ἀνύψωσε τὴν ἱεράν τῶν μυστηρίων τέχνην εἰς περιωπὴν κλέους.

Ὁ Μωϋσῆς, κατὰ πρῶτον μυθεῖται εἰς τὰ Αἰγυπτιακὰ μυστήρια, ἔρχεται εἰς τὴν χώραν ταύτην, ὅπως τὰς νομαδικὰς αὐτῆς φυλάς συντάξῃ εἰς εὐνομούμενον κράτος.

Ὁ Μωϋσῆς ὑπῆρξε προσωπικότης καὶ μόνον ἀμύητοι ἄνθρωποι δύνανται ν' ἀποδώσουν εἰς αὐτὸν τὰ ψευδῆ μυθεύματα, τὰ ὅποια βέβηλοι κοινωνοὶ ἐδημιούργησαν διὰ τὴν τρομοκρατήσουν τὸ πνεῦμα καὶ ὑπαγάγουν αὐτὸ εἰς βαρὺν τῆς δουλείας ζυγόν. Ὁ Μωϋσῆς ὑπῆρξεν ἐξοχος μυσταγωγὸς καὶ ἀφήκε παρακαταθήκας πολυτίμους, τῶν ὁποίων, ἐὰν ἐπωφελεῖτο τὸ Ἰουδαϊκὸν Κράτος, δὲν θὰ ἀπέθνησκε τόσον πρόωρος, μετ' ὀλίγας ἐλπίδας ἀναγεννήσεως.

Ὁ Μωϋσῆς μετενεγκὼν εἰς τὴν Ἰουδαίαν τὰ Αἰγυπτιακὰ μυστήρια ἐχώρισεν αὐτὰ εἰς δύο διακεκριμένας τάξεις, ὡς καὶ ὁ Πυθαγόρας ἔπραξε τοῦτο ἐν τῇ πάλαι ποτὲ μεγάλῃ Ἑλλάδι. Ἡ μία τῶν τάξεων τῶν μυστηρίων τοῦ Μωϋσέως ἀναφέρεται εἰς τὴν ἱεράν τέχνην τῆς μυσταγωγίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν προσδοκᾷ ἡ ψυχὴ τὸν φωτισμὸν τῆς καὶ πᾶς ἄνθρωπος τὴν πνευματικὴν του ἀνύψωσιν. Ἡ ἑτέρα ὑπῆρξεν ἡ προπαρασκευὴ τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι δύνανται νὰ ἐπιδοθηθῶσιν τὴν κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν ἐξέλιξιν. Ἐν τῇ πρώτῃ τάξει ἀπεικονίσθησαν διὰ συμβολικῶν παραστάσεων ὅλαι αἱ ἀλήθειαι τῆς Φύσεως, αἵτινες δύνανται νὰ μεταμορφώσουν τὸν ἄνθρωπον καὶ ν' ἀποκαταστήσουν τὰς σχέσεις αὐτοῦ πρὸς ὅλας τὰς θαυμασίας τῆς Φύσεως λειτουργίας, αἱ ὁποῖαι προπαρασκευάζουν τὴν ἀποθέωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος. Αἱ συμβολικαὶ αὐταὶ παραστάσεις διαδοχικῶς ἐφθάσαν μέχρις ἡμῶν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ἔδρασαν καὶ ἐξελίχθησαν τὰ μετὰ τὸν Μωϋσῆν μυστήρια. Ἡ δευτέρα τάξις περιστράφη εἰς διδακτικὰς παρακαταθήκας, διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἠδύναντο νὰ προαχθοῦν αἱ ζῶσαι μακρὰν τῶν ἀπαιτήσεων τῆς Φύσεως ἀνθρώπιναι κοινωνοὶ. Ἀλλὰ βαθμιαίως ἐκλι-

πόντος του Μωϋσέως, τὰ μυστήρια αὐτοῦ ἀπώλεσαν τὸν συνεκτικὸν των δεσμὸν καὶ διεφθάρησαν εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν διαδόχων του. Οὕτω παραμεμορφωμένα ἐφθασαν μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἤγκμασε τὸ ἐξοχον καὶ μυσταγωγὸν πνεῦμα τοῦ Σολομῶντος.

Ὁ Σολομών, ἐμπνευσμένος ἀνὴρ, ἐμάντευσεν ὅλον τὸ μυστήριον, τὸ ὁποῖον περιεκλείετο εἰς τὰ σύμβολα τοῦ Μωϋσέως, καὶ ἀναδημιουργεῖ τῇ βοήθειᾳ τοῦ Χειράμ, βασιλέως τῆς Τύρου, τὰ μυστήρια τοῦ Μωϋσέως. Τὰ νέα ταῦτα τῆς Ἰουδαίας μυστήρια, ἅτινα κατὰ τὴν μορφήν καὶ τὴν σύνθεσίν των διαφέρουν τῶν μυστηρίων τοῦ Μωϋσέως, περιλαμβάνουν ὡς βοηθητικὰ σύμβολα καὶ τὴν προσωποποίησιν πολλῶν δυνάμεων τῆς Φύσεως, παραλλήλως πρὸς τὸ ἔργον τῆς ἐξωτερικῆς φύσεως τῶν Ἑλληνικῶν μυστηρίων. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συμβόλων τούτων, ἀνοικοδομεῖται ὁ Ναὸς τοῦ Σολομῶντος, συμβολίζων τὸ ὅλον τῆς δημιουργίας τῆς Φύσεως. Αἱ προσωποποιηθεῖσαι δυνάμεις τῆς Φύσεως περιεβλήθησαν μὲ ὀνόματα ἀνήκοντα εἰς τοὺς προγόνους τοῦ Σολομῶντος, τὰ ὁποῖα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀποτελοῦν καὶ τὰς μυστικὰς λέξεις τοῦ Τάγματος ἡμῶν.

Ἄλλὰ τὸ ἔργον τοῦ Σολομῶντος διαδέχεται ἡ αὐτὴ διαφθορά, ἣτις διεδέχθη καὶ τὸ ἔργον τοῦ Μωϋσέως. Οἱ ἐμπνευσθέντες Προφῆται ἐκ τοῦ ἔργου τῶν δύο τούτων τῆς Ἰουδαίας μυσταγωγῶν ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον ἀπέρχονται καὶ τὰ Ἰουδαϊκὰ μυστήρια καλύπτονται καὶ αὐθις ὑπὸ τοῦ πέπλου τῆς ἀφανείας. Οἱ ἀπομείναντες συμβολισμοὶ δὲν ἐμπνέουν πλέον οὐδέν. Τὸ Ἰουδαϊκὸν Κράτος καταρρεῖ καὶ ἡ κακία ἐγκολάπτει ἐπὶ τοῦ μετώπου τῶν ἀρχόντων τῆς Ἰουδαίας τὸ στίγμα τοῦ ἀδόξου τῶν μυστηρίων θανάτου. Τὰ μυστήρια τῆς Ἰουδαίας ἀπέθανον καὶ αἱ δύσμορφαι νόμοι τῆς κακίας χορεύουν περὶ τοὺς τάφους αὐτῶν καὶ ἐναθρόνουν ἐπὶ τῇ νίκῃ των. Τί ἔχουν πλέον νὰ φοβηθοῦν; Ὁ κόσμος καθίσταται κτήμᾳ των. Τὰ Αἰγυπτιακὰ μυστήρια ἔχουν ἀποθάνει, τὰ Ἑλληνικὰ ἐκπέμπουν τὰς τελευταίας ἀναλαμπὰς των, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ εἶναι προσωρισμένα νὰ σιγήσουν. Τὸ βαρὺ τοῦ κατακτητοῦ ὕψος ἐκμηδενίζει τὰς δυνάμεις τῶν Ἑλλήνων ἱερέων, καὶ προτιμοῦν οὗτοι νὰ φέρουν αὐτὰ εἰς τὴν σιγήν ἢ νὰ διαφθεύρουν αὐτά. Οὕτω τὸ σκότος παρασκευάζει τὸν μεσαιῶνα μὲ ὄλην τὴν ἄνεσιν καὶ τὰς εἰδεχθεῖς ἀπαιτήσεις του. Τὰς κοινωνίας τίποτε πλέον δὲν ἐμπνέει. Ἡ Ρώμη ἐναθρονομένη ἐπὶ τῇ δόξῃ τῆς ὀργιάζει καὶ παραλύει πάντα ἀνθρώπινον σκοπὸν. Πᾶσα ὑπάρχουσα ἀρετὴ ἀφήνει πλέον ἐλευθέραν νὰ ὀργιάσῃ τὴν ἀνθρωπίνην ματαιοδοξίαν. Οὐδαμοῦ πλέον καταφάνεται σεβασμὸς τῆς ἀνθρωπίνης μορφῆς, τῶν φυσικῶν δικαιωμάτων αὐτῆς. Ἐπὶ τῶν ἱερῶν ναῶν τῆς Ἑλλάδος τίθενται προτομαὶ ὀργιαζόντων αὐτοκρατόρων. Ὁ Ἑλληνικὸς Ὀλυμπος ἐξισοῦται πρὸς τοὺς ὀργιαστὰς τῆς Ρώμης καὶ αἱ ἱεραὶ νόμοι τῶν Ναῶν πρὸς τὰς παλλακίδας τῶν ὕβριζόντων τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν Ρωμαίων.

Ἄλλ' ἡ ἀνθρωπότης δὲν προῦρίσται νὰ ἀποθάνῃ εἰς δόξαν τῆς ὀργιαζούσης κακίας. Ἡ Φύσις, πρὸς ἣν λατρεῖαν τὰ μυστήρια ἀπένειμον διὰ θαυμασίων τῆς νόμων, δημιουργεῖ ἐξόχους διανοίας καὶ προσορίζει αὐτὰς νὰ μεταγγίσουν ἡλιακὸν φῶς εἰς τὰς ἀνθρωπίνους ψυχάς, διὰ νὰ ἀναθάλῃ εἰς αὐτὰς ἡ πίστις ἐπὶ τὴν ἀρετὴν. Πρὸς αὐτὰς τὰς ἐνεργείας τῶν νόμων τῆς φύσεως ἡ σημερινὴ ἀνθρωπότης ὀφείλει λατρεῖαν. Ὁ πολιτισμὸς τῆς, τὸ εἶναι τῆς εἰς αὐτὰς ὀφείλεται. Ἡ Φύσις δημιουργεῖ ἕνα Ἰωάννην καὶ μεταδίδει εἰς αὐτὸν πῆρμα ἡλιακοῦ Φωτός,

προωρισμένου να δημιουργήσει πνευματικώς αληθείας, δυναμένας ν' αντιπαλαίσουν προς τὸ ἐπικρατοῦν σκότος. Ἡ Φύσις προκαλεῖ τὴν προσοχὴν τοῦ Ἰωάννου ἐπὶ τῶν μυστηρίων τοῦ Σολομώντος. Μαντεύει οὗτος τὰς ἐννοίας τῶν διασωζομένων συμβόλων καὶ μετ' ἐνθεον ἐνθουσιασμόν δημιουργεῖ νέα μυστήρια.

Τὰ μυστήρια τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Σολομώντος ἀναγεννῶνται καὶ μετὰ αὐτὰ ἡ ἐλπίς, ὅτι ἡ ἀρετὴ θὰ κατίσχυε καὶ ὁ κόσμος θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναπνεύσῃ. Ὁ Ἰωάννης δημιουργεῖ μύστας, μυεῖ αὐτοὺς εἰς τὰς ἀληθείας τῆς Φύσεως, καθίστανται οὗτοι μαθηταὶ καὶ βοηθοὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀκούεται πλέον δημοσίᾳ ἡ φράσις «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους». Ἡ ἀρετὴ ἔρχεται καὶ αὐθις ἐπὶ τῶν κοινωνιῶν ὡς ἐλπιδοφόρος Νύμφη, παλαίει, ἠττάται, ἀλλὰ ἀναγεννᾶται καὶ πάλιν καὶ δημιουργεῖ συμφώνως πρὸς τὰς μύσεις τοῦ Ἰωάννου ὅλα ἐκεῖνα τὰ Τάγματα ἀπὸ τὰ ὅποια τὰ μυστήρια ἡμῶν ἀπορρέουν.

Ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Χριστὸς ὑπὸ τὴν ἀνθρωπίνην αὐτοῦ μορφήν παρέρχονται καὶ σύγχυσις δημιουργεῖται ἐκ νέου περὶ τοὺς μαθητάς των. Ἀλλὰ καὶ ἡ σύγχυσις αὕτη εἶναι προωρισμένη νὰ καθαρίσῃ τοὺς μύστας ἀπὸ τοὺς βεβήλους. Οἱ μὲν σπεύδουν νὰ διακηρύξουν δημοσίᾳ τὰς γνώμας των, διὰ νὰ ἐπιδειχθοῦν καὶ δημιουργήσουν δόξας. Τοὺς ἀναμένει ὁμοῦς νέα σύγχυσις, ἐκ τῆς ὁποίας εἰσπηδοῦν εἰς τὸ μέσον τοῦ ἔργου των αἱ χριστιανικαὶ αἱρέσεις. Ἐδῶ δημιουργεῖται ἀληθὴς Βαβὲλ καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ συνεχεῖς αἰῶνας, ἡ λεγομένη Χριστιανικὴ ἀνθρωπότης ἀκολασταίνει, τρεφομένη εἰς τὰς μισαρὰς πράξεις τῆς ἐκ τοῦ ἰδίου αἵματός τῆς. Οἱ δὲ σπεύδουν νὰ περιφρουρήσουν τὰ κληροδοτηθέντα ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου μυστήρια, νὰ διαρρυθμίσουν αὐτὰ εἰς ἀδελφότητα καὶ ἐξωτερικῶς μὲν νὰ ἐφαρμόσουν τὰς ρήσεις τοῦ Χριστοῦ, ἐσωτερικῶς δὲ νὰ κρατήσουν καὶ διακωνίσουν τὸ ἡλιακὸν Φῶς, τὸ ἐμπνέον ἀγαθοεργίας πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ παρέχον εἰς τὰ διάφορα στάδια αὐτῆς τὰ μέσα τῆς ἀναγεννήσεώς τῆς.

Αἱ ἀδελφότητες αὗται, δράσασαι ἐπὶ δέκα ἐξ συνεχεῖς αἰῶνας, ὑπὸ διαφόρους μορφάς, διετήρησαν ὅλον τὸ κλέος τῶν μυστηρίων τοῦ Ἰωάννου, τὰ ὅποια συμβολικῶς περιστρέφονται, ἱστορικῶς μὲν εἰς τὴν γενεαλογίαν τῶν τέκνων τοῦ Ἀδάμ, ἰδεολογικῶς δὲ εἰς τὸ ἔργον τῆς Φύσεως, τὸ ἐξεικονιζόμενον ὑπὸ τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομώντος. Ἀλλὰ τὰ τέχνα τοῦ Ἀδάμ φέρουν κατὰ τὰ μυστήρια τοῦ Ἰωάννου διάφορον καταγωγὴν. Εἶναι συμβολικὰ δημιουργήματα τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς κακίας προωρισμένα ν' ἀντιπαλαίσουν μέχρις ἐξοντώσεως τοῦ ἐτέρου ἐξ αὐτῶν. Τοῦτο δὲν διαφεύγει τῆς προσοχῆς τῶν μυστῶν, τῶν μετὰ τὸν Ἰωάννην δρασάντων, παλαίουν κατὰ τοῦ κρατοῦντος ζόφου καὶ ἀποθνήσκουν ἐνδόξως πρὸς δόξαν καὶ ἐλευθερίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Διὰ τῶν συμβολικῶν του παραστάσεων ὁ Ἰωάννης ἐνθαρρύνει ἐτι περισσότερο τοὺς γενναίους ἱππότες καὶ ἀκάθεκτοι οὗτοι παλαίουν πρὸς τοὺς τυράννους τοῦ Μεσαίωνος καὶ τοὺς ἐντεῦθεν αὐτοῦ. Ἡ ἱερά ἐξέτασις δὲν τοὺς τρομάζει καὶ ἐπὶ τέλους νικούν φέροντες ὡς δεῖγμα τοῦ θεοῦ των ἔργου τὴν ἀναγέννησιν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ὡς κληροδότημα αὐτῶν τὰ ἡμέτερα μυστήρια.

Οἱ μάρτυρες τῶν δέκα ἐξ αἰῶνων οἱ διασώσαντες ἐκ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν ἐπισήμων τῆς Χριστιανωσύνης ἀρχόντων τὰ μυστήρια τοῦ Ἰωάννου καὶ τοὺς τετιμημένους συμβολισμοὺς αὐτῶν, οἱ ὅποιοι προκαλοῦν τὸν θαυμασμόν παντὸς μίμου καὶ ἐκπεπολιτισμένου ἀνθρώπου, παντὸς ἔχοντος συναίσθησιν τῆς ἀξιοπρε-

πείας αὐτοῦ, ὑπῆρξαν ἥρωες. Οἱ ἥρωες οὗτοι, τῶν ὁποίων πατήρ ὑπῆρξεν ὁ Ἰωάννης, δὲν ἔχουν ἀνάγκην οὐδεμιᾶς λατρείας. Ἡ μήτηρ τῶν Φύσεως ἔχει τὰ πνεύματα αὐτῶν μὲ τὰς ἐνδόξους δυνάμεις τῆς περιβεβλημένα, καὶ ἔχει πρὸς αὐτὰ δώσει τὸν αἰώνιον νόμον τῆς γαλήνης, ὁ ὁποῖος προφυλάσσει αὐτὰ ἀπὸ ὅλας τὰς καταδρομὰς. Μεταξὺ τῶν ἡρώων τούτων εἶναι καὶ οἱ δώσαντες τὴν σημερινὴν πολιτικὴν μορφήν τοῦ Τεκτονισμοῦ Σοκίνοι καὶ οἱ ἐνδοξοὶ σύγχρονοι αὐτῶν Ροδοσταυρῖται.

Οἱ νέοι οὗτοι μάρτυρες, ὅτινες πλειότερον παντὸς ἄλλου κατενόησαν τὸν πατέρα τῶν μυστηρίων ἡμῶν Ἰωάννην καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς συμβολισμοὺς αὐτοῦ διεκδόμησαν τὸν νεώτερον τῶν Ἐλευθεροτεκτόνων Νάον, ὑπέστησαν τὰς μεγαλητέρας καταδρομὰς ἐκ τῶν ἀρχόντων τῆς Χριστιανωσύνης καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ οἱ περισσότεροι τούτων ἐθανατώθησαν.

Εἰς μνήμην αὐτῶν, εἰς μνήμην Ἰωάννου τοῦ πατρὸς τῶν μυστηρίων ἡμῶν, ὁ Ἐλευθεροτεκτονισμὸς ἔπρεπε νὰ ἐορτάζῃ. Εἰς μνήμην τῶν ἐνδόξων τούτων πατέρων τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ, τῆς πολιτειακῆς χειραφετήσεως τοῦ ἀνθρώπου, τῶν προδρόμων τούτων τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, τῶν ἡρώων, λέγω, τούτων, ὅτινες ἔθραυσαν τὰ δεσμὰ τῆς δουλείας, ἡτις ἐκράτει τοὺς κόσμους προσηλωμένους ἐπὶ τῶν τυράννων, ἔπρεπεν οἱ νεώτεροι τέκτονες νὰ ἐορτάζουσι διὰ νὰ καταδεικνύουσι, ὅτι αἰσθάνονται τὴν ἀποστολὴν των.

Ἡμεῖς, ὅτινες ἐπροκαλέσαμεν τὴν ἐορτὴν ταύτην εἰς μνήμην τοῦ πατρὸς τῶν ἡρώων τοῦ Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ Ἰωάννου, δὲν εἴμεθα προσωπολάτραι αὐτοῦ δὲν εἴμεθα προσωπολάτραι οὐδενός.

Αὐτὸς ὁ Ἰωάννης διὰ τῶν συμβολισμῶν τοῦ κεκοσμημένου Ναοῦ μας, τοὺς ὁποίους μᾶς ἐκκληροδότησε διὰ τοῦ νεωτέρου τῶν Σοκίνων ἥρωος, τοῦ Φαύστου Σοκίνου, μᾶς διδάσκει, ὅτι δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα προσωπολάτραι, ἀλλὰ λάτραι τῆς Φύσεως, λάτραι τοῦ ὅλου τῆς Φύσεως μεγαλείου, μέρος τοῦ ὁποῖου ἀποτελεῖ ἔστω καὶ τὸ ἐξοχώτερον πνεῦμα. Οἱ λατρεύοντες τὸ ὅλον λατρεύουσι καὶ τὸ κατὰ μέρος ἄξιον, ἐνῶ οἱ προσωπολάτραι ἀρνούνται τὸ ὅλον χάριν τοῦ ἐλαχίστου.

Ὁ Νάος μας ἀναπαριστᾷ, χάρις εἰς τὸν Ἰωάννην τὸ ὅλον τῆς Φύσεως. Ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη φωτίζουν τὸ περιβάλλον ἡμῶν καὶ μεταγγίζουν πρὸς τὸ πνεῦμά μας τὴν δυνάμιν τῆς λατρείας, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἔχωμεν. Ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη, τὰ πνευματικὰ ταῦτα σύμβολα τῶν ἐνδόξων δυνάμεων τῆς Φύσεως κατὰ τὸν πατέρα τῶν μυστηρίων ἡμῶν Ἰωάννην, μεταγγίζουν πρὸς ἡμᾶς τοὺς νόμους τῆς ἀρετῆς καὶ τὰς δυνάμεις τῆς χειραφετήσεως τῆς συνειδήσεώς μας. Τὰ πνευματικὰ ταῦτα σύμβολα μᾶς προάγουσι εἰς ὀρίζοντας διανοητικῶς ὑπερτέρους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους διακρίνομεν τὰς ὑφισταμένας κακίας τῶν κόσμων καὶ τὴν ὑπάρχουσαν εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν ἀμυήτων δουλείαν.

Αἱ ἀντιλήψεις αὗται μᾶς φέρουσι εἰς τὴν ἐννοιαν τοῦ καθήκοντος, τὸ ὁποῖον ἔχομεν ὡς τέκνα τῶν μυστηρίων. Τὴν ἀνάγκην τῆς πληρώσεως τοῦ καθήκοντος τούτου αἰσθανόμεθα. Ἀλλὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ζητοῦμεν νὰ ἐμπνευσθῶμεν ἀπὸ τοὺς ἥρωας τοὺς προμυηθέντας ἡμῶν καὶ ἀπὸ τὸν πατέρα ἡμῶν Ἰωάννην. Αἱ πράξεις τῶν ἡρώων ἐκείνων, ὅτινες ὑπηγόρευσαν καὶ ἐλάτρευαν τὸ ὅλον τῆς Φύσεως, ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ἡμῶν ἀποτελεῖ ὄθησιν καὶ ἡ ὄθησις αὕτη μᾶς φέρει εἰς τὴν συναίσθησιν νὰ ἐορτάζωμεν εἰς δόξαν καὶ τιμὴν αὐτῶν.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΩΝ ΓΕΝΟΜΕΝΩΝ ΜΥΗΣΕΩΝ

κατά την 1ην εξαμηνίαν 1912 ἐν ταῖς ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Γαλλ. Μεγ. Ἀν. τῆς Ἑλλάδος Σ. Στοιαις.

Αἰθίων ἀριθμός	Σ τ ο α ῖ	Ἔδρα:	Μυήσεις			Υἱοθεσία	Ἀπορρίψ.
			1°	2°	3°		
1	Πυθαγόρας ὑπ' ἀριθ. 8	Ἀθήναι:	2	—	—	3	—
2	Ἀθήναι » 9	»	2	6	5	—	1
3	Ἥλιος » 14	Ζάκυνθος	—	—	—	—	—
4	Ζήνων » 18	Λεμησός	—	—	—	—	—
5	Ἀργοναῦται » 21	Βόλος	1	—	—	—	—
6	Ἴσις » 23	Κάϊρον	2	1	—	—	—
7	Ἀττικὸς Ἀστὴρ » 25	Ἀθήναι:	2	1	2	—	—
8	Σκενδέρμπεης » 31	»	1	—	—	—	—
9	Μ. Ἀλέξανδρος » 35	Ἀλεξάνδρεια	1	4	—	2	—
10	Ἀριστοτέλης » 36	Σέρραι	—	—	—	—	—
11	Προμηθεὺς » 37	Ἀθήναι:	2	—	—	—	—
12	Φίλιππος » 38	Θεσσαλονίκη	—	—	—	1	—
13	Πατρίς » 39	Ἀθήναι:	9	5	2	2	—
14	Υψηλάντης » 41	»	2	—	—	—	—
15	Μιαούλης » 42	Πειραιεύς	—	—	—	1	—
16	Ἀρμονία » 44	Κων/πολις	4	5	—	1	—
17	Ἑλπίς » 45	Δράμα	—	—	—	—	—
18	Ἡράκλεια » 46	Μοναστήριον	1	—	1	—	—
19	Φώτιος » 47	Κορυτσά	—	—	—	—	—
20	Φοργιᾶ » 48	Πειραιεύς	—	—	—	1	—
21	Ἡρόδοτος » 49	Ἀθήναι:	—	—	—	—	—

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ

ΑΓΓΛΙΑ

Λονδίνον. Τὰ τρία μεγάλα τεκτονικά φιλανθρωπικά ιδρύματα ἔσχον κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τὰς ἐξῆς εἰσπράξεις: Ἡ σχολή τῶν παιδῶν 36.624 λίρας, ἡ σχολή τῶν κορασίων 32.669 καὶ τὸ φιλανθρωπικὸν 47.443. Πλήν τούτων ἡ Μεγ.: Στοὰ τῆς Ἀγγλίας διένειμε βοηθήματα ἐκ 15.290 λιρῶν εἰς 409 ἀδ.: ἀδ.: Τὰ τρία ταῦτα ιδρύματα ἔσχον κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν εἰσπράξεις ἐν ὅλῳ 2.016.158 λιρῶν ἤτοι περὶ τὰ 50.000.000.

ΓΑΛΛΙΑ

Παρίσιοι. Ἡ Μεγ.: Στ.: τῆς Γαλλίας μετόκησεν ἐκ τῆς ὁδοῦ Rechercheart εἰς τὸ ἀρχαῖον μοναστήριον τῶν Φραγκισκανῶν Rue de Puteau 8.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Βερολῆνον. Τὴν 17 Ἀπριλίου ἐγένετο «ἡ ἀγάπη τῶν γερόντων» τὸ γεῦμα δηλαδὴ τῶν ἀδελφῶν ἐκείνων ἐντοπίων, ἢ ξένων, οἵτινες ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας ἀνήκουσιν εἰς τὸ τάγμα. Τὴν προεδρείαν εἶχεν ὁ ἐνδ.: ἀδ.: Μεγ.: Διδ.: κόμης τοῦ Δόννα, ὁ ὅποιος προσεφώνησε καταλλήλως τοὺς ἀδ.: ἀδ.:

Ὁ ἐνδ.: ἀδ.: Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Στ.: «αἱ τρεῖς σφαῖραι» Γκέρχαρτ ἐώρτασεν ἐν πλήρει ὑγείᾳ τὴν ὀγδοηκοστὴν ἐπέτειον τῆς γεννήσεώς του.

Ἐρφουρτ. Ἡ Σ.: Στ.: Κάρολος ἐώρτασε πρὸ ἡμερῶν τὴν 125 ἐπέτειον τῆς ιδρύσεώς της.

Λαουδίανκ. Ἡ Α. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ Γουιέλμος II ἀπέστειλεν εἰς τὴν Σ.: Στ.: Ἰσις ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς 100ετηρίδος τῆς ιδρύσεώς της, θαυμασίαν εἰκόνα φυσικοῦ μεγέθους μὲ τὴν ιδιόχειρον υπογραφήν του.

Βίτροϋτ. Ἡ Στοὰ «Ἐλευσίς» ἐώρτασε πρὸ ἡμερῶν τὴν 170ετηρίδα τῆς ιδρύσεώς της. Συγχρόνως δὲ ὁ Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Στ.: «Ἡλιος» ἀδ.: Schilling ἐώρτασε τὴν 25ετηρίδα, ὁ Πρόσθ.: Μεγ.: Διδ.: ἀδ.: Kesselring καὶ δύο ἄλλοι ἀδελφοὶ τὴν 40ετηρίδα τῆς εἰς τὸ τάγμα ἡμῶν μνήσεώς των.

Βερολίον. Ὁ Ἐπίτιμος Μεγ. Διδ. ἀδ. Gerhardt ἐώρτασε τὴν 25 Μαρτίου ἔ. ἔ. τὴν 80στὴν ἐπέτειον τῆς γεννήσεώς του.

— Ὁ ἀδ. Josef van der Wyngert, ἐπίτιμος Σεβ. τῆς Στ. Στ. «οἱ 3 Σεραφεῖμ», ἐώρτασε τὴν ἐξηκονταετηρίδα τῆς μυήσεώς του εἰς τὸ τεκτ. τάγμα. Οὗτος ἀνήκει εἰς τὴν Στοὰν «οἱ Σεραφεῖμ» ἀπὸ τοῦ 1870.

Quebeck. Ὁ καθολικὸς ἐπίσκοπος Archambault ἐδήλωσεν ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος ὅτι θὰ ὑπερνικήσῃ τὴν ἀντίστασιν τινῶν τῶν δημοτικῶν συμβούλων, οἵτινες εἶναι ἐλευθεροτέκτονες. Ἐδῶκε δὲ εἰς αὐτοὺς διορίαν δύο ἐβδομάδων, ὅπως παραιτηθῶσιν ἐκ τῶν Στοῶν. Ἐν τέλει εἶπεν ὅτι θὰ ἀφορίσῃ τοὺς, ἐὰν ἐξακολουθήσωσι νὰ εἶναι μέλη τῆς Στοᾶς. Ὁ φίλερις οὗτος ἐπίσκοπος εἶχεν ἀναγγεῖλαι πρὸ μηνῶν δημοσίᾳ τὸν ἀφορισμὸν ὄλων τῶν τεκτόνων.

ΔΑΝΙΑ

Ὁ ἐνδ. ἀδ. Βασιλεὺς Φρειδερίκος Η' τῆς Δανίας ἀπεθανεν τὴν 2 Μαΐου ἐπὶ τινος ὁδοῦ ἐν Ἀμβούργῳ ὅπου εὕρισκετο ἐπιστρέφων ἐκ Ρειδιέρας εἰς Κοπενάγηγ. Οὐχὶ μόνον οἱ Δανοὶ πενθοῦσιν διὰ τὸν καλὸν βασιλέα, ἀλλ' ὁλόκληρος ὁ πεπολιτισμένος κόσμος ἴσταται λυπημένος πρὸ τοῦ φερέτρου τοῦ λαμπροῦ σκαπανέως πάσης πνευματικῆς καὶ φιλανθρωπικῆς κινήσεως. Ὁ δὲ τεκτονισμὸς ἀπώλεσεν ἓνα τῶν πιστοτέρων αὐτοῦ ὀπαδῶν. Ὁ βασιλεὺς Φρειδερίκος Η' μυηθεὶς τὴν 1 Νοεμβρίου 1870 ἐν τῇ Στοᾷ «Ζοροβάβελ καὶ Φρειδερίκος» ἐν Ἀν. Κοπενάγηγ, ἀνέλαβε τὴν 6 Ἰουνίου 1872 τὸ ἀξίωμα τοῦ Μεγ. Διδ. τῆς Μεγ. Στ. τῆς Δανίας, ἐργασθεὶς ἐπὶ δεκαετηρίδα δραστηρίως. Ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτοῦ ἰδρύθησαν νέαι στοαί, ἡ δὲ φιλανθρωπικὴ δράσις τοῦ τάγματος ηὔρυνθη ἐπιπερισσότερον. Τακτικῶς προσήρχετο εἰς τὰς ἐργασίας τῶν διαφόρων στοῶν, ἦτο προϊστάμενος τοῦ περιστυλίου καὶ ἐφρόντιζε, δραστηρίως μέχρι τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀνόδου του περὶ τῶν τεκτ. ὑποθέσεων. Μετὰ ταῦτα παρητήθη τοῦ ἀξιωματος τοῦ Μεγ. Διδ. ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ του, διαδόχου Χριστιανοῦ, ὅστις νῦν ὡς Χριστιανὸς Χ, φέρεται τὸ δανικὸν στέμμα. Οὗτος ἐμύθη τὴν 22 Νοεμβρίου 1889, ἐνεαετή, εἰς τὰ τεκτ. μυστήρια. Οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Κάρολος, ὁ νῦν βασιλεὺς Χάκων τῆς Νορβηγίας καὶ Χαράλδος εἶναι μέλη ἀπὸ τῆς 25 Ἀπριλίου 1896. Ὁ τελευταῖος εἶναι ὑποψήφιος Μεγ. Διδ. τῆς Μεγ. Στ. τῆς Δανίας.

ΙΝΔΙΑΙ

Αἱ Στοαὶ εἰς τὰς Ἰνδίας ἐργάζονται ἀκαταπόνητα πρὸς συμφιλίωσιν τῶν Ἀγγλῶν καὶ Ἰθαγενῶν. Τοῦτο ἀποδεικνύει ἡ ἐορτὴ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ Σεβ. ἀδ. Anantha Maragana Jyengas ἐν τῇ Southem Gross Lodge Palamgothah (Madras). Ἡ Στοὰ αὕτη ἔχει ἀξιωματικούς Ἀγγλοὺς καὶ Ἰθαγενεῖς. Ἡ ἀγάπη ἐγένετο εἰς δύο τμήματα. Οἱ Ἀγγλοὶ καὶ οἱ Ἰνδοὶ ἔφαγαν χωριστά. Μετὰ τὸ γεῦμα πάντες οἱ ἀδ. ἀδ. ἠνώθησαν εἰς κοινὴν τράπεζαν, ἔνθα ἠγέρθησαν διάφοροι προπόσεις εἰς ἀγγλικὴν καὶ τὴν γλώσσαν τῶν Ἰθαγενῶν. Εἰς τὴν κοινὴν ταύτην τράπεζαν ἔλαβον μέρος καὶ πολλοὶ ἀμύητοι.

ΙΤΑΛΙΑ

Τουρζνον. Τὸ συμβούλιον τῆς Μεγ.: Ἀν.: τῆς Ἰταλίας ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως τὴν κοίμησιν, μέχρις πέρατος τῆς δίκης, τῆς Στοᾶς «Popolo Sovrano», ἣτις ἀποτελεῖται ἐκ' σοσιαλιστῶν. Ἡ Στοὰ αὕτη κατηγορεῖται, ὅτι ἤσκει ἀντιθρησκευτικὴν, ἀντιστρατιωτικὴν καὶ ἀντιμοναρχικὴν προπαγάνδαν. Ἡ ὀριστικὴ κοίμησις τῆς Στοᾶς εἶναι πιθανωτάτη.

Ρώμη. Ἡ Μεγ.: Ἀν.: τῆς Ἰταλίας προσέφερε 1500 φρ. διὰ τὰς οἰκογενείας τῶν ἐν Τριπολίτιδι πεσόντων, δι' ἐγκυκλίου δὲ πρότρέπει τὰς ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτῆς Σ.: Στ.: πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ. Τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν ἔλαβε καὶ τὸ ὑπὸ τὸν ἀδ.: Φέρα Ὑπ.: Συμβ.: 33°.

— Οἱ ἐν Ρώμῃ ἀδ.: ἀδ.: πρὸς ἐνδειξίν τῶν βαθυτάτων αἰσθημάτων σεδασμοῦ, ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης ἐτέλεσαν ἑορτὴν πρὸς τιμὴν τῶν ἀδ.: ἀδ.: Νάθαν, Φερράρι καὶ Βεντιβένια, τῶν τριῶν τούτων μεγάλων στήλων τοῦ τάγματος ἡμῶν, οἵτινες ἐν τῇ βεβήλῳ κοινωνίᾳ ἐμφορούμενοι ὑπὸ τῶν τεκτ.: ἰδεῶν ἐπετέλεσαν σπουδαιότατα ἔργα. Ὑπὸ τῶν ἐκεῖ Στοῶν ἐδωρήθη εἰς αὐτοὺς καλλιτεχνικὸν χρυσοῦν μετάλλιον.

— Ἡ Μεγ.: Ἀν.: τῆς Ἰταλίας ἀπήντησεν εἰς τὰς παροτρύνσεις τῆς Μεγ.: Ἀν.: τῆς Οὐγγαρίας πρὸς κατάπαυσιν τοῦ Ἰταλοτουρκικοῦ πολέμου ὡς ἐξῆς: «Ὅποτε ἤθελέν ἔλθῃ ἡ κατάλληλος στιγμή, ἡ Μεγ.: Ἀν.: τῆς Ἰταλίας δὲν θὰ λείψῃ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ πατριωτικὸν καὶ τεκτονικὸν αὐτῆς καθήκον ἵνα δοθῇ τέλος εἰς τὸν πόλεμον, χωρὶς ὅμως τὸ αἷμα τῶν στρατιωτῶν μας νὰ ἐχύθῃ ματαίως διὰ τὰ ὕψιστα ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς πατρίδος».

— Ἡ Μεγ.: Ἀν.: ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ματοῦ μέχρι 1 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἠύξῃσε κατὰ 47 νέας Στοάς, ἐκ τῶν ὁποίων 42 ἀφυπνίσθησαν ἢ ἐκ νέου ἰδρύθησαν, ἐννέα προσεχώρησαν ἐκ τοῦ ὑπὸ τὸν ἀδ.: Φέρα Ὑπ.: Συμβ.:, ἀπεσπᾶσθησαν δὲ τέσσαρες ἐν Ἀν.: Διδόρνου.

ΚΙΝΑ

Κινεζικαὶ μυστικαὶ ἐταιρεῖαι. Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἡ ἔφημερις τοῦ Danzig τῆς 19 Νοεμβρίου 1911 περιγράφει τὰς μυστικὰς ταύτας ἐταιρεῖας. «Τὰ μέλη τῶν μετὰ μεγάλης ἐπιρροῆς μυστικῶν ἐταιρειῶν ἀριθμοῦνται εἰς χιλιάδας καὶ εἶναι διεσπαρμένα εἰς διαφόρους ἐπαρχίας. Μία τῶν μεγίστων τούτων ἐταιρειῶν ἡ «Τιέν-τι-χούη» ἡ ἐταιρεία τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὑφίσταται περὶ τὰ 300 ἔτη καὶ ἔχει γενικοὺς σκοποὺς: ἐλευθερίαν καὶ ἰσότητα, ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην, μείωσιν τῶν γενικῶν βαρῶν καὶ καλλιτέραν διανομὴν τῆς ἰδιοκτησίας. Εἰς τὴν ἐταιρείαν ταύτην ἀνήκουσιν οἱ ἀρχηγοὶ τῆς σημερινῆς ἐπαναστάσεως. Μέρη τινὰ τῆς ὀργανώσεως, ὁ μυστικισμὸς, ἡ σὺναναστροφή μεταξὺ τῶν μελῶν ἐνθυμίζουσι τὰς τεκτ.: Στοάς. Τὰ νέα μέλη μυσῶνται κατὰ φανταστικὸν ἐπίσημον τρόπον ἀφοῦ ἐνδυθῶσι λευκὸν ἐνδυμα, πρέπει νὰ ὀρκισθῶσι 36 ὄρκους, ἐνῶ γυμνὸν ξίφος κρατεῖται πρὸ τοῦ στήθους των. Μετὰ ταῦτα ἀποκεφαλίζεται εἰς

ἀλέκτωρ καὶ ἐνφ' τὸ αἷμα ρέει, ἐκφωνεῖται ἡ κατάρα: «οὕτως ἄς ἀποθάνῃ πᾶς ὅστις προδίδει τὰ μυστικά μας».

ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ

Γιοχάνεσμπουργ. Ἡ τεκτονικὴ ἐφημερὶς τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς, ἡ ὁποία ἀπὸ μακροῦ καταβάλλει μεγάλας προσπάθειας περὶ ἰδρύσεως ἰδίας Μεγ.: Στοᾶς τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς, συλλέγει ὑπογραφὰς πρὸς τὸν σκοπὸν ταῦτον. Μετὰ τὴν συλλογὴν 2000 ὑπογραφῶν, θέλει παραδώσῃ τὴν προκαταρκτικὴν ταύτην ἐργασίαν εἰς μίαν μόνιμον ἐπιτροπὴν πρὸς περαιτέρω ἐνέργειαν καὶ ἐπεξεργασίαν.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ

Ὁ ὀλλανδικὸς τεκτονισμὸς ἔλαβε πρό τινας τρεῖς δωρεὰς ἐκ 1000 φιορινίων ἐκάστην ἢ μία εἶναι ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν σπουδῶν, ἢ ἑτέρα ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τεκτ.: Μεγάρου καὶ ἢ τρίτη ὑπὲρ τοῦ συγκροτηθησομένου διεθνούς τεκτονικοῦ συνεδρίου ἐν Χάγη τὸ 1913 ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου Μεγάρου τῆς Εἰρήνης. Ἐν τῇ Μεγ.: Ἀν. ἐρρίφθη ἡ ἰδέα, ὅπως ὁ παγκόσμιος τεκτονισμὸς προσφέρῃ ὡς δῶρον εἰς τὸ νέον μέγαρον τῆς εἰρήνης ὀκτώ μεγάλους ἠλεκτρικοὺς πολυελαίους, οἵτινες θὰ κοστίσωσι περὶ γὰ 50000 φιορινία. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπέστειλεν ἡ Μεγ.: Ἀν. τῆς Ὀλλανδίας ἐγκυκλίον πρὸς πάσας τὰς τεκτ.: δυνάμεις παρακαλοῦσα τὴν συνδρομὴν ἐκ 1700 φρ. μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι δὲν θὰ φέρουν οἱ πολυελαιοὶ οὗτοι τεκτ.: ἐμβλήματα. Ἡ Μεγ.: Ἀν. τῆς Ἰταλίας ὅμως δι' ἐγκυκλίου τῆς πρὸς τὰς Μεγ.: Ἀν. προτείνει τοῦναντίον ὅπως φέρωσιν τεκτ.: ἐμβλήματα.

ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Ofenpest. Τὴν 14 Ἰανουαρίου ἐγένετο ἐν Ὁφενπέστη μονομαχία διὰ τὴν τιμὴν τοῦ τεκτονισμοῦ. Εἰς συνέδριόν τι τοῦ κληρικόφρονος τύπου τὴν 7 Ἰανουαρίου ὁ καθηγητὴς Μικλόσσυ ἀνέφερεν, ὅτι τὸ διεθνὲς τεκτ.: συνέδριον τοῦ 1879 ἐν Παρισίοις ὤρισεν ὡς ἐπίσημον καθήκον παντὸς τέκτονος τὸν πόλεμον κατὰ τῆς ἐκκλησίας. Ἡ ἐφημερὶς «Vilag» διευθυνομένη ὑπὸ ἀδελφῶν διέψευσε τοῦτο κατηγορηματικῶς καὶ ὠνόμασε κακὴ ἠθὴς ψεῦδος καὶ παρὰ τὴν δήλωσιν τοῦ καθηγητοῦ Μικλόσσυ, ὅτι παρέλαβε τὰ λεχθέντα ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἰησοῦτου Χαμερστάιν, ἐπέμενεν ἡ ἐφημερὶς Vilag εἰς τὰ γραφέντα. Ὡς ἐκ τούτου προεκλήθη μονομαχία μεταξὺ τοῦ καθηγητοῦ Μικλόσσυ καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Vilag» ἀδ.: Balint, καθ' ἣν οὗτος ἐπληρώθη διὰ σπάθης εἰς τὸ μέτωπον.

Ἡ Μεγ.: Ἀν. τῆς Οὐγγαρίας ἐπεξεργάσθη διὰ τοῦ ἀδ.: Γεν.: Γραμμ.: Fekete νέον τυπικόν, τὸ ὁποῖον ἐξετυπώθη ἤδη.

ΡΩΣΣΙΑ

Πετρούπολις. Ὡς γνωστὸν ἐν τῇ ρωσικῇ αὐτοκρατορίᾳ ἀπὸ 90 ἐτῶν ὁ τεκτονισμὸς εἶναι ἐντελῶς ἀπηγορευμένος. Ἐνεκα τούτου οὐδὲν τὸ βέβαιον γνωρίζομεν περὶ αὐτοῦ, ἐν τούτοις σποραδικῶς ἀναφαίνονται εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον εἰδήσεις, ὡς αὕτη, τὴν ὁποίαν παρελάβομεν ἐκ τῆς γερμανικῆς «Ἐφημερίδος τῆς Πετρούπολεως».

Τέκτονες. Κατὰ τὴν Bish-Hed, γίνονται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ἀνακρίσεις περὶ τῆς δράσεως τῶν τεκτόνων ἐν Ρωσσίᾳ. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀνακρίσεως τηροῦνται μυστικά. Πολλὰ ἐπιβαρυντικά κατὰ τῶν ρώσων τεκτόνων ἀνέφερον ἡ ἔφημερίς «Χρόνος τοῦ Λονδίνου» εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ περὶ μυστικῆς συνεδρίας τῆς τεκτονικῆς Στοᾶς Πετρούπολεως, ἐπὶ καφαλῆς τῆς ὁποίας εὐρίσκεται πρόσωπον κατέχον ἀνωτάτην κοινωνικὴν θέσιν. Ἡ ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις τῶν ἐν Πετρούπολει ὡς τεκτόνων θεωρουμένων προσώπων καὶ ἡ καταγγελία τοῦ ὑπηρετοῦ ἐνὸς τέκτονος περὶ τῶν νυκτερινῶν συνεδριῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κυρίου τοῦ προσέφερον ἄρκετὸν ὕλικόν».

ΣΕΡΒΙΑ

Βελιγράδιον. Τὴν 13 Μαΐου ἐ. ἔ. καὶ ὥραν 7 μ. μ. ἡ ἀνεξάρτητος Σ. Στ. «Pobratim» ἐώρτασε τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου αὐτῆς τεμένου ἐν τῷ ἰδιοκλήτῳ μεγάρῳ, κειμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ Stoudenitchka 46^ο. Τὴν ἐπομένην κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ἐγένετο εἰδικὴ συνεδρία πρὸς τιμὴν τῶν κυριῶν.

Εἰς τὰ ἐγκαίνια ταῦτα προσεκλήθη καὶ ἡ Γαλλ. Μεγ. Ἀν. τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἀντεπροσωπεύθη ὑπὸ τοῦ ἀδ. Φιλώτα Παπαγεωργίου 31^ο, ρήτ. τῆς Σ. Στ. Φίλιππος ἐν Ἀν. Θεσσαλονίκης Εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας εἰς τὴν ἀνεξάρτητον Σ. Στ. τῆς Σερβίας πᾶσαν πρόοδον ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ παγκοσμίου τεκτονισμοῦ.

ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἡ Μεγ. Ἀν. τῆς Τουρκίας δι' ἐγκυκλίου πρὸς τὰς Μεγ. Τεκτ. Δυνάμεις ἐκφράζεται ὡς ἑξῆς περὶ τοῦ πολέμου.

«Πᾶς πόλεμος εἶναι θανατηφόρον κτύπημα κατὰ τῶν ἀρχῶν, κατὰ τῶν σκοπῶν ἡμῶν. Ἐκ τοῦ πολέμου κερδίζουσιν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ὀπαδοὺς, ἡμεῖς δὲ χάνομεν τὴν ἐπιρροήν μας. Ὁ τουρκικὸς τεκτονισμὸς, ὅστις ἔχει συνείδησιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ἔχει δὲ νὰ ἐκπληρώσῃ δυσκολωτάτην ἐκπολιτιστικὴν ἐργασίαν, δεσμεύεται ὑπὸ τοῦ βλαβεροῦ τούτου πολέμου καὶ ἐμποδίζεται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ πρὸς θρίαμβον τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ αὐτοῦ ἔργου».

ΔΙΑΦΟΡΑ

Εἰς μίαν μικρὰν ἀμερικανικὴν πόλιν ἐπρόκειτο νὰ προαχθῆ ἀδελφός τις εἰς 3°. Ὅτε ὁ Σεβ. ἤρξατο τὴν μύησιν, ἀνηγγέθη πυρκαϊὰ εἰς τὴν παρακειμένην οἰκίαν· ἔνεκα τούτου οἱ ἀδ. ἀδ. ἐξήλθον τάχιστα ἵνα βοηθήσωσι πρὸς κατάπαυσιν τοῦ πυρός. Μετὰ μίαν ὥραν ἡ πυρκαϊὰ ἐσβέσθη καὶ πάντες ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Στοάν. Πρὸς γενικὴν κατάπληξιν εὔρον οἱ ἀδ. ἀδ. τὸν ὑποψήφιον λησμονηθέντα κατὰ τὴν ταραχὴν, ἐν τῇ αὐτῇ καὶ πρὸ τοῦ πανικοῦ θέσει. Ἐρωτηθεὶς αὐτός ἀπήντησεν ὅτι ἐθεώρησε τὸν θόρυβον καὶ τὴν ἐξοδὸν τῶν ἀδ. ἀδ. ὡς μέρος τῆς μύησεως, πρὸς δοκιμασίαν τῆς ἐπιμονῆς καὶ ὑπομονῆς τοῦ μουμένου.

Νέα δωρεὰ τοῦ ἑκατομμυριούρχου Κάρνεζη. Ὁ ἀμερικανὸς φιλόφρωνος Κάρνεζη, ὅστις ἐπανειλημμένως ἐδῶρησε μεγάλα ποσὰ ὑπὲρ ἐπιστημονικῶν, καλλιτεχνικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν, προσέφερεν εἰς τὴν «ἐταιρείαν Κάρνεζη» ποσὸν ἐξ 140 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ὑπὲρ τῆς λαϊκῆς ἐκπαιδεύσεως. Αἱ προγενέστεραι δωρεαὶ τοῦ Κάρνεζη ἀφείρων εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν ἴδρυμα αὐτοῦ ἐν Φιλαδέλφεια καὶ εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης. Τὰ μέχρι τοῦδε ὑπ' αὐτοῦ δαπανηθέντα ποσὰ διὰ διαφόρους σκοποὺς ἀνέρχονται εἰς 1100 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἡ νέα δωρεὰ εἶναι ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς καὶ διαδόσεως τῆς λαϊκῆς μορφώσεως διὰ τῆς ἰδρύσεως σχολῶν καὶ βιβλιοθηκῶν.

Τὸ τάγμα τῶν Ἰησουϊτῶν ἀριθμεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος 7848 ἱερεῖς, 4885 σχολαστικούς καὶ 4060 λαϊκούς· 3272 μέλη ἐργάζονται εἰς τοὺς διαφόρους προπαγανδικούς σταθμούς, οἵτινες περιλαμβάνουσιν ὀλόκληρον τὴν γῆν. Οἱ Ἰησουῖται ἓνα μόνον σκοπὸν ἔχουσι, νὰ αὐξήσωσι τὴν ἰσχύϊν τοῦ τάγματος καὶ κατενόησαν θαυμασίως νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν γνώμην των πολλάκις παρὰ τὴν γνώμην τοῦ λαοῦ, διότι προσπαθοῦσιν ἐν πρώτοις νὰ προσηλυτίσωσι τοὺς μεγάλους καὶ ἰσχυρούς.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ

Μεγ.: 'Αν.: τῆς Ἑλλάδος. Ἐν τῇ συνεδρίᾳ μαθητοῦ τῆς 1 Ἰουνίου ἐγένετο ἡ πανηγυρική ἐγκατάστασις τῆς Σ.: Στ.: ὁ «Ἡσίοδος», προσχωρησάσης ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Γαλ.: Μεγ.: 'Αν.: τῆς Ἑλλάδος.

Κατ' αὐτὴν ὁ ἐνδ.: ἀδ.: Μεγ.: Διδ.: Κ. Ἀγγελόπουλος προσεφώνησε τοὺς ἀδ.: ἀδ.: δι' ὧραίας προσλαλιᾶς, τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν ἀλλαγοῦ, ὁ ἀδ.: Σεβ.: Π. Θεοχάρης ἔδωσε τὸν νενομισμένον ὄρκον δι' ἑαυτὸν, τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τὰ μέλη τῆς Στοᾶς, ὁ δὲ ἀδ.: Ρητ.: Ι. Μαργαρίτης ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

“ Μετὰ τὴν ἀκριβοδικαίαν ἐπισκόπησιν τῆς μέχρι τοῦδε δράσεως τοῦ ἑλληνικοῦ τεκτονισμοῦ, τὴν γενομένην παρὰ τοῦ Σεβ.: Μεγ.: Διδ.: καὶ τὴν θερμὴν διαβεβαίωσιν τοῦ φίλτ.: ἀδ.: Σεβ.: τοῦ «Ἡσίοδου», ὅτι ἡ Στοὰ αὕτη ἡ τείνουσα τὴν ἐσπέραν ταύτην ἀδελφικὴν χεῖρα πρὸς συνεργασίαν, οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ὑπολειφθήσεται ἐν τῇ τεκτονικῇ σταδιοδρομίᾳ, ἐπιβάλλεται καὶ εἰς ἐμὲ τὸν ἀπὸ τῆς συστάσεώς της ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Σεβ.: καὶ ἤδη Ρητ.: ὅπως εὐχαριστήσῃ πάντας τοὺς παραστάντας ἐπὶ τῇ θερμῇ καὶ φιλόφρονι δεξιώσει, ἧς παρ' Ἑμῶν ἐτύχομεν.

Ὁ «Ἡσίοδος» προσέρχεται ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ταύτης ὅπως στεγασθῆ ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην, ὅπως οικιασθῆ ὑπὸ τὰς αὐτὰς τεκτονικὰς πτέρυγας, προσέρχεται ὅπως συνεργασθῆ καὶ συμματεήσῃ μεθ' Ἑμῶν ὅποια τὰ χρήζοντα βελτιώσεως καὶ τίνι τρόπῳ εὐκοπώτερον καὶ ταχύτερον θὰ ἐπιτύχωμεν τούτων.

Εἶναι ἀληθὲς φίλτ.: ἀδ.:, ὅτι δὲν προσερχόμεθα μὲ πικρὰς τὰς τεκτονικὰς τάξεις, ὅτι δὲν παρατάσσομεν ἱκανὸν ἀριθμὸν στρατιωτῶν τῆς τεκτονικῆς ιδέας, ὁμολογουμένως ἠδυνάμεθα νὰ παρουσιάσωμεν πολὺ πυκνότερα τὰ στελέχη τοῦ «Ἡσίοδου», ἀλλ' εὐθύς ἀπὸ τῆς συστάσεώς του ἀπεβλέψαμεν, κατὰ τὸ ἀνθρωπίνως δυνατόν εἰς τὸ ποῖον καὶ οὐχὶ εἰς τὸ ποσόν, ἡ ἐπιλογή δ' αὕτη τῶν τεκτονικῶν στοιχείων εἶναι μία ἐκ τῶν κυριωδესτέρων αἰτιῶν τῆς θαυμασίας αὐτοῦ συνοχῆς καὶ τῆς πρωτοφανοῦς εἰς τὰ τεκτονικὰ χρονικὰ ἀνταρκείας του. Ἀλλ' ἡ τεκτονικὴ αὕτη δράξ ἧτις προσέρχεται ὅπως συνεργασθῆ μεθ' Ἑμῶν, ἐμπεριέχει στοιχεῖα ὑγείᾳ, στοιχεῖα ἠθικῶς, στοιχεῖα ἐμπνευσμένα, στοιχεῖα φαναικῶς, ἂν ἐπιτρέπεται ἡ λέξις, τῆς τεκτονικῆς ιδέας. Εὐτυχῶς βλέπω παρισταμένους τὴν ἐσπέραν ταύτην παλαιοὺς συναδελφτάς ἐν τῷ τεκτονικῷ ἀγῶνι, οἵτινες δύνανται νὰ ἐπιμαρτυρήσωσι τὸ ἀληθὲς τῶν λόγων μου. Ἐν τῷ προσώπῳ ἱκανῶν ἐξ Ἑμῶν θὰ ἀναγνωρίσωσιν ἀδ.: ἀπὸ δεκάδων ἐτῶν πρωτοστατοῦντα ἐν παντί, ὅπερ συντελεῖ πρὸς ἐξύψωσιν τῆς τεκτονικῆς ιδέας, ἀλλὰ καὶ ἐξανισταμένους εἴτε κατὰ τῶν ἀρχόντων ὡσάκις οὗτοι τῶν τιμῶν μόνον

γεύονται· ὄχι δὲ καὶ τῶν πολλαπλῶν τεκτονικῶν ὑποχρεώσεων καὶ εὐθυνῶν, καὶ κατὰ τῶν ἀρχομένων, ὅσας οὗτοι ἐρασιτεχνικῶς τοῦ τεκτονικοῦ ἐπιλαμβάνονται. Ἐν τῷ Ἡσιόδῳ θέλετε εὔρει Στοῶν πειθαρχοῦσαν, Στοῶν ἐργαζομένην ὡς μία χεὶρ, σκεπτομένην ὡς μία διάνοια καὶ ἐνθουσιῶσαν ὡς μία καρδιά.

Ἄν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν δῦστάμεθα, ἂν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐστεγαζόμεθα εἰς ἴδιον κέντρον, ἢ διάστασις ἧτις δὲν προήρχετο, δὲν ἀπέρρεεν ἐκ ζητημάτων εὐθέως σχετιζομένων πρὸς τὸν τεκτονισμόν, δὲν μᾶς ἐχώριζον δόγματα οὐδὲ τύποι. Καὶ Ἡμεῖς, ὡς Σεῖς φίλτ.: ἀδ., συνηρχόμεθα ἀνά πᾶσαν Τετάρτην εἰς τὰ εἰρηνικά ταῦτα ἄσυλα καὶ συνεχεκπέτομεθα τίνι τρόπῳ θὰ βελτιώσωμεν τὴν κοινωνίαν διὰ τῆς βελτιώσεως τῶν ἀτόμων. Καὶ Ἡμεῖς ὡς καὶ Σεῖς φίλτ.: ἀδ., συνηρχόμεθα εἰς τὰ ἐργαστήρια ταῦτα τῆς ἀνθρωπότητος καὶ συνεζητοῦμεν τίνι τρόπῳ θὰ παράσχωμεν εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς ὁμοίους μας τὸ δυνατόν τῆς διανοητικῆς, τῆς πολιτικῆς, τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας, καὶ Ἡμεῖς ὡς καὶ Σεῖς συνηρχόμεθα εἰς τὰ ἐργαστήρια ταῦτα τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ καθήκοντος, καὶ συνεμελετώμεν ὅποιον τὸ δίκαιον, τὸ ἀγαθόν, τὸ καλόν, τὸ ἀληθές· καὶ Ἡμεῖς ὡς καὶ Σεῖς, εἰς ἕκαστον ποδοῦντα νὰ συνέλθῃ καὶ συναριθμησθῇ ἐν ταῖς τεκτονικαῖς τάξεσι, ἐλέγμεν ὡς καὶ Ὑμεῖς ἐλέγετε, πρόσελθε ὅπως διδασχθῆς καὶ διδάξῃς, ἵνα διδασχθῆς νὰ εἶσαι ἀνεκτικὸς διὰ νὰ ἦσαι ἡνωμένος, ἡνωμένος δὲ ὢν καθίστασαι ἰσχυρότερος καὶ ἐξυπηρετεῖς κἀλλιον τὴν ἀνθρωπότητα, ἀποτελεῖς μέρος τῆς κοινωνίας, ἢ εὐημερία τῆς εἶναι καὶ ἰδική σου. ἢ σὴ δὲ εὐημερία καὶ ἰδική τῆς, ὅτι δῆποτε καλὸν ἢ κακὸν δι' αὐτὴν εἶναι καὶ διὰ σέ. Καὶ Ἡμεῖς ὡς καὶ Σεῖς προσπαθοῦμεν νὰ μεταδώσωμεν εἰς τὰ στήθη τῶν νεομυήτων, τὸ τεκτονικὸν πῦρ, τὸν τεκτονικὸν ἐνθουσιασμόν, ὅστις ἐπλήρου τὰ ἰδικά μας, καὶ Ἡμεῖς ὡς καὶ Σεῖς, προσπαθοῦμεν νὰ ἐνσταλλάξωμεν ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τὴν μαγικὴν, τὴν γλυκεῖαν λέξιν, ἧτις καθιστᾷ τὸν βίον μας εὐτυχῆ, τὰς δοκιμασίας μας ἤττον σκληράς, ἧτις φωτίζει καὶ ἐνσπείρει τὴν χαρὰν ἐν τῷ οἴκῳ μας, ἧτις ἐπιρωννύει τὰς ἀποφάσεις μας, ἧτις ἀνοίγει τὴν καρδίαν μας εἰς πᾶσαν ἀθλιότητα.

Τὴν μαγικὴν λέξιν, ἧτις συνδέεται μετὰ τῶν εὐγενεστέρων συναισθημάτων, ἢ λέξις αὕτη πτερυγίζει ἐπὶ τοῦ λίκνου μας, ἢ λέξις αὕτη εἶναι ἡ πρώτη, ἢ ἡ καρδιά κατανοεῖ καὶ τὰ χεῖλη ψιθυρίζουν, ἢ λέξις αὕτη ἐμπερικλείει ὀλόκληρον τὴν ἀνθρωπίνην ἐπιστήμην.

Ἡ μαγικὴ, ἢ γλυκεῖα αὕτη λέξις εἶναι ἡ ἀγάπη.

Ἄγάπη ἐν τῇ καρδίᾳ, φῶς ἐν τῇ διανοίᾳ, ἀλήθεια ἐν τῇ ψυχῇ, ἰδοὺ ὁ τρίπους, ἐφ' οὗ ἐρείδεται τὸ τεκτονικὸν εὐαγγέλιον.

Ἦδη ὅποτε, τύχη ἀγαθῆ, σύμπας ὁ ἑλληνικὸς τεκτονισμὸς τίθεται ὑπὸ τὴν αἰγίδα μιᾶς καὶ μόνης τεκτονικῆς δυνάμεως, ἢδη ὅποτε καὶ ὀφείλομεν νὰ τὸ διακηρύξωμεν, τὰς τύχας τοῦ ἑλληνικοῦ τεκτονισμοῦ ἰθύνουσι δεξιά· καὶ σιτβαραὶ χεῖρες, μνήμονες καὶ εὐλαβεῖς τῶν πολλαπλῶν πρὸς τὴν παγκόσμιον τεκτονικὴν ἀλληλεγγύην ὑποχρεώσεων, ἃς προσπαθῶμεν πάντες νὰ ἐπιτελώμεν τὸ καθήκον, ἢ πιστῆ ἀλλὰ καὶ ἐνταυτῷ αὐστηρᾷ ἐπιτέλεσις τοῦ καθήκοντος ἐξαρκεῖ νὰ εὐδοωθῇ καὶ προκοφῇ ἢ τεκτονικὴ ἰδέα. Ὁ Ἡσιόδος ὑπόσχετα· καὶ διακηρύττει, ὅτι θὰ προσπαθῆσῃ νὰ ἐπιτελέσῃ πλήρως τὰς ἐπιβαλλόμενας ἐκάστη Στοᾷ ὑποχρεώσεις, τὸ παρελθὸν αὐτοῦ εἶναι ἀρκετὸν ἐχέγγυον διὰ τὸ μέλλον, ἃς προσπαθῆσωμεν πάντες ὅπως καὶ ὁ ἑλληνικὸς τεκτονισμὸς φανῇ ἰσάξιος καὶ ἐφάμιλλος τῶν ἄλλων τεκτονισμῶν, ἃς προσπαθῆσωμεν, ὅπως τὸ τεκτονικὸν δένδρον, ὅπερ, ἃς τὸ ὁμολογήσωμεν πάντες, παρέδω-

καν εις ἡμᾶς ἀρχιμηρόν, ἀκανθῶδες καὶ θνησιγενές, ὅπως διὰ τῶν φροντίδων ὄλων ἡμῶν ἀναβλαστήσῃ καὶ ἀναδώσῃ καρποὺς εὐχόμεους καὶ κλάδους ἀειθαλλεῖς ὑπὸ τῆν σκιάν τῶν ὁποίων νὰ εὐρίσκη ἄρδρον καὶ ἀναφυχὴν ὁ κεκμηκῶς τέκτων.

Μεγ.· Ἀν.· τῆς Ἑλλάδος. Τὴν 22 Ἰουνίου ἐδόθη ἐν Παλαιῷ Φαλήρω τὸ ἐτήσιον γεῦμα τῆς Γαλ.· Μεγ.· τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ὅποιον παρεκάθησαν περὶ τοὺς 120 ἀδ.· ἀδ.· Χάριν τῆς Ἱστορίας δημοσιεύομεν καὶ τὸ «ὀφολόγιον».

Ἔνια ἀδελφικῆς μακαριότητος καρνευτά.

Ἐναλος ἰχθύς ἐν ἐμβάμματι τεκτονικῆς ἀγάπης.

Ἐφθὸς ἀμνὸς τῶν τῆς ἀκακίας ἐργατῶν μετ' ὀξυμυκῆς φυλλάδος ἀδελφικῆς ἰσότητος.

Μελίκρατον πέμμα ἀξιολόγου ἀλληλεγγύης.

Ἐπιδείπνια ἀρρύκτου ἀλίσεως.

Πῦρ ἄκαπνον τεκτονικῆς ἰσχύος.

Ρόφημα ἐχεμυθείας μέλαν.

Σ.· Στ.· Πατρίς. Κατὰ τὸ α' ἐξάμηνον τοῦ τρέχ. τεκτ.· ἔτους ἐμνήθησαν εἰς τὸ Α' Συμβ.· βαθμ.· οἱ ἐξῆς ἀδ.· ἀδ.·

1. Σπ. Ζερβὸς μηχανικός.
2. Ἄντ. Πεζανὸς ἢ Βερνικοκάκης δικηγόρος.
3. Γεώργ. Δημητράκης ἰατρός.
4. Ἰω. Ριβουὰρ ἰατρός.
5. Γεώργ. Φιλιππαῖος δημοδιδάσκαλος.
6. Παν. Φράγγος ἔμπορος ἀποικιακῶν.
7. Εὐθ. Πουρνάρας παραγγελιοδόχος.
8. Ἄνδρ. Γιαννόπουλος Διευθ. ἐξαγωγικοῦ γραφείου.
9. Δημ. Βρατσάνος βουλευτὴς καὶ δημοσιογράφος.

Αὐξήσεις μισθοδοσίας εἰς Β' ἐγένοντο ἑπτὰ, εἰς Γ' δύο, υἰοθεσίαι δύο, τοῦ ἀδ.· Edouard Carvallo 3°, μέλος τῆς ἐν Αἰγύπτῳ γαλλικῆς Στοᾶς καὶ Μαρίνου Παπαμύσου 3°, μέλος τῆς ἐν Ἰνδίαῖς ἀγγλικῆς Στοᾶς «ὁ Νότιος Σταυρός».

Ἀγάπαι ἐγένοντο δύο καὶ μία κοινὴ μετὰ τῶν ἀδ.· ἀδ.· τῆς Σ.· Στ.· Ἀθηναῖ, καθ' ἣν ὁμίλησαν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς στενωτέρας μεταξὺ τῶν ἀδ.· ἀδ.· ἐπικοινωνίας καὶ ἀλληλεγγύης, οἱ ἀδ.· ἀδ.· Σεβ.· Δημ. Δέπος καὶ Δ. Καλογερόπουλος.

Ὁ σκοπὸς τῶν ἐργασιῶν τῆς Σ.· Στ.· Πατρίς ἀποβλέπει εἰς τὴν πύκνωσιν τῶν στελεχῶν αὐτῆς διὰ μελῶν πολλῶν καὶ ἀρίστων ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, διότι καθὼς ὁ Σεβ.· αὐτῆς πολλάκις ἀνέπτυξεν, ὁ ἑλληνικὸς τεκτ.· ἐκεῖ πρέπει πρῶτον νὰ ἀποβλέψῃ, εἰς τὴν μύησιν πολλῶν ἀλλ' ἀνθρώπων κατεχόντων πάντα τὰ ἠθικά, πνευματικά καὶ κοινωνικά στοιχεῖα, ὅπως στηριξῶσι καὶ ἐφαρμόσωσι τὰς θανμασίας τοῦ τεκτονισμοῦ ἰδέας καὶ εἶτα εἰς τὸν σύνδεσμον τῶν μελῶν διὰ δεσμῶν ἀδιασπᾶστων, ὅπως ἐν τῇ κοινῇ δυνάμει καὶ ἰσχύϊ ἐπιτευχθῇ τὸ ἐπιδιωκόμενον.

Ἐν τῇ Στοᾷ ταύτῃ ἐπιδιώκεται ἡ μύησις μελῶν τοῦ κλάδου τῶν δημοδιδασκάλων, οὕτως ὥστε εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον δυνηθῇ καὶ ἐπιληφθῇ τῆς συζητήσεως καὶ ἐρευνῆς τοῦ παρ' ἡμῖν νοσοῦντος ἐκπαιδευτικοῦ ζητήματος.

Τεκτονικαὶ διδασκαλίαι ἐγένοντο αἱ ἑξῆς:

1. Περὶ τῆς μεγάλης ἀξίας καὶ σπουδαιότητος τῶν βιβλίων ὑπὸ ἀδ.: Σεβ.: Δημ. Δέπου.
2. Περὶ τῶν αἰγυπτιακῶν μυστηρίων ὑπὸ τοῦ ἀδ.: Θ. Μπεκέ.
3. Τεκτονισμὸς καὶ πατριωτισμὸς ὑπὸ τοῦ ἀδ.: Ν. Δέπου.
4. Περὶ τῶν παραλλαγῶν εἰς τὰ διάφορα τεκτονικὰ δόγματα καὶ ἰδίως τοῦ ἀγγλικοῦ πρὸς τὸ σκωτικὸν ὑπὸ τοῦ ἀδ.: ἀδ.: Μ. Παλαμόσχου.
5. Περὶ τεκτονικοῦ πνεύματος κατὰ τὸν ἀδ.: Quartier la Tente, ὑπὸ ἀδ. Σεβ.: Δημ. Δέπου.
6. Τεκτονισμὸς καὶ πατριωτισμὸς ὑπὸ τοῦ ἀδ.: Ν. Δέπου.

Σ.: Στ.: Ἀθηνᾶ. Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ἐμνήθη εἰς τὰ τεκτ.: μυστήρια ὁ ἀδ.: Ἀπ. Καρέλης, τραπεζιτικὸς ὑπάλληλος. Ἡὑξήθη εἰς 2° ἡμισθ.: τῶν ἀδ.: ἀδ.: μαθ.: Π. Μακρῆ, Κ. Σκουρμπούτη, Σ. Παραμυθιώτου καὶ Λ. Παναγιωτάτου, εἰς 3° δὲ τῶν ἐτ.: Σ. Μάρκου, Κ. Γερδένη, Α. Σαρρῆ, Α. Φίτση καὶ Α. Φωσκίνη.

Ἐπὶ τρεῖς συνεδριάσεις ἐγένετο συζήτησις περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν πρέπει νὰ ἐργασθῆ ὁ τέκτ.: πρὸς ἐκρίζωσιν τῶν κατ' αὐτοῦ ὑπαρχουσῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ προλήψεων. Εἰς τὴν συζήτησιν ἔλαβον μέρος καὶ ἀδ.: ἀδ.: ἄλλων Στοῶν. Τὰ συμπεράσματα θέλουσιν ὑποβληθῆ δι' ὑπομνήματος εἰς τὴν Γαλ.: Μεγ.: Ἀν.:

Ὁ Σεβ.: τῆς Στ.: ἀδ.: Δ. Καλογερόπουλος ὠμίλησεν ἐν εἰδικῇ συνεδριάσει περὶ τῶν τεκτονικῶν ἀρετῶν.

Συνεζητήθη πρότασις τοῦ ἀδ.: Α. Καραπαναγιώτου, ὅπως ἐπιδιωχθῆ συνενόησις μετὰ τῶν ἀδ.: ἀδ.: τῶν ξένων Ἀνατολῶν διὰ τὸ ζήτημα τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου. Ἀπεφασίσθη ὅπως ὑποστηριχθῆ παρὰ τῆς Μεγ.: Ἀν.: ἡ εὐχὴ ἰδρύσεως τμήματος σχετικοῦ, ὅπερ νὰ παρακολουθῆ τὴν ἐν τῷ Αἴμῳ κατάστασιν.

Ἐπὶ τῇ διακοπῇ τῶν ἐργασιῶν ἔνεκα τοῦ θέρους ἀπεφασίσθη ὅπως γίνονται κατὰ δεκενθήμερον κοιναὶ ἐστιάσεις τῶν ἀδ.: ἀδ.: τῆς Στοᾶς, ἐγένοντο δὲ ἤδη δύο τοιαῦται.

Ἀν.: Ἀθηνῶν. Οἱ Σεβ.: πασῶν τῶν ἐν Ἀν.: Ἀθηνῶν Σ.: Στ.: παρέθησαν ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ τιμητικὸν γεῦμα εἰς τὸν ἐνδ.: ἀδ.: Μεγ.: Διδ.: Κ. Ἀγγελόπουλον.

Πρωτοβουλία τοῦ Σεβ.: τῆς Σ.: Στ.: Ἀθηνᾶ ἐγένετο ἐκδρομὴ μετὰ κοινῶν γεύματος ἐν Κεφαλαρίῳ τῆς Κηφησσίας τῶν ἀδ.: ἀδ.: πασῶν τῶν Στοῶν. Εἰς τὸ γεῦμα τοῦτο παρεκάθησαν καὶ οἱ παρεπιδημοῦντες ἐνταῦθα φίлт.: ἀδ.: Σεβ.: καὶ Γραμ.: τῆς ἐν Προβέξῃ τεκτ.: Στ.: τῆς ἄρτι ἰδρυθείσης.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Μετ' ανεκφράστου χαρᾶς ἀγγέλλομεν τὸν διορισμὸν τοῦ φιλτ.: ἀδ.: Γ. Ματθαιοπούλου, Μεγ.: Γεν.: Γραμμ.: καὶ τέως Σεβ.: τῆς Στ.: «Υψηλάντης» ὡς καθηγητοῦ τῆς Ὄργανικῆς Χημείας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ. Οἱ ἀδ.: τῆς Στ.: τοῦ Ὑψηλάντου ὅπως ἐκδηλώσωσι τὴν χαρὰν των ἐπὶ τούτῳ παρέθηκαν πρὸς τιμὴν τοῦ ἀδ.: Ματθαιοπούλου ἐπίσημον γεῦμα ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τοῦ Σταθμοῦ ἐν Νέῳ Φαλήρῳ.

— Μετὰ χαρᾶς ἀναγγέλλομεν τὴν προαγωγὴν τοῦ φιλτ.: ἀδ.: Ι. Ρετιτάγκου ἀνωτέρου ἀχνῶ. ὑπαλλήλου καὶ Σεβ.: τῆς Σ.: Στ.: «Μιαούλης» ἐν Ἄν.: Πειραιῶς.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Βερολῖνον πρὸς συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν του ὁ φίлт.: ἀδ.: Ριβοάρ ἰατρός, μέλος τῆς Σ.: Στ.: «Πατρὶς». Ἡ Σ.: τοῦ Ὑψηλάντου εὔχεται εἰς αὐτὸν πᾶσαν πρόοδον.

— Ὁ φίлт.: ἀδ.: Δημοσθ. Δέπος Σεβ.: τῆς Στ.: «Πατρίδος» ἀνεχώρησε δι' Ἐλβετίαν πρὸς εὐρύτερας σπουδὰς ἐν τοῖς φιλοσοφικοῖς καὶ παιδαγωγικοῖς. Ἰδιαιτέρως ὁ ἀδ.: Δ. Δέπος θέλει ἐγκύψῃ εἰς τὸ μέγα ζήτημα τῆς γυναικείας ἀγωγῆς καὶ ἀνατροφῆς, φρονῶν ὅτι ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν ἐκεῖθεν ὀφείλομεν νὰ ἀρχίζωμεν. Πρῶτον μητέρας καὶ ἔπειτα καλοὺς πολίτας. Ἡ Σ.: Στ.: «Πατρὶς» ἡ τόσον κραταιωθείσα ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς διεκθύνσεως τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἀδ.: Δ. Δέπου χάνει ὁμολογουμένως ἓνα ἐκ τῶν πλέον δραστηρίων ἐργατῶν τῆς τεκτονικῆς ἰδέας ἐν Ἑλλάδι καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἀδ.: τῆς «Πατρίδος» μετὰ πολλῆς θλίψεως ἀπεχωρίσθησαν τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτῶν Σεβασμίου.

Ὁ σκοπὸς ὅμως δι' οὗ ὁ φίлт.: ἀδ.: Δέπος προορίζει πᾶσαν αὐτοῦ τὴν δύναμιν καὶ δραστηριότητα εἶναι τόσον ὑψηλὸς ὥστε ἡ Στ.: «Πατρὶς» ἄς θεωρεῖ τὸν ἑαυτὸν τῆς ὑπερήφανον διότι εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς ἀνέθρεψεν ἓνα τόσον ἐπίλεκτον τέκνον αὐτῆς πολλὰ ἐν τῷ μέλλοντι δυνάμενον νὰ παρᾶσχῃ καὶ ὑπὲρ τῆς λαϊκῆς ἀγωγῆς καὶ παιδείας καὶ ὑπὲρ τοῦ Τεκτονισμοῦ.

Εἰς τὸν φίлт.: ἀδ.: Δ. Δέπον ἀπειθύνωμεν ἐντεῦθεν τὰς θερμότερας καὶ ὠραιοτέρας εὐχὰς μετὰ τὴν εὐχὴν ὅπως μετὰ τριετίαν ὅταν καὶ θὰ ἐπανακάμψῃ, νὰ κατορθώσῃ πᾶν ὅ,τι καλὸν καὶ ἀρεστὸν φαντάζεται διὰ τὴν μεταρρύθμισιν τῶν παρ' ἡμῖν ἐκπαιδευτικῶν πραγμάτων.

ΕΥΑΓ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

Επιμελητής της χειρουργικής
κλινικής του Εδαγγελισμού

Όδος Σολομού, 58

ΚΩΝΣΤ. ΞΥΔΗΣ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

Όδος Μενάνδρου, 52

ΔΗΜ. ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ειδικός Ιατρός των νοσημάτων
Ώτων - Ρινός - Λάρυγγος

Όδος Αγ. Κωνσταντίνου 5α

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΩΚΑΣ

ΧΗΜΙΚΟΣ

Όδος Μασσαλίας, 3α

ΚΩΝΣΤ. ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ

Ειδικός Ιατρός των Δερματικών
και Μεταδοτικών νοσημάτων

Όδος Γ' Σεπτεμβρίου, 30

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΙΣΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΗΜΙΚΟΣ

Όδος Τωνος, 5

ΚΩΝΣΤ. ΠΕΡΑΚΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

Επιμελητής της Παθολογ Κλινικής
του Εδαγγελισμού

Όδος Μασσαλίας, 12

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΖΑΡΑΗΣ

ΧΗΜΙΚΟΣ

5-7 μ.μ.

Πλατεία Μητροπόλεως, 28

ΓΕΩΡΓ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Ειδικός Ιατρός των Δερματικών
και Μεταδοτικών νοσημάτων

Όδος Αγίου Κωνσταντίνου

ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΚΑΝΑΡΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Κάτωθι Δημοτικού Θεάτρου

ΜΙΧΑΗΛ ΡΟΥΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Ἀριθ. Τηλεφ. 96

Ὁδὸς Φίλωνος, 92. Πειραιᾶ

“ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ „

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Διευθυντής

ΔΗΜ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁδὸς Χαριλάου Τρικούπη, 22

ΚΥΡ. ΓΕΡΔΕΝΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Ὁδὸς Ὀμήρου, 8

Καλλιτεχνικὸν Τοπογραφεῖον
καὶ Βιβλιοδετεῖον

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑ

Πλατεῖα Κολοκοτρώνη

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΩΕ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Ὁδὸς Ἀδριανοῦ, 57

ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΝΤΟΥΜΑΣ

ΧΡΥΣΟΧΟΟΣ

Ὁδὸς Ἐρμού, 139

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

Ὁδὸς Πεσματζόγλου

Καλλιτεχνικὸν Λιθογραφεῖον

ΓΕΩΡΓ. ΚΟΝΤΟΓΟΝΗ

Ὁδὸς Ῥόμβης, 20

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΟΛΙΤΑΚΗΣ

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

Πειραιεὺς

Μέγα Ἀδαμαντοπωλεῖον

Θ. ΤΣΑΜΠΟΥΛΑ & Α. ΜΑΡΚΟΥ

Ὁδὸς Ἐρμού

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εις τραπεζικά γραμμάτια.

Τροποποιηθείσης της κλίμακος τῶν τόκων τῶν *εις τραπεζικά γραμμάτια* νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὄψει ἢ ἐπὶ προθεσμία, δηλοποιεῖται, ὅτι ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1909 ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρὰ τε τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τοῖς Ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις *εις τραπεζικά γραμμάτια* ἀποδοτέας ἐν ὄψει ἢ ἐν ὠρισμένη προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ :

1 1/2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὄψει ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10,000, πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ὀριζόμενου εἰς 1 τοῖς % κατ' ἔτος. Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν, παραδιδόμενον τῷ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογαριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ *ἕξ μηνῶν* τοῦλάχιστον.

2 1/2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ *ἐν ἔτος* τοῦλάχιστον.

3 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ *δύο ἔτη* τοῦλάχιστον.

3 1/2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ *τέσσαρα ἔτη* τοῦλάχιστον.

4 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ *πέντε ἔτη* τοῦλάχιστον ὡς καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν πέντε ἐτῶν, ἢ τὰς διαρκεῖς.

Καταθέσεις εις χρυσόν.

Δέχεται ἔτι ἐντόκους καταθέσεις *εις χρυσόν*, ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὠρισμένη προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖς ἐπὶ τόκῳ :

1 1/2	τοῖς %	κατ' ἔτος	διὰ καταθέσεις	6	μηνῶν	τοῦλάχιστον
2	»	»	»	»	1	ἔτους
2 1/2	»	»	»	»	2	ἐτῶν
3	»	»	»	»	4	»
4	»	»	»	»	5	»

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι. — Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ καταθεσις.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΦΩΤΟΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΚΑΙ ΞΥΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΑΡ. ΠΑΤΟΥ

ΟΔΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ
ΑΡ 55 Α

ΑΘΗΝΑΙ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΕΝ ΤΗ ΕΚΘΕΣΕΙ ΤΟΥ ΒΟΡΩΩ 1907

ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ.

ΜΕ ΤΑ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΧΕΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑ